

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE
KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

AERO IN TOZD

Zbori delovnih ljudi tovarne Aero so v ponedeljek, 2. julija 1973 soglasno sprejeli sklep o ustanovitvi TOZD.

V Aeru so pripravili obsežno analizo razmer za organiziranje temeljnih organizacij združenega dela. Ugotavljajo, da obstajajo možnosti za ustanovitev petih organizacij združenega dela. TOZD so postali obrati Kemije Celje, Kemije Semptera, Grafike, TOZD skupnih služb in TOZD Tovarne celuloze Medvode. Analiza je nadalje ugotovila, da so vse

TOZD ekonomsko dovolj močne in bodo tako lahko uspešno opravljale svojo funkcijo brez bojazni, da bo katera od TOZD prišla v ekonomsko odvisnost druge. Analiza obravnava tudi vrsto ekonomskih relacij med TOZD v Aeru.

Junjski zbori pomenijo šele pričetek dela pri stvarnem uveljavljanju ustavnih dopolnil v praksi. Zbori delovnih kolektivov so le sprejeli sklepe o ustanovitvi TOZD. S tem pa se je pravo delo šele pričelo. V Aeru so se vpra-

šanja o uveljavljanju ustavnih dopolnil lotili z vso resnostjo in ga nameravajo izpeljati tako, da bodo delavcem zagotovili maksimalne možnosti vplivanja in odločanja na vseh nivojih. Na zborih delovnih ljudi so zaposleni izvolili komisijo samoupravne delavske kontrole, ki bo nadzirala celoten proizvodni, samoupravni in poslovni proces. V komisijo niso bili voljeni delavci, ki zasedajo vodilna delovna mesta oziroma mesta vodij enot.

Damjana Stamejčić

V PRVIH BORBENIH VRSTAH

Proslava 30-letnice ustanovitve legendarne SLANDROVE BRIGADE, ki je bila v nedeljo v letnem gledališču Lemberg v Grižah, je bila samo ena izmed mnogih manifestacij, ki sopoladajo z letošnjim praznovanjem 4. julija — DNEVA BORCEV.

Več kot dva tisoč ljudi, med njimi tudi 648 preživelih borcev SLANDROVE BRIGADE, s svojim zadnjim komandantom na čelu, narodnim herojem MIRKOM JERMANOM, je svečano proslavilo tridesetletnico ustanovitve Slandrove brigade. MITJA RIBIČIČ, njen prvi komisar, predsednik republiške konference SZDL, je v svojem slavnostnem govoru obudil spomine na zgodovino, ki jo je pisala Slandrova brigada. Poudaril je njeno veliko vojaško moč, velik moralni vpliv njenih uspešnih akcij v borbi proti nadstevilnemu okupatorju ter pri tem še zlasti opozoril na delež, ki ga preživeli borci te partizanske brigade tudi danes doprinašajo k skupnim naporom za čimhitrejši razvoj naše samoupravne socialistične skupnosti.

Zbirali so se nekdanji borci. Iz vse Slovenije so prišli v Griže, da bi združeni kot nekoč v prvih bojnih linijah, obudili spomine na slavne dni, poklepetali o tekočih vprašanjih in se zopet razšli na svoje domove, na svoja delovna mesta. Bojne zastave, resni obrazi starih borcev, prva polna odlikovanj, zraven pa mladina, ponosna in vesela, da lahko uživa in po svojih močeh doprinaša delež k sistemu, kar so borci z orožjem v rpkah izvojevali v naši oboroženi revoluciji. Nekoč v prvih bojnih vrstah, ko je bilo potrebno izpostavljati svoja življenja, so danes prav tako prvi v borbi za demokratične odnose, za poglobljanje samoupravljanja, za razvijanje odnosov in moralnih norm, katerih temelji so bili stekani v najtežjih in najslavnejših dneh naše zgodovine.

Z mnogimi slovesnostmi v teh dneh širom po naši domovini proslavljamo DAN BORCA. Mlada generacija se srečuje z nekdanjimi borci, stopa z njimi v slovesnostnih heterorejih in prevzema od njih svetle tradicije, ki vse bolj postajajo tudi njene vrednote.

Revolucija ni končana. Teče dalje. Teče boj za spreminjene družbene odnose, odnose, v katerih postaja naš delovni človek z vsakim dnem bolj gospodar rezultatov svojega dela. Tako kot so borci nekoč brezkompromisno stopali v boje, tako stoje tudi danes v prvih vrstah boja za uresničevanje ustavnih dopolnil, boja za dejanski vpliv delavskega razreda, boja za razvoj samoupravljanja in s tem boja za še boljše življenje nas vseh.

Stisk rok, objemi, poljubi. Dolga leta se niso srečali nekateri izmed udeležencev nedeljske proslave 30-letnice ustanovitve Slandrove brigade. Veliko so si imeli povedati, kajti leta, odkar so se nazadnje videli, so prinesla mnogo novega. Velika je bila žetev iz kalu, ki je bila vsajena v oboroženi revoluciji. Žetev, ki obvezuje, ki nalaga dolžnosti.

Naj ne bo skaljen slavnostni trenutek minulega praznovanja, toda prav je, da opozorimo tudi na nekatere še vedno nerešene probleme, ki tarejo borce. Mnogi še vedno nimajo ustreznih stanovanj. Priznavalnino so razmeroma nizke in ne dajejo dovolj možnosti za človeka dostojno in vredno življenje. Čedalje več je borcev, ki danes čutijo posledice dolgih zim, pohodov, bojev, pa nimajo možnosti potrebnega klimatskega in drugega zdravljenja. Se in še bi lahko naštevali mnoga vprašanja, ki morajo v naši zaostali državi ostati stalno prisotna, ki jih moramo reševati sproti in brez odlašanja.

Prevelik dolg, da bi ga lahko odlašali...

BERNI STRMCNIK

SLOVESNA OTVORITEV

V petek, 29. junija, so v celjski cinkarni izročili na novo postavljeno tovarno za proizvodnjo titanovega dioksida kot rezultat skupnega dela in vlaganj sredstev med Jugoslavijo in Nemško demokratično republiko oziroma med cinkarno in berlinsko tovarno za proizvodnjo barv in lakov.

Slavnosti so se med številnimi gosti udeležili podpredsednik zveznega izvršnega sveta dr. Anton Vratuša, član ZIS Imer Pulja, predsednik izvršnega sveta Slovenije inž. Andrej Marinc,

veleposlanik Jugoslavije v Nemški demokratični republiki Nikola Milčević ter kot predstavnika vlade Nemške demokratične republike, podpredsednik Manfred Flegel, veleposlanik NDR v Jugoslaviji Karl Kormes in drugi. Med udeleženci so bili tudi najvidnejši predstavniki celjske občine s predsednikom inž. Dušanom Burnikom na čelu.

Uvodni govor je imel glavni direktor cinkarne dipl. inž. Franjo Klinger, na slovesnosti pa so še govorili: Imer Pulja, član ZIS, Man-

fred Flegel, podpredsednik vlade NDR, Rudi Čačinovič, podpredsednik slovenskega izvršnega sveta ter dipl. inž. Jakob Razpotnik, ki je visokim gostom kot znak, da je tovarna odprta, izročil zavitke pravkar proizvedenega titanovega dioksida.

Kot spomin na izreden uspeh skupnega vlaganja je podpredsednik vlade NDR Manfred Flegel izročil glavnemu direktorju cinkarne še umetniško sliko nemškega delavca.

Ce bi povzeli glavne misli vseh govornikov, potem bi

moral znova zapisati, da je nova tovarna v Celju rezultat skupnega vlaganja med dvema socialističnima državama.

»Takšna oblika vlaganja nudi vse pogoje za krepitev odnosov med našima državama,« je med drugim poudaril Manfred Flegel.

»S koncentracijo skupnih sredstev smo uspeli zgraditi moderno tovarno in tako uveljaviti nov način sodelovanja med socialističnima državama,« je v svojem govoru dejal Imre Pulja.

MB

shop
ZAMI
MLADO

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

Pred dnevi smo se zbrali za okroglo mizo v Sentjurju in se pomenkovali o sedanosti, predvsem pa prihodnjem razvoju te nerazvite občine. Za mizo so sedli predstavniki občinske skupščine, delovnih organizacij in krajevnih skupnosti. Bilo je zanimivo in spodbudno. Zapis z okrogle mize bomo objavili v prihodnjem NT. Pripravlja ga Dominika Poš.

Danes se začneja v Splitu mednarodni festival zabavne glasbe. Tudi Celjani bomo glasovali o nagradah. Radio Celje je bil povabljen, da organizira žirijo desetih poslušalcev in ocenjevalcev skupnega večera prireditve — 7. julija. Upajmo, da bodo »žirijci« dobro poslušali!

Današnji NT je bogatejši za štiri strani. Precej prostora smo odstopili žalskemu občinskemu prazniku in gospodarskim organizacijam. Osrednja slovesnost žalskega praznika bo v nedeljo v Vinski gori. Zalčani, dobro praznujte!

Vaš urednik

Zdaj gre v resnici za celjski

OBRTNI SEJEM

Ce sodimo po prvih prijavah na šesti sejem obrtniškega zlatarskega razstava, lahko zapišemo razveseljivo ugotovitev — sejem vse bolj postaja celjska prireditelja in ne samo naloga poslovnega združenja Formator. Letošnji sejem bo dobil celjski pečat. Tako je prav, saj drugače bi bil ne more. Gre za afirmacijo Celja kot domačina pomembnega mednarodnega srečanja obrtnikov in ljudi oziroma partnerjev, ki so kakorkoli vezani na obrtno dejavnost in ne toliko za poslovno zbiranje, ki je sicer nosilec celotne akcije.

Drugega, celjski odnos do te prireditve se kaže zlasti v veliki zavzetosti ne samo občinskih družbeno političnih dejavnikov, marveč prav tako mnogih večjih gospodarskih organizacij. Vprašanj in tudi konkretnih pomoči, kako bo s sejmom, kako s prostori, organizacijo in vsebino prireditve zdaj ne manjka. Takšne pomoči organizatorji sejma še niso bili deležni!

Kot je znano, bo letošnji sejem od 28. septembra do 7. oktobra. Tudi tokrat bo na atletskem stadionu. Sedma zlatarska razstava pa si je svoje prostore vnovič zagotovila v muzeju revolucije.

Vse kaže, da bo z letošnjo prireditvijo konec prostorskih in drugih improvizacij. V sejmskem načrtu je nam-

reč že ob otvoritvi predvidena vgraditev temeljnega kamna za nove sejemske in rekreacijske objekte pod Golovcem. Upajmo, da to dejanje ni samo obljuba. Teh je bilo že preveč! To pa hkrati pomeni, da bo sedmi sejem obrti v vsaj eni, če ne v obeh halah pod Golovcem.

Uresničitev tega načrta in seveda začetek gradnje objektov pod Golovcem je vsekakor prva pozitivna ugotovitev, ki daje tej aktivnosti izrazito celjski značaj.

Letošnji sejem obeta izredno živahnost. V desetih dnevih, kolikor bo trajal, bo več zanimivih srečanj, demonstracij, posvetovanj in podobno. Tako bo v tem času v Celju srečanje jugoslovanskih steklarjev. Predvidevamo, da bo na sestanku upravnega odbora poslovnega združenja steklarjev Jugoslavije padla tudi odločitev, da bo Celje sprejelo tradicionalno steklarsko razstavo. V sporedu je še dan fotograf, dan izumiteljev in novatorjev, dan plastike itd.

Pester bo spored prireditve, ki se bodo vezale na zlatarsko razstavo. To ne velja samo za komercialne dneve, marveč tudi za številna strokovna predavanja.

Organizator sejma bo priporočil večjim gospodarskim organizacijam v občini oziroma mestu, da v tem času povabijo na razgovore pred-

stavnike svojih poslovnih partnerjev. Vrh tega ne kaže prezreti pobude, da bi se naj v tistem času v mestu ob Savinji srečali zastopniki pobratimskih mest Celja!

Izreden pečat obrtnemu sejmu bo dal tudi nočni avto rally v organizaciji Združenja šoferjev in avtomobilistov. Tudi ta vsakoletna prireditelja privablja nekaj sto domačih in tujih voznikov osebnih avtomobilov.

Sejem pa lahko dobi celjski pečat še v nečem drugem. Na obeh razstavah podeljujejo za najboljše izdelke (po določenih kriterijih) posebne nagrade. Kaj bi bilo, če bi se odločili za zlati celjski grb kot za skupno priznanje Celja na tej obrtni in zlatarski manifestaciji? Ime celjske nagrade v tem trenutku ni pomembno. Morda bi se zlatim plaketam, vrtinčam in drugim odlikovanjem še pridružili zlati turistični paket celjskega Izletnika?

V vseh teh zlatih odlikanjih bi se naj uveljavilo Celje kot organizator prireditve in kot simbol kvalitete. Zlato Celje!

Pobud je torej dovolj, pobud za uveljavitev Celja kot bodočega sejmskega mesta v pravem pomenu besede. V uresničevanju teh zamisli pa Formator ne sme in ne more biti osamljen. Potrebuje celjsko pomoč in celjsko zavzetost!

M. BOZIC

USPEH IN JUBILEJ

Tovarna za proizvodnjo titanovega dioksida v okviru celjske cinkarne je tudi uradno odprta. Proizvodnja je stekla. Prva faza dela, ki je dobila osnovo s podpisom pogodbe o skupnem vlaganju med VVB Lacke und Farben iz Berlina ter celjsko Cinkarno, 20. aprila 1968, leta v razmerju 49:51, je končana. Zdaj je na vrsti druga, prav tako zahtevna, Proizvodnja titanovega dioksida.

ga vlaganja dveh socialističnih dežel v novi objekt. Mimogrede povedano, to je tudi prvi tak primer v Jugoslaviji. Razen tega sodi ta tovarna med letošnje največje tovrstne investicije v naši državi. Z uresničitvijo tega načrta smo dokazali, da je tak način sodelovanja možen in priporočljiv.

Vprašanje: Kakšna je uporabnost novega izdelka?

Franjo Klinger: Največ ga

20. maju, ko je napravljena čela obratovati. Seveda to, proizvodnja normalnega stekla in ko se bodo izpolnile navedene nove naloge, onesnaženja manj.

Dipl. inž. Jakob Razpotnik: vodja novega obrata (tudi v času izgradnje): Mislili smo tudi na ta problem. Zato je nova tovarna vse najsobojnejše čistilne naprave, boljše kot jih ima francoski. Zaradi zaščite okolja smo lotno investicijo podražili, okoli štiri milijarde slovenskih dinarjev. In prav je, da to napravili;

Vprašanje: Veliko dela zdaj za vami. Kako se počutite?

Jakob Razpotnik: Zdaj smo za nami težave, ki so se spreminjale v času gradnje se počutim dobro. Zdaj si nimam to, da bi proizvodnja v redu in normalno potekala.

Vprašanje: Kaj pomeni ta tovarna za vaš kolektiv?

Jakob Razpotnik: Veliko zlasti pa novi korak v razvoju podjetja in zato v naši usmeritvi v kemični industriji. Z novo tovarno si bomo tudi finančno opomogli zlasti tedaj, ko bomo postali nali obveznosti.

Vprašanje: In kaj pomeni ta tovarna za Celje?

Jakob Razpotnik: Prav veliko. Gre za 200 delovnih mest. Med zaposlenimi jih več kot polovica z visoko kvalifikacijo.

Vprašanje: Kako gledate na možnost, da bi zgradili eno takšno tovarno za proizvodnjo titanovega dioksida?

Jakob Razpotnik: Trdno se prepričam, da bomo gradili tudi drugo fazo.

Cinkarna je dobila novo tovarno. Pa ne samo cinkarno, tudi Celje, Jugoslavija. Cinkarna jo je dobila ob stoletnici. Vsekakor lep peh za visok jubilej.

M. BOZIC

Šmarje: Marsikaj nejasno

XXXI. seja obeh zborov šmarske občinske skupščine ni bila takšna, kot bi želeli ali kot je marsikdo predvideval. To se je zgodilo predvsem zaradi tega, ker tistih, ki bi na takšnem zboru nujno morali biti udeleženi, ni bilo. Pa tudi zaradi tega, ker posamezni programi za nadaljnje delo niso bili povsem usposobljeni in so imeli kar precejšnje luknje. Zaradi tega tudi niso mogli sprejeti program dela temeljne izobraževalne skupnosti, saj na primer sploh ni bilo navedeno, koliko sredstev je treba odvojiti za regres in podobno. Vse pomanjkljivosti bodo morale ponovno priti pred skupščino v jeseni, v septembru, ko bo naslednja seja skupščine, do takrat pa bo že marsikaj drugače. Stvari bodo torej potekale z zamudo, ki si je ne bi smeli privoščiti.

Ker poteka mandat občinskih odbornikov, je predsednik skupščine Beno Božiček na nedavni seji skupščine podal obračun svojega minulega dela kot poslanec tega območja. Dejal je, da se je v šmarski občini marsikaj spremenilo, da pa ni bilo lahko zastopati interese občine v skupščini SRS, kjer je dostikrat naletel na odklonilno mnenje. Kljub temu je občina napravila v poslednjih petih letih ogromen korak naprej. Zgrajena je bila vrsta novih obratov, zaposlenih je precej novih delavskih sil, gradi pa se še s pospešenim tempom naprej.

Na skupščini so tudi ugotovili, da je v šolstvu narejeno toliko kot še nikoli doslej. Skoraj vse šole imajo vodo, le dve — Zibika in pa Vinski vrh — je še nimata, vendar bo tudi to urejeno v najkrajšem času. Trenutno vlaga občina precejšnje napore v reorganizacijo šolske mreže. Prešolanja in zaračevanja posameznih šol so v polnem teku, še bolj pa se bo to poznalo v novem šolskem letu, ki je pred vrati. Združevanje je sicer naletelo na odpor pri posameznikih, v glavnem pa je akcija pozitivno sprejeta. To se je odražalo tudi na seji skupščine. Dogovorjeno je tudi bilo, da bodo 2. septembra podelili domicil aktivistom OF med narodno osvobodilno borbo za kozjansko okrožje. Domicil bo sprejelo šest občin, ki si dele Kozjansko, podelitev domicila pa bo v Kozjem, v okviru občinskega praznika, ki bo tokrat v Podčetrtku.

Na seji skupščine so se tudi domenili, da bodo podelili posebno družbeno pomoč borcev ne glede na njihov čas v NOB, pač pa na socialno stanje.

Ne bi mogli reči, da je bila zadnja seja šmarske skupščine uspešna, je pa, kot skoraj vse, nakazala vrsto problemov. Vsekakor ne bi bilo slabo, če bi nekateri stvari jemali malce resneje, vsaj v toliki meri, kot to zahtevajo posamezni problemi, ki so več kot resni. To velja za šolstvo, za kulturno skupnost in podobno. Problemi živijo od zamudništva, še manj pa se rešujejo na ta način.

-mst-

KMETIJSKI SNOB

Minuli teden je bila v Celju podpisana pogodba o poslovnem tehničnem sodelovanju med Kmetijskim kombinatom Zalec, kmetijskim kombinatom Sentjur, kmetijsko zadružno Slovensko Konjico in kmetijsko zadružno Laško. Svečani podpis je bil v samopostrežni restavraciji KK Hmežad v Gaberju.

Poleg direktorjev vseh štirih kmetijskih organizacij, predstavnikov samoupravnih organov in predstavnikov občin ter občinskih organizacij so bili na svečanosti tudi predstavniki poslovnega združenja »Styrija«, medobčinskega sveta ZK in drugi.

Uvodno besedo je imel Peter Hlastec, sekretar aktivna komunistov kmetijskih delavcev pri medobčinskem svetu ZK. Povedal je, da je bil s tem dnevom izpolnjena ena od poveljnih akcijskih nalog aktivna, ki si je v delovni načrt zastavil povezovanje kmetijskih organizacij že v letu ustanovitve. Poslovno tehnično sodelovanje štirih kmetijskih organizacij v naši regiji obsega nad 11 odstotkov vse obdelovalne zemlje v Sloveniji. Vse organizacije imajo čvrsto ekonomsko in proizvodno osnovo za uspešno sodelovanje, ki se bo gotovo s časom še razširilo, poglobilo in morda doseglo višje oblike povezanosti.

Zatem so govorili tudi direktorji vseh štirih kmetijskih organizacij. Direktor »Hmežad« ing. Veljko Križnik je predvsem poudaril, da je treba od dosedanjih, v pogodbah vsebovanih oblik sodelovanja težiti dalje, da bi se razmeroma rahla povezanost okrepila.

J. KR.

NOVI
tednik

Na levi: glavni direktor cinkarne dipl. inž. Franjo Klinger, zraven njega vodja nove tovarne za proizvodnjo titanovega dioksida dipl. inž. Jakob Razpotnik.

Vprašanje: Koliko denarja ste vložili v novi objekt?

Dipl. inž. Franjo Klinger, direktor cinkarne: Celotna investicija znaša nekaj nad 531 milijonov dinarjev. V končnem obračunu bo morda prišlo do manjših sprememb, toda ne bistvenih.

Vprašanje: Kako je s celotnim dohodkom, zmogljivostjo, številom zaposlenih?

Franjo Klinger: Nova tovarna bo pri realizaciji približno 250 milijonov dinarjev celotnega dohodka letno zaposlovala okoli 200 delavcev. Njena zmogljivost pa je 25.000 ton titanovega dioksida letno. Proizvodnja si bo mo delila z nemškimi partnerjem.

Vprašanje: Kako bi označili pomen te investicije?

Franjo Klinger: Ekonomski pomen je izredno velik. To velja tako za cinkarno kot za našo državo in Nemško demokratično republiko. Pri nas bo odpadel celotni uvoz. Namesto uvoza, bomo nekaj količin tudi izvažali. Podoben je situacija pri partnerju. Ta investicija pa ima tudi velik politični pomen, saj je to prvi primer večjega skupne

uporablja industrija barv in lakov. Vrh tega močno narašča njegova poraba v plastični industriji, v industriji plastike, papirja, gumarski itd. Isto velja za emalje. Titanov dioksid v zadnjem času močno izpodriva klasične pigmente. Je namreč kvalitetnejši. Zato tudi vse večje povpraševanje za njim. Cigaretnega papirja, kvalitetnih lakov, emaljev itd. si ni mogoče predstavljati brez titanovega dioksida.

Vprašanje: Kako je bilo doslej s tem izdelkom in kako bo v prihodnje?

Franjo Klinger: Doslej smo ga uvažali približno 6.000 ton letno. Ker bomo imeli na voljo 50 % celotne proizvodnje, to je okoli 12.500 ton, je na dani, da bomo v celoti krnili jugoslovansko povpraševanje. Računam pa, da se bo domača poraba kmalu znatno povečala, kajti drugače je delati z izdelkom, ki ga imamo doma kot z uvoženim.

Vprašanje: In kako bo z onesnaženjem zraka in vode?

Franjo Klinger: Bojazen je odveč. Onesnaženja okolja ne bo nič več kot ga je bilo po

Obrtno gradbeno podjetje
»REMONT«
CELJE

objavlja
prosta delovna mesta

administratorja
skladišča

pogoji: kvalificiran trgovač ali nepopolna srednja izobrazba z nekaj leti prakse v gradbeništvu; prijave dodelitve delovnega mesta

več nekvalificiranih in priučenih
gradbenih
delavcev

Obvezno je poskusno delo. Stanovanja ni, nastop dela takoj.

Šmarje pri Jelšah

POMEMBEN PETEK

Petek v prejšnjem tednu je za šmarsko občino pomemben dan, ki bo prav gotovo vpisan v njihovi zgodovini s velikimi črkami. Ne gre za tiste štiri simbolične temeljne kamne, ki so jih v različnih krajih, temveč za pomembnost obratov, ki bodo ne le za posilili še več delovnih ljudi, pa za znatno pospešili napredek v občini. To se zlasti velja za Steklarno Boris Kidrič v Rogaški Slatini in za Zdravilišče Rogaška Slatina. Ob vsem tem pa smo v petek izvedeli zanimivo in spodbudno vest, da se bo premaknilo še v letošnjem letu tudi v gradnji cest na Kozjanskem in kot nam je zagotovil predstavnik cestnega podjetja Celje, bodo še letos začeli graditi cesto Leščno—Virštanj. Zgrajenih sicer ne bo ne vem koliko kilometrov, nekaj pa bo vendarle narejenega.

Okoli poldneva se je ne daleč vstran železniške postaje v Šmarju pri Jelšah zbralo precejšnje število otrok, prebivalcev in predstavnikov občinske skupščine Šmarje pri Jelšah. Ob krajšem kulturnem programu, ki so ga izvedli otroci domače smetle, je predsednik Republiške izobraževalne skupnosti, Ludvik Zajc, vzdal temeljni kamen za novo šolo, ki so jo povzeli po tržiški hiši. Ne bi ponavljal besed avtorja domače šole, z gotovostjo pa lahko rečem, da se nove šole ne vesele samo otroci, pač pa kar vsi prebivalci Šmarja pri Jelšah. Nova šola bo pomemben doživetek v napredku njihovega kraja.

Izvajalec del pri gradnji šmarske šole bo Splošno gradbeno podjetje Rogaška Slatina, investitor Skupščina občine ob pomoči Temeljne izobraževalne skupnosti, projektant pa Projektivni biro v Trzinu.

Naslednja petkova slavnost je veljala vgraditvi temeljnega kamna za novo polirnico, brusilnico in avtomatsko zmesarno v Rogaški Slatini. Temeljni kamen je vgradil najstarejši član delavskega sveta, direktor Steklarne, inženir Vojo Djinovski pa je spregovoril zbranim delavcem o objektu, čigar temeljni kamen so vgradili. Objekt bo financirala Steklarna ob pomoči kreditov, ki je bil odobren nedolgo tega.

Novi obrat je nadaljevanje rekonstrukcije in modernizacije Steklarne, začete v letu 1962. Semkaj spadajo tudi čistilne naprave, ki jih prebivalci Rogaške Slatine že z nestrpnostjo pričakujejo. Še v letošnjem letu bo urejeno tudi to.

Nova brusilnica bo zaposlila okoli 100 ljudi. Ob vgraditvi temeljnega kamna velja poudariti tudi to, da je velik uspeh tudi brusilnica v

Kozjem, ki jo že grade. Z novimi obrati je Steklarna Rogaška Slatina gotovo eno naših najuspešnejših podjetij, saj domala vse modernizira in gradi iz lastnih sredstev ob pomoči Ljubljanske banke, ki je pokazala velik posluh za vprašanja nerazvitih. V nove obrate bo vloženih 6.128 milijonov, od tega je Steklarna prispevala 3.493 milijone.

V novem obratu bo stekla proizvodnja najkasneje v 18. mesecih, v delu pa je že ekonomsko tehnološki elaborat za povečanje kapacitet v letih 1975—1980.

Separacija eruptivnega kamna v Cerovcu je bila naslednja postaja v tem »šmarskem« dnevu. Investitor del je Splošno gradbeno podjetje Rogaška Slatina, ki bo hkrati tudi izvajalec poleg Cestnega podjetja. Kamen, pridobljen v Cerovcu bodo uporabljali za fine plasti as-

falta in ga bodo precej prodali za gradnjo nove slovenske ceste. Cerovski kamen je doslej drugi takšne vrste v Sloveniji in smo ga uvažali iz Avstrije.

Slavnost pred hotelom Zdraviliški dom v Rogaški Slatini je sicer zmotil dež, ni pa mogel zmotiti slavnostnega vzdušja. Novi hotel bo, kot smo večkrat že poročali, A kategorije, in bo v veliki meri rešil vprašanje turističnih kapacitet v Zdravilišču. Zaradi pomanjkanja le-teh so v preteklih letih že večkrat odpovedali številne aranžmaje z inozemci, predvsem z nemškimi turisti.

Ob vsem naštetem je petek res pomemben dan v šmarski zgodovini in najbrž bo kot takšen tudi ostal. Kar koli reči o tem bi bilo odveč, ko pa se bodo začele gradnje (obljubljajo, da še ta teden), bomo poročali.

MILENKO S.

Ing. Vojo Djinovski, direktor Steklarne Boris Kidrič Rogaška Slatina, bere otvoritveni govor pri polaganju temeljnega kamna za novo brusilnico v Rogaški Slatini.

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

TOVARIŠ JOŽE DEBERŠEK, PREDSEDNIK CTZ

Četudi smo o tako imenovanih turističnih prireditvah, zlasti tradicionalnih, na našem območju velikokrat pisali, je še vedno odprto vprašanje, ali smo na tem področju napravili vse. Ali je teh in podobnih prireditev dovolj, kako je z njihovo časovno razporeditvijo in nazadnje, ali ne bi kazalo nekatere še bolj propagirati, da bi postale bolj obiskane. Skratka, ali so turistične prireditve tiste, ki naj bi sestavljale in pospeševale celotno turistično dejavnost, konkretno na širšem celjskem območju.

In še nekaj — kot predsednik skupščine občine Mozirje ste sodelovali pri sestavi priporočila osmih občin celjske regije, da naj bo predsednik Celjske turistične zveze odslej eden izmed predsednikov občinskih skupščin. V smislu tega priporočila ste bili pred kratkim tudi izvoljeni za predsednika Celjske turistične zveze. Kot smo zvedeli, se poslavljate od predsedniškega mesta v mozirski občini. Če je to res, bo zanimiv tudi odgovor na vprašanje, kako bo zdaj z vašo funkcijo kot predsednik Celjske turistične zveze?

Milan Božič, novinar

ZAKAJ TAKO?

ČIGAVA JE KULTURA

V sobotnem Delu je Andrej Inkret ocenil minula programska iskanja v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju. Meni je, da so na »komedijantsko obdobje« v SLG Celje mogoči različni pogledi — »poleg kulturno političnega«, vsaj še, v prvi vrsti, strogo estetski ali artistični. Andrej Inkret se nato bolj ustavlja ob artističnem, umetniško estetskem in s tega ni-

voja razčlenja 241 predstav celjskega gledališča. Ker pa je najbrž res, da vsako gledališče dela v konkretnih, živih družbenih in kulturnopolitičnih razmerah in da je potemtakem artistični pogled na gledališko sezono vendarle nujno naceloviti, bi morali vprašati, ali bo tudi kdo v Celju in na celjskem območju (SLG je regionalna kulturna ustanova) poskušal razčleniti domača gledališka dogajanja. Z različnih zornih kotov. Kritike po posameznih postavkah so bile različne. Repertoar so nekateri odklonili, drugi sprejeli navdušeno. Zatorej bi ne bilo napak, da bi o pravkar končani gledališki sezoni nekaj rekel ustrezni organ pri celjski kulturni skupnosti. Morda tudi nedavno ustanovljena medobčinska konferenca SZDL za celjsko območje. In še kdo. Če že nimamo dovolj dobro izdelanih metodoloških postopkov pri sprejemanju repertoarja (in to prakso bi moralo vodstvo SLG postopoma spremeniti), bi moralo zainteresirano »občinstvo« vsaj po koncu sezone izreči kako misel. Kritiko, priznanje, spodbudo, napotek, polemični očitke. Ne le na tovariškem sklepem srečanju.

Samo v Celju dobi kulturno življenje na leto skoraj eno staro milijardo sredstev. Če upoštevamo sedanje ustavno obdobje, resničnost in prihodnost, moramo bolj načrtno spremljati programsko politiko kulturnih ustanov. Uresničenje njihovih programov. Njihovo ustvarjalno prisotnost v življenju delovnega človeka. Zato bi morale biti kulturne ustanove same še najbolj neposredno zainteresirane, da v notranji utrip iskanj in dela vključijo občane, delovnega človeka, ki odmerja precejšen znesek ustvarjalnega dela za kulturo. Tudi s tega gledišča bi bila potrebna malce širša ocena minule gledališke sezone v slovenskem ljudskem gledališču v Celju.

voljiti zabave, prigrizka in hladne pijače potrebne obiskovalce.

Ob letošnjem občinskem prazniku so bile prireditve predvsem otvoritvenega značaja. Nič čudnega ni, če je predsednik Rudi Grosar posebej poudaril vse večji pomen krajevnih skupnosti, v katerih se interesi občanov najbolj občutijo, pa tudi najbolj učinkovito rešujejo. Cesta na Širje, v Lahomno in na Svibno, to je rezultat interesa in volje občanov samih — občini pa najlepše simbolično darilo.

—ec.

Laški občinski praznik

IN BOGATA DARILA

Popoldne v soboto je bila svečanost v Marijagradcu pri Laškem. Na sredini novo asfaltirane ceste, na meji med Lahomno in Marijagradcem je bila slovesna otvoritev. Priznane sta prerezala predsednika delavskih svetov pilovarne in Rudnika, podjetij, ki sta največ prispevali po občanov samih.

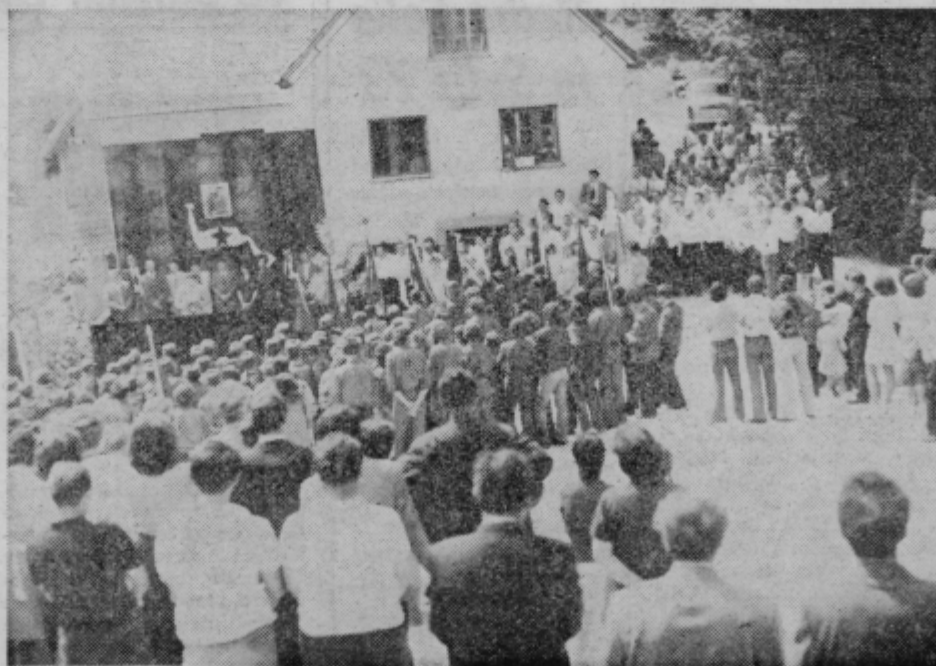
Zvečer se je začela slovesnost tu na Svibnem, kjer je znela mladina svoj tovariški pet, tja pa je prispela tudi partizanska enota, ki je tisti dan izvajala taktično vajo v bližini Radeč.

Osrednja slovesnost se je začela v nedeljo. Zjutraj je bila v Radečah svečana seja občinske skupščine. O pomenu praznika je govoril predsednik skupščine Rudi Grosar, za njim pa sta k prazniku čestitala tudi predstavnik iz Trstenika in Vrbovca. Na seji je bilo podeljenih 11 odlikovanj, s katerimi je predsednik republike nagradil požrtvovalne in zaslužne občane, za tem pa so bile podeljene občinske nagrade »2. julija«. (O tem poročamo v posebnem sestavku.)

Zbor, ki je bil dopoldne na Svibnem, je privabil v to prijazno vasico občane iz vse občine, sem pa so prišli tudi udeleženci slavnostne seje, mladinci, ki so bili na partizanskem pohodu, predsednik celjske in šentjurske občine ter mnogi drugi ugledni gostje. Tudi na Svibnem je govoril predsednik Rudi Grosar o pomenu praznika, medtem ko je predsednik združenja borcev NOV Leopold Ožek na pročelju šole odkril spominsko ploščo žrtvam fašizma. V kulturnem sporedu so sodelovali radeški godbeniki, združeni moški pevski zbori in šolska mla-

dina. Ob koncu svečanosti je bila na svečan način odprta cesta s Svibnega v Jag-njevicu, ki je bila zgrajena s prostovoljnimi delom, pris-

pevki občanov in delovnih kolektivov. Svibenjčani so se ta dan izkazali tudi kot dobri organizatorji, saj so v tem majhnem kraju uspeli zado-

Z zbora na Svibnem

PEDAGOŠKA VOJNA

Pedagoška vojna na Kozjanskem in šmarskem se še nadaljuje. Po zadnjih razgovorih s šolniki lahko pričakujemo, da bo prišlo do njihovih zapletov. Kot smo že omenili, so v zadevo vpleteni čisti lokalni interesi, če si pedagogi na račun učencev nikakor ne bi smeli dovoliti. Prav gotovo bi bilo ljudem zadevo primerjati in odpadla bi bila problemov, s katerimi se trenutno ubadajo v šmarski občini.

IZ
DELOVNIH
KOLEKTIVOV

— Med kazalci poslovnih rezultatov v celjskih delovnih organizacijah v letu 1972 je zanimivo pogledati doseženo produktivnost (družbeni proizvod na delavca). Med delovnimi organizacijami do 100 zaposlenih je Vrvica dosegla 63.310 din na delavca. Med kolektivi od 100 zaposlenih je Vrvica najboljši rezultat dosegel ETOL s 64.358 din družbenega proizvoda na delavca. V kategoriji kolektivov z več kot 300 delavci pa absolutno vodi Zlatarna — s 170.005 din, za njo Elektro (104.766 din), Aero (78.746), Cinkarna (66.012), Železarna (57.347), Topor (51.555 din in drugi. Najslabšo produktivnost so dosegli v EMO — le 36.526 din na delavca. Ti podatki o doseženi storilnosti v letu 1972 so pomembni zato, ker prav letos ugotovljamo izredno skromno rast produktivnosti.

— V podjetju Bohor v Sentjurju ugotavljajo, da je profitna stopnja v lesni industriji padla. Več kot polovico svoje proizvodnje Bohor izvažajo. 510-članski kolektiv že dalj časa intenzivno skrbi za svoj razvoj. Z rekonstrukcijo v šentjurskem obratu in v Mestinju nameravajo še izboljšati svoj položaj. Menijo, da bodo morali v prihodnje bolj razvijati finalizacijo proizvodnje.

— Tovarna Garant na Polzeli praznuje letos 25-letnico delovanja. Kolektiv je dobil za izredni pretek v zadnjih letih posebno nagrado žalske občinske skupščine. Garanteve spalnice čedalje bolj prodirajo na jugoslovansko tržišče in uveljavljajo ime tega prizadevnega podeželskega kolektiva.

— Metka v Celju ima srednjeročni program tovarne za obdobje od 1972 do 1976 in v njem tudi predvidene naložbe. Zelo nadrobno so začetni programi za konfekcijo hlačnih nogavic, za nakup jačquardskih strojev in za konfekcijo posteljnega perila v Kozjem. Večina del iz tega programa je že opravljena.

— V celjski trgovini so lani dosegli delovni kolektivi različno stopnjo rentabilnosti poslovanja (sredstev za razširjeno reprodukcijo na 100 din vloženih sredstev). Po tem kazalcu je Center bolje posloval kot Merx, med ostalimi delovnimi organizacijami v trgovini pa je vrstni red takle: Moda, Slovenija — merkur, Tehnomicator, Tkanina, Kovinotehna. Seveda so ti statistični izračuni relativno točni, ker ne upoštevajo specifičnih razmer gospodarjenja v tej dejavnosti oziroma za posamezne delovne organizacije.

— V industriji celjskega gospodarstva so največji delež izvoza v celotnem dohodku lani dosegli v LIK Savinja (47,2 odst.), za LIK Savinja pa sledijo Cinkarna (25,9 odst.), EMO (11,7 odst.), Železarna (11,6 odst.) in Topor (11,5 odstotka).

Poduki v delovnih kolektivih — železarna Štore (8)

INFORMACIJE NAVZDOL

Štorsk železarna dela v združenem podjetju slovenskih železarn že četrto leto. Letos bomo proslavljali četrti rojstni dan, so v šali rekli štorski železarji. In čeprav

Pugalj Milan

bi bilo koristno pretehtati samoupravne vezi znotraj združenega podjetja, smo se v razgovoru vendarle zadržali pri tem, kaj so v železarni že dosegli pri uresničevanju ustavnih dopolnil. Kakšen je sedanji gospodarski položaj železarne in kakšne perspektive se ji obetajo? V pomenku so sodelovali Zdravko Ivacic, predsednik sindikalne podružnice, Milan Pugalj, sekretar ZK, Ciril Gorišek, inženir v razvoju in sekretar ZK v oddelku skupnih služb, Feliks Černak, predsednik delavskega sveta, Anton Franulič, predsednik aktiva ZM, in Tugomer Voga, direktor tovarne.

FELIKS ČERNAK: K uresničevanju ustavnih dopolnil smo pristopili že lani julija. Ustanovili smo komisijo, ki jo je sestavljalo več strokovnih timov. Pri političnih organizacijah je začela takrat z delom politična komisija. Njena naloga je bila predvsem ta, da potrdi, do kdaj bomo konstituirali temeljne organizacije združenega dela. Naloga ni bila lahka, ker še niso bili sprejeti ustrezni zakoni. Uresničitev ustavnih dopolnil je tudi težko strokovno delo.

MILAN PUGALJ: Najprej smo govorili preveč o številu temeljnih organizacij združenega dela, manj pa o spremembi samoupravnih odnosov in o ekonomskih vidikih. No, letos aprila pa smo že sprejeli sklep o ustanovitvi dveh TOZD. Skupne službe v položaju delovne skupnosti. O tej predlagani varianti smo imeli razprave z vsemi člani ZK in po delovnih skupinah v tovarni.

ALI MENITE, DA BOSTE Z DVEMA TOZD URESNICILI TEMELJNO ZAHTEVO USTAVNIH SPREMENB?

ZDRAVKO IVACIČ: Splošno mnenje je bilo, da naj ne bi bilo preveč TOZD. Važneje je, kako bomo prenesli vsebino ustavnih sprememb v življenje. V sindikatu menimo, da kritike na račun števil TOZD ne moremo sprejeti. Pred nami je ves čas osnovno vprašanje — kako skladno z ustavnimi določili spodbuditi in zagotoviti neposredno samoupravljanje.

CIRIL GORIŠEK: V železarni smo upoštevali proizvodno organizacijo in ekonomski vidik. Pri nas sta dve dejavnosti osnovni — livarska z mehansko obdelavo in železarsko jeklarska. To je bila osnova za ustanovitve dveh TOZD. Seveda še obstaja možnost delitve in tudi vsa vrata za morebitno ustanavljanje novih TOZD so še odprta.

TUGOMER VOGA: Naše podjetje doživlja razvojno renesanso. Zato moramo pri

uresničevanju ustavnih sprememb upoštevati razmere, v katerih smo. Urediti moramo organizacijo in proizvodnjo, z uresničitvijo razvojnega programa pa se bomo tudi

Černak Feliks

ekonomsko stabilizirali. Mislim, da res ne gre le za število TOZD, ampak za kakovost, za srž ustavnih sprememb. Delavca moramo motivirati za neposredno samoupravljanje.

FELIKS ČERNAK: V železarni smo se odločili za funkcionalno decentralizacijo — proizvodnja je ločena, prodaja je skupna.

DOSLEJ STE VECKRAT OMENILI DELOVNE SKUPINE. POVEJTE, KAKšno VLOGO BODO LAHKO ODIGRALE DELOVNE SKUPINE V RAZVIJANJU OBLIK NEPOSREDNEGA SAMOUPRAVLJANJA

ZDRAVKO IVACIČ: Delovne skupine sestavljajo ljudi, ki delajo skupaj. Najprej smo rekli, da bodo to predvsem informativne skupine. Dobiti morajo ustrezne informacije in obravnavati probleme v neposrednem okolju. Delovne skupine so organizirane imajo svojega vodjo in poslovnik.

TUGOMER VOGA: Delovna skupina je mikroorganizacija našega samoupravljanja. Skupine se lahko združujejo v svet delovnih skupin in ta delegira delegata v delavski svet TOZD. Za nas je važno to, da delovne skupine aktivno oblikujejo samoupravna stališča.

ZDRAVKO IVACIČ: V samoupravnem sporazumu in novem statutu delovne skupine ne bodo imele samo informativne vloge. Njihova bo tudi možnost odločanja. Analiza razprav na delovnih skupinah bo osnova za odločitev na seji delavskega sveta.

ta TOZD.

TUGOMER VOGA: Ne bomo se možnosti morebitne birokracije delovnih skupin glede na to, da bodo delovodje vodili njihovo delo.

Ciril Gorišek

Bistvo funkcionalne decentralizacije je, da izvrševalec naloge prejme dolžnosti z več strani. V moderni samoupravni organizaciji dela je nujno timsko delo. Seveda pa bo tu politična akcija zavestnih sil morala nekaj pomeniti. Menim, da je danes vse pomembnejše še eno vprašanje — kdo je v posesti informacij? Kakšen je pretok informacij? Tisti, ki ima informacije, ima moč. Zato smo se v železarni odločili, da bodo delovne skupine vsak mesec obvezno sprejele in obravnavale informacije o vseh vidikih enomesečnega gospodarjenja. Z vsemi primerjavami in kazalci. Delavci bodo oboroženi z informacijami.

TAKO ZASTAVLJENO DELO PO SKUPINAH BO SLO NELO NA TRHLIH TEMELJIH, ČE DELAVCI NE BODO DOVOLJ USPOSOBLJENI ZA TAKE NALOGE. ZA O DVOJE VPRAŠANJ — KAKO SE JE MLADINA VKLJUČILA V USTAVNO RAZPRAVO IN KAKO OČENJUJETE USPEŠNOST DRUŽBENEGA IZOBRAŽEVANJA?

ANTON FRANULIČ: Mladina je sodelovala v vseh akcijah sindikata in ZK. Ko smo se pogovarjali o ustanavljanju TOZD, smo poudarjali predvsem začetek spreminjanja odnosov v gospodarstvu. Mladi vidimo upravičenost in nujno združevanje dela, integracijo. Uresničevanje ustavnih sprememb je strokovna, gospodarska, samoupravna in politična akcija. Kar zadeva izobraževanje, moram reči, da je za prido-

bitev strokovne izobrazbe pri nas dobro poskrbljeno. Možnosti so. Kdor hoče študirati, so mu nudi ugodni pogoji. A na področju družbenopolitičnega usposabljanja

Tugomer Voga

nismo dovolj storili. Bo potrebna celovita akcija na področju družbenega izobraževanja.

MILAN PUGALJ: V vseh naših internih dokumentih smo zapisali nekaj o pomenu izobraževanja. Če hočemo ustvariti nove odnose, moramo več izobraževati.

ZDRAVKO IVACIČ: Kandidati za samoupravne organe in druge oblike političnega dela moramo bolj usposobiti. Čeprav je res, da ni vedno dovolj interesa. Za to zvrst izobraževanja je ljudi težje dobiti.

TRGOMER VOGA: Deficit družbenega izobraževanja je že v šolstvu. Od osnovne šole dalje. V delovnih organizacijah pa družbeno izobraževanje premalo konkretno povezuje s samoupravno in ekonomsko prakso.

CIRIL GORIŠEK: Zakaj bi morali srednješolca napotiti na seminar, da bo dobro delal kot član delavskega sveta? On mora te stvari že poznati. Vsak naš delavec bi moral poznati svoje s statutom določene samoupravne pravice in dolžnosti.

NA UVODU STE ŽE OMENILI, DA DOŽIVLJA ŠTORSKA ŽELEZARNA RAZVOJNO RENESANSO. V ČEM JE TA PREPOROD?

TUGOMER VOGA: Značilna za naše podjetje je, da končujemo program modernizacije in razširitve. Od leta 1971 beležimo visoko stopnjo letne rasti. V težjih razmerah gospodarjenja dobro krmarimo, saj smo lani ustvarili 1,5 stare milijarde akumulacije. Za letos pa smo predvideli okrog 2,4 stare milijarde

skladov. V akcijskem programu smo začrtali plemenitejši proizvodnji, boljši tehnologiji in organizaciji dela in k zmanjševanju poslovnih stroškov. Najnov-

Franulič Anton

ši dogodek v procesu modernizacije in razširitve železarni bo otvoritev nove pekarnice v avgustu. V letu 1973 smo začeli z rekonstrukcijo v tem času zgradili ali prenovili valjarno, mehansko obdelavo, livarno, energetski center in druge dele tovarne. Za prihodnje leto računamo, da bomo dosegli blagovne proizvodnje za 70 starih milijard. Težave imamo z obratnimi sredstvi, vendar nam bo konverzija kar dobro pomagala. V skupnem podjetju slovenskih železarn smo našli svoje mesto, uskladili smo proizvodne programe in si jasno določili razvoj. V zadnjih dveh letih rastemo za okrog 20 milijard letno. To pa nekaj pove.

V Štorsk železarni smo odločili za dve temeljni organizaciji združenega dela. Vsaka bo imela delavski svet, po delegatskem načelu pa bodo sestavili centralne organe znotraj podjetja in v okviru združenega podjetja. Čeprav še niso začele, je res, da dajejo slutiti dobro možno neposrednega dogovarjanja, informiranja, samoupravljanja. Še eno je pomembno. V železarni razmišljamo o kakovosti samoupravnih odnosov. Temu cilju je prirejeno odločitev o izvirnem informacijskem pretoku — od zgornjega navzdol. To, da bodo delovne skupine, delavci, vsak mesec sproti obveščeni o vseh najpomembnejših gospodarskih, pravnih pot za obogatitev samoupravnih odnosov.

Tekst: Jože Volčič
Slike: Berni Strmčnik

Radio Celje
in Split 73

V soboto, 7. t. m. bo finalni del letošnjega mednarodnega festivala zabavne glasbe »Split 73«. Na vrstni red treh najbolj uspešnih skladb bodo tokrat vplivale posebne komisije poslušalcev v petnajstih jugoslovanskih mestih. V glavnem bodo delale pri radijskih postajah, časopisih in revijah. Festivalni odbor je tokrat izbral tudi celjski radio kot sedež za delo ene izmed petnajstih komisij. Tako bodo tudi Celjani sodelovali pri izbiri najboljših skladb splitskega festivala.

Za praznik Laškega

TIM JE ODPRT

V ponedeljek je bila v Laškem otvoritev nove Tovarne izolacijskega materiala, tako so delovni ljudje in občani sklenili krog proslav ob dnevu rudarjev in občinskem prazniku z novo delovno zmagajo.

Na dvorišču pred novo tovarno se je zbralo približno tisoč gostov, rudarjev v slavnostnih uniformah, delavcev TIMa, ki smo jih razpoznavali po svetlomodrih delovnih oblekah. Pelargonije, ki so se že razovetele v lončkih okoli tovarne, kot da so nas hotele prepričati, da je novo-

zgrajenim obratom tudi že zadnja pika na i.

Zbrane goste je najprej pozdravil Bernard Potočnik, predsednik centralnega delavskega sveta, za njim pa so spregovorili še Srečko Sentjurič, direktor tovarne, Rudi Grosar, predsednik občinske skupščine. Rade Galeb pa je osnovni organizaciji zveze sindikatov TIM izročil plaketo zveze industrijskih in rudarskih sindikatov, kot priznanje za njihove nesebične napore pri izgradnji tovarne. Direktor TOZD, Avgust Pinter se je zahvalil za pomoč,

ki so jo izkazali ob požaru v tovarni pred dvema mesecema, vsem gasilskim društvom, postaji ljudske milice, podjetju Ingrad in posameznikom, ki so se posebej izkazali ob gašenju in tako pripomogli, da je bila tovarna pravočasno dograjena.

Za slavnostno počutje so poskrbeli moški pevski zbor iz Laškega, godba na pihala in številni recitatorji. Inženir Ivan Pariš, predsednik sklada gospodarskih rezerv, je ob koncu slovesnosti prebral rezal trak in popeljal goste na ogled nove tovarne.

PRAZNIK OBČINE ŽALEC — PRAZNIK OBČINE ŽALEC

S TRDIM DELOM DO USPEHA

Primerjava kazalcev gospodarskih gibanj med posameznimi občinami celjske regije skrbnega opazovalca takoj opozori na izjemne gospodarske dosežke občine Žalec, saj se le-ta po mnogih kazalcih gospodarskih gibanj uvršča takoj za občino Velenje, ki beleži najlepše rezultate. Kako je bilo do tega to doseči? V čem leži skrivnost napredka in razvoja, ki smo mu priča v zadnjem obdobju, še zlasti pa v letošnjem letu, ko so gospodarski ukrepi nekod močno zavirali rast, v žalski občini pa je še vedno izredno visoka?

Odgovor na postavljeno vprašanje ni lahak, pa vendar je nekaj dejstev, ki jih je treba očitati. Na prvem mestu velja omeniti skladno sodelovanje vseh dejavnosti občine, ki ob oddelku za gospodarstvo uspešno koordinirajo razvojne programe in doprinesejo pomemben delež k njihovi uresničitvi. Zavzetost ljudi, ki se znajo tudi odrekati, ki znajo dojeti za delo, je rodila rezultate, ki jih je sleherni lahko samo vesel.

potrebno je, da trditve potrdimo tudi z nekaterimi kazalci, ki dovolj zgovorno kažejo o hitri rasti in napredku žalskega gospodarstva. Lansko leto se je v občini Žalec celotni dohodek povečal za 43% (v regiji 29%, Sloveniji 23%) in tolikšne povečanje ne beleži niti druga občina, čeprav so napredovale tudi le-te. Dohodek gospodarstva se je povečal za 36%, s čimer se Žalec uvršča takoj za Velenjem in Celjem, močno pa so pora-

sla tudi sredstva za reprodukcijo, to je skladi in amortizacija, in sicer kar za 37%. Za prav toliko pa je porasel tudi družbeni proizvod, ki je v okviru regije bil večji le še v Velenju in Mozirju. Vseprislošen napredek gospodarstva pa je pogojil tudi močno izvozno aktivnost, saj je žalsko gospodarstvo že v lanskem letu izvozilo skoraj deset in pol milijona dolarjev svojih proizvodov in se s tem v celjski regiji uvrstilo takoj za Velenjem in Celjem,

ki sta največja izvoznika. Samo lani je izvoz gospodarstva žalske občine porasel za 56%, torej se je v primerjavi z letom poprej povečal za več kot polovico.

Strokovno utemeljeni proizvodni programi ter uspešno izvedene sanacije številnih gospodarskih organizacij so ob skrbno izbranem asortimentu pogojili, da se je akumulativnost gospodarstva izredno povečala. Le-ta je v primerjavi s prejšnjim letom porasla kar za 44%, kar zopet uvršča žalsko gospodarstvo na tretje mesto v celjski regiji.

Uspešna gospodarska rast pa se nadaljuje tudi v letošnjem letu. V prvih petih mesecih se je celotni dohodek gospodarstva povečal v primerjavi z istim obdobjem lani za 27%, dohodek za 22%. Amortizacija v delovnih organizacijah se je povečala za 58%, skladi pa so porasli za 14%. Da gredo povečani gospodarski rezultati predvsem na račun po-

večane produktivnosti dela, ki jo omogočajo številne organizacijsko tehnološke izboljšave v posameznih podjetjih, je razvidno iz tega, da se je število zaposlenih v letošnjih petih mesecih povečalo le za 5%.

Kljub doseženim rezultatom pa se v občini srečujejo tudi še s številnimi problemi, ki pa jih nameravajo sistematično reševati. Med največje probleme sodi prav gotovo še vedno občutno pomanjkanje kadrov vseh profilov. Z ustrezno štipendij-

ske politiko pa bodo v bližnji prihodnosti prav gotovo uspešno rešili tudi ta problem.

Vsekakor je bilo v minullem obdobju občutno premalo storjenega na področju integracij, čeprav je prišlo do tesnejšega sodelovanja med mnogimi podjetji. Tu vse možnosti prav gotovo še niso izčrpane in preiščljene ter gospodarsko utemeljene integracije bodo v bodoče nedvomno zagotovile še hitrejšo rast celotnega gospodarstva. Uspehi torej so, uspehi, ki

jih je pravzaprav bilo težko pričakovati, kajti po nekajletnem stopicanju na mestu je gospodarstvo žalske občine močno krenilo naprej ravno v času, ko si družba kot celota kar najbolj prizadeva stabilizirati gospodarstvo, zagotoviti njegovo rast in s tem ustvariti še boljši standard vseh delovnih ljudi.

Ravno zavoljo tega in zaradi časa, v katerem živimo, so doseženi rezultati žalskega gospodarstva tem večjega pomena.

B. STRMCNIK

Skupščina občine Žalec ter vodstva vseh družbenopolitičnih organizacij čestitajo občanom k občinskemu prazniku z željo, da bi tudi ob bodočih praznovanjih lahko s ponosom zrla na dosežke in rezultate pri razvoju naše občine!

INDUSTRIJA VSE MOČNEJŠA

Ena izmed temeljnih značilnosti razvoja gospodarstva žalske občine je prav gotovo v tem, da je ravno področje industrije doživelo v zadnjih letih izredno velike uspehe. Če je bilo žalsko gospodarstvo še pred leti slabo znano za kmetijstvo, potem v zadnjem obdobju ravno gotovo ni več tako. Nič ne mislimo s tem podcenjevati razvoja in napredka kmetijstva, kajti tudi tu so v preteklem obdobju dosegli pomembni rezultati. Družbenem in privatnem sektorju. Vendar pa je prav to, da je izredno nagel razvoj in napredek storila naša industrija, ki predstavlja vedno pomembnejši del v strukturi nacionalnega dohodka žalske občine. Vprašali smo direktorje številnih podjetij, kaj sodijo v razvoj žalskega gospodarstva in kakšen delež imajo pri tem njihove delovne organizacije. Takole so po-

ERNEST RAMŠAK, direktor GARANT Polzela: »Noben dvoma ni o tem, da je gospodarstvo žalske občine v minullem obdobju doseglo napredek. K temu nesporno veliko pripomogli aktivnosti in iniciativnost občine za gospodarstvo pri posameznih ter ustreznih kolektivih, kajti njihovo organiziranje in sistematsko delo je bilo ob tesnem sodelovanju s podjetji roditi željene rezultate. V tem času je bilo izvedeno nekaj sanacij, tudi preventivnih sanacij, ki so

Ernest Ramšak

vse uspele. To je zlasti pomembno, kajti ta podjetja beležijo že hiter vzpon in rast. Mislim, da je važno vlogi odigral tudi sklad skupnih rezerv pri skupščini. Z uspešnimi naložbami pa se je tudi GARANT vključil med najboljše delovne organizacije v občini in težiti moramo za tem, da med njimi ostanemo tudi v bodoče.

POLDE RAJH, direktor SIP Sempeter: »Dosežki so resnično izredni, vendar nas to ne bi smelo uspavati. Samoupravni organi ter vsi ostali dejavniki bodo po mojem mnenju odselej največ pozornosti posvečati kadrovski politiki ter pridobiti ustrezne strokovnjake. V kolikor bo v občini uspeli rešiti še nekatere kadrovske probleme v posameznih podjetjih, potem so trendi sedanjih gibanj zagotovljeni tudi v bo-

Polde Rajh

doče. Mislim, da je zelo pomembno, da industrija stopa v ospredje. Kar pa se SIPa tiče, naj povem, da stojimo pred pomembno investicijo, ki nas bo v prihodnje uvrstila med največja podjetja v občini. Po mojem trdnem prepričanju se v SIP-u razmah šele pričinja in ob tesnem sodelovanju z vsemi gospodarskimi činitelji v občini bomo v bodoče še več doprinesli k še hitrejšemu napredku občine, ki v celjski regiji že danes zavzema izredno pomembno mesto.

VELJKO KRIZNIK, direktor KMETIJSKEGA KOMBINATA »HMEZAD« Žalec: »Ključni razlog za tolikšno ekspanzijo naše industrije leži v tem, da so delovne organizacije uspele najti ustrezne proizvodne programe. To je ključ uspeha; kmetijski

Veljko Križnik

stroji, plastika, gradbeni elementi, tekstilni programi in drugi. Vsi so se pravočasno prilagodili situaciji in to je rodilo pomembne sadove. V kmetijstvu seveda programov ne moremo sproti prilagajati, to pa ne pomeni, da nismo tudi na tem področju napravili pomembnega napredka. V minullem obdobju smo zaključili izgradnjo družbenega sektorja, zlasti v hmeljarstvu. Privatni sektor je močno napredoval v mehanizaciji, družbeni pa v tehnologiji in organizaciji. Naj povem še to, da je naš kombinat med redkimi v SFRJ, ki je imel lani pri mleku dobiček. To pa tudi pove svoje!

LEOPOLD BONAJO, direktor MINERVE Žalec: »Dosele je bil Žalec simbol za hmelj in industrija ni predstavljala velikega deleža v narodnem

Leopold Bonajo

dohodku. V zadnjem obdobju pa se tudi žalska industrija močno razvija in dosega lepe rezultate, ki so odraz boljše organiziranosti, večje produktivnosti in jasno postavljenih programov. Minerva je ob pomoči občinskih činiteljev uspela z moderno proizvodnjo uspešno zamašiti vrzel, ki je nastala ob ukinitvi rudnika Zabukovica ter tako pripomogla pripraviti temelje za razvoj moderne kemijske predelovalne industrije, ki bo v naslednjih desetletjih imela vedno večjo vlogo pri nacionalnem dohodku žalske občine. Mislim, da smo v žalski občini uspeli v kratkem času narediti to, za kar rabijo drugod več časa. Sli smo smelo in to daje rezultate.

JOŽE PILIH, direktor GRADNJA Žalec: »Prepričan sem, da je k uspehom naše

Jože Piliš

ga gospodarstva veliko pripomogla tudi zavest ljudi v delovnih organizacijah, ki so spoznali, da je določene gospodarske rezultate možno dosegati le na osnovi preciznih programov, s trdnim delom ter velikokrat tudi z odrekanjem. To so mnoga naša podjetja odnosi njihovi delavci velikokrat dokazali. Na tak način je bilo mogoče premagovati številne težave, ki so se pojavljale in se bodo tudi v prihodnje. Toda uspešno jih bomo prebrodili. Mi smo v prejšnjih letih veliko zamudili, toda sedaj to učinkovito popravljamo. Še zlasti pa je pomembno, da je to v pogojih stabilizacije. Tudi naše podjetje je dobilo podporo pri uresničevanju sanacijskega programa in prepričan sem, da so bila družbena sredstva dobro naložena.

RK Slov. Konjice

Kozje - pozdrav

SKRB OKOLJU

V prejšnji številki Novega tednika smo vam predstavili predsednika Šmarskega RK, danes pa smo se napotili v Slovenske Konjice. Marta Šliber, zdravnica v zdravstvenem domu v Konjicah si že nekaj časa kot predsednica prizadeva, da bi bilo delo v organizaciji čim bolj uspešno. Tudi njo smo vprašali, kaj vse dela Organizacija RK v Konjicah?

»Na prvem mestu so seveda krvodajalske akcije. Te imamo v oktobru v Konjicah in Zrečah. Enkrat na leto namreč organiziramo krvodajalsko akcijo za Ljubljano. Naši kolektivi organizirajo krvodajalske akcije po potrebi, kri pa gre potem v celjsko bolnišnico. Sodelujejo tudi z osnovno šolo, in sicer s podmladkarji RK pomagajo pri zbiranju oblačil. Letos so zbirali tudi star papir. Posebno še v Ločah in Zrečah pa mladi pomagajo ostarelim in onemoglim

ljudem. Prinašajo jim hrano, kurjavo in ponekod tudi vodo. RK je bil letos pobudnik akcije »očistimo okolje« in prav v tem si mladi zelo prizadevajo. Posebno pionirijo, pa tudi mladinci urejajo zelenice in pazijo na čistočo.

»Organizirate mogoče tudi kakšne tečaje ali kaj podobnega?»

»V okviru organizacije prirejamo razna poučna predavanja. Ob posebnih priložno-

stih vrtimo filme. Ob dnevu krvodajalstva imamo proslavo, na kateri podelimo priznanja in diplome zaslužnim članom in krvodajalcem. V podjetjih imamo ekipe prve pomoči, vendar se le-te letos niso udeležile republiškega tekmovanja.

»Ste za svoje poštreno delo v organizaciji dobili kakšno priznanje?»

»Letos sem dobila srebrno značko »red dela s srebrnim vencem« od tovariša Tita.

Marta Šliber nam je še povedala, da imajo v občini precej članov—krvodajalcev, ki so dali kri že 30-krat, pa tudi večkrat. Med njimi so Kolar Stefan 34-krat, Skrbinek Henrik 33-krat in Mohorič Vlado 42-krat. Zadnji se je žal pred kratkim smrtno ponesrečil. Povedala je tudi, da uspešno sodelujejo s konjiškimi podjetji, ki jim pomagajo tudi materialno.

maajda

BRIGADIRJEM

Doslej smo bili navajeni na mladinsko delovno brigado Kozjansko 73, ki je delala in še dela cesto Ledinca—Gračnica. Odslej naprej bomo govorili tudi o mladinski delovni brigadi Kozje 73, ki je prišla na Kozjansko v nedeljo in šteje okoli dvesto mladih, predvsem iz Ljubljane. Brigada bo gradila lokalne ceste, pomagala pri gradnji vodovoda Fužine—Sotla, posebna specializirana brigada pa bo, kot lani, obiskala kmetije, nudila pomoč osamljenim in socialno šibkim, zraven pa opravljala kup stvari, elektrifikacijo domačij, ki električne žarnice še ne poznajo, in vse, kar bo pač prišlo na vrsto. Posebnost letošnje specializirane brigade bosta dva otroška vrtca, in sicer na Vetrniku na Bohorju, kjer je precej otrok in pa v Kozjem. Seveda bosta vrtca le začasna, poizkusna.

Da ne bi kar danes spregovorili o vsem, kar bo dela-

la brigada na Kozjanskem—in tega niti ne bo tako malo—spregovorimo še o nedeljskem sprejemu brigade v Kozjem, ki je bil, kratko rečeno, prisrčen.

Na prostranem športnem igrišču pred osnovno šolo v Kozjem se je v lepem popoldnevu zbrala množica brigadirjev, okoličanov, z njimi pa so bili tudi predstavniki občinske konference Zveze mladine Ljubljana, mestne konference ZMS Ljubljana in republiške konference ZMS skupaj s predstavniki družbeno političnih organizacij občine Šmarje pri Jelšah ter domačini. Vse navzoče, na zborovanje so prišli tudi brigadirji s Planine pri Sevnici (da vam osvežimo spomin: mladinska delovna brigada Kozjansko 73), je sprejel predsednik občinske skupščine Šmarje pri Jelšah, ing. Beno Božiček in jih toplo pozdravil v imenu vseh Kozjancev.

Mladi so iz Kozjega prinesli pozdravno pismo maršala Titu, ki ga navajamo v celoti.

»Brigadirji mladinske delovne brigade na Kozjanskem brigade Kozje 73 in brigada Kozjansko 73 Vam pošiljajo pozdrave z otvoritve akcije, ki je vključena v izgradnjo spominskega parka Kuzmicev—Kozjansko.

Ob ljubljamo, da bomo s svojim delom opravičili in upanje prebivalcev Kozjanskega in celotne naše družbe. V imenu njih in brigadirjev Vas pozdravljamo z brigadskim ho-ruk.

Spontanost sprejemu brigade mladinske delovne brigade Kozje 73 je dala tudi himna, ki jo tokrat ni zaigrala godba, pač pa so jo zapeli brigadirji sami ob sprejemanju harmonike, komandant brigade, ki ga Kozjanci poznajo že od lani, Luka Levičnik, pa je sprejel raport vseh brigadirjev.

Brigada Kozje 73 je pripravljena na akcijo, pripravljena na pomoč kozjanskim ljudem. Povejmo še, da je pri gradnji vodovoda Fužine—Sotla pokazalo veliko solidarnost do kozjanskih ljudi in ljubljanskih podjetij, ki prispevala precejšnje vsote, da bi bil kozjanski vodovod čimprej zgrajen in da bi pomagali Kozjancem pri njihvih naporih.

Milenko

Občinski praznik v Vitanju

VITANJSKA SLOGA PRAZNUJE!

Malokdaj nas pot zanese v Vitanje, kraj pod Pohorjem, ki ima tržne pravice že od leta 1155, skoraj dvesto let pred Celjem. Ker pa je bil to obisk s posebnim namenom, smo se najprej razgledali po trgu samem.

Krajevna skupnost Vitanje se letos bolj kot druga leta pripravlja na občinski praznovanje. Bila je letošnji nagajenec Osvobodilne fronte v konjiški občini in zato prejela čast osrednjega praznovanja za občinski praznik, 12. oktobra. Od tod tudi naglica v Vitanju, da do takrat veliko postore in ureditve tisto, kar so si zadali v načrtu. Cvetja, to smo že povedali, je veliko, zlasti če se tržani zgledujejo po predsedniku krajevnne skupnosti VIKTORJU JEROMLU. Njegov dom se bohoti v cvetju in tak se nam zdi tudi on sam, ko zavzeto pripoveduje o problemih kraja in načrtih za bližnji občinski praznik.

»Velika nagrada je to za nas, da so izbrali naš kraj za praznovanje. Smo se pa odrezali na referendumu, kaj? Volili smo 77,8 odstotka in tudi tako popravili sramoto iz prejšnjih let. Zdaj pa ljudje od danes tudi veliko pričakujejo. Ne smemo jih razočarati.

V Vitanju so že pričeli z gradnjo občinske črpalke, za katero se bore že vrsto let. Petrol je že postavil tri rezervoarje, zemeljska dela, elektriko in vodovod pa ima na skrbi krajevna skupnost. Le vprašanje gradnje stavbe je ostalo še odprto.

Njihova največja želja je, da bi bil gotov in adaptiran dom za upokojence v Vitanju. Nekdanja Pirhova gostilna bo nudila stanovanja devetim upokojencem. Malo, če jih skupaj 182 upokojencev, vendar je začetek vspodbuden in terja nadaljnje razmišljanje. Adaptacija doma bo stala 30 milijonov in za občino to ni majhen denar.

Tudi lesno industrijski obrat Lip iz Slovenskih Konjic bo tu preuredil halo, ki bo za občinski praznik naredil. Sprejela bo večje število novih delavcev in tudi tako pri-

pomogla k manjšemu odlivu delovne sile v tujino.

Tudi cesta, o kateri letos krajevna skupnost najbolj razmišlja mora biti do takrat toliko v korak z zastavljenimi cilji, da ljudje ne bodo negodovali. Cesta jim odpira vstop v svet in tega je pri Vitanjčanih vedno primanjkovalo. Za ceste so namenili letos šest milijonov in 700.000 dinarjev. Nekaj sredstev se nabere od vodarine in grobnine in za prihodnje leto načrtujejo ureditev mriške vežice. Rabijo tudi cestarja, ker imajo le enega, a zanj najbrž ne bo nespornost, če ga bodo seveda dobili.

Letos tudi nadaljujejo z urejevanjem igrišča, da bo za občinski praznik pravočasno postorjeno vse, kar imajo v načrtu.

Pravzaprav sta peti dve. Dve neurejeni zadevi, ob katerih dvigujejo glave že vrsto let. To sta: pomanjkanje stanovanj za učitelje in »uhajajoča« zdravniki.

Želja po bloku za učitelje je v Vitanju zelo velika. Dobro se namreč zavedajo, da je to pogoj za dobro delo ljudi, ki so se zapisali vzgojiteljskemu poklicu. Da so odmaknjeni od občinskega središča in zato še bolj rabijo stanovanja, da privabijo ljudi. Tako pa jim stanovanj primanjkuje in zaradi njih učiteljev. Kaj to pomeni v teh krajih, vedo povedati tisti, ki imajo s tem velike izkušnje. Pravijo tako, da če ne bo vzgledov, in ti so v preteklosti bili, saj se šola veliko vitanjskih otrok, potem bo manjši odliv v nadaljnje šolanje. Imajo lepo urejeno šolo, manjka sicer še telovadnica, a kaj bo vse to pomagalo, če ne bo učiteljev, ki bodo prepojeni z notranjim žarom (ta pa bo le takrat, če bo odraz osebnega zadovoljstva), vstopali v

Viktor Jeromel

prostore šolskih učilnic in navduševali bodoče rodove? Taka vprašanja se porajajo ob stiskah in tegobah šolnikov in ljudi, ki jim ta problem kraja ni tuj in odveč.

Nasprotno pa imajo že pol leta stanovanje za zdravnika

prazno. Sem prihaja zdravnik iz Loč, zato Vitanjčani še naprej vztrajno iščejo zdravnika, zlasti takšnega, ki bi ostal med njimi. Radi bi ga sprejeli za svojega, nudili bi mu vse, a kaj ko teren, sestavljen iz kolovozov in pešpoti, današnjemu samaritanu ne ustreza. S tem problemom se bore že vrsto let. Zdravnik za pol leta pride in gre. Potem Vitanjčani rešujejo stvari, kakor vedo in znajo. Zdravnika privabijo na vse načine, tudi tako, da mu krajevna skupnost posodi denar, da si kupi avto, če ga slučajno nima. Pa vse skupaj ne zaleže za enega celega zdravnika, da bi v krajih pod južnim Pohorjem ostal in se udomačil. Zdaj malo računajo na lasten kader. Svoje otroke bodo poslali v šole, a kaj pa bo do takrat? Skrb visi v zraku in beli glave odbornikom in tudi občinski skupščini v Slovenskih Konjicah. Ne vidijo radi, če so ljudje nezadovoljni. In v

tem primeru v Vitanju so.

V krajevni skupnosti, ki zajema del Skomarja, Hudinja, Dolič, levi in desni breg, Brezen, Stenice in Lobnjo ter trg Vitanje, imajo tudi veliko občinskih socialnih podpirancev. To so nekdanji hlapci in dekle, ki so ostareli na domovih ali v svojih bajticah. Kljub trudu in podpori je njihovo življenje borno, kar marsikaterga Vitanjčana zbode v oči. A življenje tod dobiva kljub slabim cestam širše zaledje. Na delo se vozi okoli 40 ljudi, veliko pa je našlo kruh tudi doma.

Tako Vitanjčani z vasma naokoli iščejo svoj prostor pod soncem. Z delom v preteklosti in sedanjosti ter z željami v prihodnje. Ker pa so zadnje tudi odraz napredka in ne samo negodovanja, je odločitev, da se konjiški občinski praznik praznuje letos v Vitanju, pravilna. Vitanjčani, pa upajmo, ne bodo razočarani. Po pripravih sodeč ne bodo.

ZDENKA STOPAR

DESETI BRAT V TABORU

V soboto, 30. junija je bil v Taboru premiera Desetega brata. Predstava je bila na prostem in je bila zelo dobro obiskana, tako v soboto kot tudi v nedeljo, ko je bila ponovitev. Ogledalo si je okoli 1000 ljudi, kar je za tovrstno dovolj trden dokaz kvalitete igre.

Naslovno vlogo je odigral Peter Strohar, lik Krjanič je prikazal Sinjo Jezernik, ki je tudi režiser Desetega brata, Manica je bila Vida Kos, Uranjek Franjo je igral Benjamin, vlogo Palkava je imel Janko Kobala, Marjan pa je bil Janko Kobala ml. V ostalih vlogah so nastopili še Hanžič, Komelj, Semprimožnik in drugi igralci. Vsi so igro in vlogo tako lepo odigrali, da so besede kritikov pohvalne in lahko rečemo, da je splošnem vtisu prestava Desetega brata izredno uspešna.

Vitanjska panorama

300 ljudi se je umitega torkovega jutra zbralo pred celjskim gledališčem. Nekaj avtobusov je prišlo že iz Dobrne, Socke in Strma, nekaj pa je še praznih čakalo na priletne ljudi. Počasi so se zbirale gruče in prihajali so posamezniki iz vseh strani. Stara ženica je toliko časa stala na drugi strani ceste, da bi ji avtobus skoraj ušel. Bala se je prečkati cesto. Druga spet ni našla pravega avtobusa in že je bil starejši tovariš nared, da ji ga pokaže.

PESEM NA ZAČETKU POTI

Z vožnji in aktivisti Rdečega križa se nas je spravilo v šest avtobusov okoli 370 ljudi. Komaj smo utegnili obžalovati celjski jutranji zrak, napolnjen z izpušnimi plini, že je zaorila pesem. Skrajna kilavo, potem pa je bila vedno bolj glasna. Pomagal je še harmonikar Franc, šilce konjaka za začetek in razpoloženje je pokazalo zdrave zametke. Nič nestrpnosti, prerivanja, kot če greš na izlet z mladino. Umirjenost let je pokazala svoje dobre strani, dobrodušnost starosti pa je začela uganjati vice. Ker je naš avtobus vozil še »vicomoharu«, se je razpoloženje sprevrglo v huronski smeh, ki je odmeval po vsem avtobusu.

Marsikateri udeleženci se je privrkat peljal po Ljubljani, zato je bilo tudi to zanj veliko doživetje, marsikateri pa se je prvič peljal proti Dolenjski.

OKREPČILO NA JASNICI

S pesmijo na ustih smo privozili do motela pri Kočevju. Imenuje se Jasnica in je moderno urejen. Potrebno je to povedati, ker se marsikdo ni znašel v njem. Bili smo postreženi s pozornostjo, skrbelo nas je le to, ker šestega avtobusa ni bilo. Telečja obara je še ostala za nje, mi pa smo po več kot urnem postanku nadaljevali pot proti Kočevju. V kočevskem muzeju je bilo kaj videti! Starejša ženička je v stari sliki prepoznala svojo sestro, ki je bila pregnana iz Kočevja. Starejšega možakarja je zanimalo staro kmečko orodje, drugi se je zvedavo ustavil pri orožju. Dobra razlaga kočevskega vojščaka je vse navdušila in komaj se je toliko ljudi zvrstilo po muzeju. Eni so se ustavljali ob mamkah božjih, drugi pa so se zanimali za star denar. Prekmalu smo končali z ogledom muzeja, ker se nam je mudilo naprej. Obšli smo Kočevski Rog, zvedeli za strašno trpljenje ljudi v teh krajih in že smo bili v samem sedežu slovenske vlade med vojno. Na Bazi II.

Utrujeni popotniki, ki so se med vožnjo pošteno prepotili, niso imeli

SONČNI DAN V GUBAH NA OBRAZU

Naročili so lepo vreme. Dobili so ga in se zbrali pred celjskim gledališčem. 300 jih je bilo, 300 takih, ki so že leto dni čakali, da jim v življenje posije toplejši dan. Naveličani vsakdana so čakali na izlet, da pridejo skupaj, zapojejo in zaplešejo. In enkrat pošteno najedo. 200 je prišlo socialnih podpirancev iz vse celjske regije, da se odpeljejo na Kočevsko, da vidijo Ribnico in Kočevski rog.

Starejši ljudje so bili to. Med njimi pa je bilo tudi nekaj mladih, ki so prikrajšani za delo, ker so invalidi. Lepo so se pomešali med seboj, v svojo sredo pa so sprejeli še 50 aktivistov Rdečega križa, ki delajo na terenu. Tudi zadnji zaslužijo za svoje delo prav lepa hvala. Zaslužijo pa ga tudi tisti, ki so ta izlet gmotno podprli. Predolg bi bil seznam vseh gostinskih podjetij in posameznikov, zlasti obrtnikov, ki so za izlet darovali. Zato tudi njim velja le topla zahvala v imenu vseh, ki so izlet pripravili, še bolj pa v imenu tistih, ki so se ga udeležili.

Z vso skrbnostjo in ljubeznijo je izlet socialnih podpirancev organiziral občinski odbor Rdečega križa v Celju.

Doživetje, ki so ga pripravili vsi skupaj, bo ostalo nepozabno in v svoji izvirnosti enkratno, čeprav je bilo to že šesto leto.

moči, da bi peš nadaljevali pot. Zbrali smo se v gruče in poslušali zgodovino, ki jo potrjuje vsaka bukev in vsak kamen pragozda. V njegovo jedro nismo šli, ker je bilo predalet. Navdušila nas je dolenjska pokrajina, občudovali smo jo na vsakem koraku in vpijali njen vonj. Zadovoljstvo v gubah ljudi je bilo veliko, pomagala je še pesem in že smo bili v Straži, vasi pri Dolenjskih Toplicah.

DOŽIVETJE DNEVA

Ni bilo lahko postreči tolikim ljudem, a zmogli so. V naše veliko presenečenje je bilo kosilo okusno, imenitno celo. Vsaka miza je dobila na mizo po liter vina in vsakdo kosilo. Nekateri so komaj zmogli pojesti, večina je spravljala hrano še v vrečke, da bo odnesla domov. Vse leto ne jedo tako, niti toliko, zato je bilo normalno kosilo za nje preveč. Počasi so okorne roke obirale piščančje bedro, še okorneje pa so dvigovale kupico vina. »Navajen sem na studenico, vino je za naju preveliko razkošje,« je vedel povedati Blaž Najdenik, ki se je z ženo udeležil izleta. Je invalid, žena pa je tudi nesposobna za delo. Imata tri otroke, občinske podpore pa dobivata skupaj 27.000 starih dinarjev. Letos sta se izleta udeležila prvič in jima je zelo všeč. »Nikoli ne jeva tako dobro. To so nebesa«, sta dejala in stisnila roke v pozdrav.

Člani Rdečega križa iz Straže so vsem nam pripravili izredno presenečenje. Prišli so nas pozdravit in nam pripravili kulturni program. Potem, potem... vsi smo imeli solze v očeh, nobeno oko ni ostalo suho, so izročili velik šop rdečih nageljnov najstarejši partizanski mami iz Kozjanskega, ki se je kot socialna podpiranka udeležila izleta. To je bila MARJETA PETINI, 78-letna ženica z očmi poosebljene dobrote in nasmeha, ki pozna samo razdajanje. Tresoča roka je komaj sprejela rdečo kri dolenjske ljubezni, ki je zmogla toliko pozornosti, da je mladež prišla do nje in ji izročila cvetje.

Ponavljala je samo, hvala vam, hvala, tisočkrat hvala, ne samo takrat, na povratku, ob postanku, ob slovesu. Še jo bomo obiskali, da pred nas razgrne paleto darovanja med vojno. Danes živi v Celju in se preživlja s 25.000 dinarji. Ima pa dobre otroke, ki ji pomagajo. Dobrota, kje si našla korenine za svoj obstoj?

GUBE SO SE PORAVNALE

Pri omizjih je vladalo nepopisno razpoloženje. Hrana, vino, obisk, raztegnjeni meh harmonike in svetleča pesem dolenjskega slavčka, ki je prihajala iz fantiča desetih let, je napravilo svoje. Med smeh so se mešale solze,

da bo to trajalo samo en dan. En svetel dan. Pri sosednji mizi je zavijala meso žena, da ga bo nesla možu, ki je ostal doma priklenjen na posteljo. Pri drugi je sedela Julijana Kovačeva iz Vojnika. Povedala je, da je stara 74 let in ni mogla od 25.000 dinarjev, ki jih dobiva na mesec, nič prihraniti. Morala si je denar za izlet sposoditi. Koliko, nas je zanimalo. 6.000 dinarjev in vsa srečna je bila, da ni ničesar zapravila. Denar bo nesla domov in ga bo dala hčerki, ki ima družino, a težko živi.

Vsa srečna je plesala mlada. Slavica in Boris iz Dolgega polja je povzdignil svoj bas. Vsi so plesali, se dvigovali iz stolov in udarjali po taktu, če niso več zmogli privzdigovati nog. Priplesali so še na dvorišče, kjer so stali avtobusi.

Naj povemo, kakšno je bilo slovo? Zmore pisana beseda povedati tisto, kar ostaja nepopisno, shranjeno v srcih vseh, ki so kdaj obiskali Stražo na Dolenjskem?

PESEM OB SLOVESU

Naši avtobusi so bili ena sama pesem. Harmonikar ni zmogel potešiti vseh želja, čeprav mu je po čelu tekel pot.

Gluhonema Slavica je hitela pripovedovati, da ima moža, ki jo ima rad. Boris je s pesmijo v avtobusu nadaljeval, šofer je poleg vicov raztegnil še register gila. Avtobus se je tresel od smeha, od razpoloženja, ki smo ga nosili s sabo. Ljudje so se med seboj pomešali, sosed se je presedel, da je spoznal drugo sosedo in vsakdo je hotel sedeti pri Stefi, neumorni organizatorici izleta. Tudi Mija je bila tako zasedena, da si je komaj brisala pot s čela. Nalašč smo ju tako imenovali, ker vsi ju poznajo le pod temi imeni in dodatno ni potrebno. Tako sta želeli tudi sami. Skrb bolničarskih sester, skrb mladih mož, ki so ekipo spremljali, je prerasla v sožitje z njimi in je bila enkratna. Želja, da ljudem ustrezajo, da napravijo iz dneva doživetje za leto dni, je bila skrita v vsakem posamezniku. Vsakdo je skušal napraviti tako, da bo zadovoljen tisti poleg njega in tako, da bodo srečni vsi.

Pesmi so se držale ena druge, ko smo se pozno v noč bližali Celju. Še zadnja pesem v slovo in želja, da se dobimo spet čez leto dni — in že smo se razšli v mestne ulice, ki so počivale utrujene od vrveža dneva. S sabo smo prinesli doživetje 300 ljudi, ki jim bo izlet ostal v spominu do prihodnjega leta. Vmes je največkrat pnažnina, ki je sestavljena iz dnevnih skrbi, kaj se bo dalo v lonce in kako se bo s 25.000 dinarji shajalo do konca meseca. Čez leto dni pa bo spet lepo, spet bodo skrbeli za nas, spet bomo peli in plesali...

Tisočkrat hvala vsem, za vse!

ZDENKA STOPAR

Seja skupščine

KILAVA UDELEŽBA

Na začetku našega poročila o petkovi seji obeh zborov občinske skupščine v Slovenskih Konjicah moramo pograti odbornike, ki so se v tako majhnem številu udeležili seje skupščine. Po več kot polurni zamudi, ko se je le nabralo toliko odborikov, da so bili sklepčni, se je seja pričela. Obravnavali so vrsto odlokov, ki so morali biti sprejeti pred polletnimi počitnicami. Med njimi so bili sprejeti odloki o novih stanarinah, o stanovanjskih površinah, ki so normirane po novih določilih, sprejet pa je bil tudi odlok o rebalansu občinskega proračuna. Svoj finančni načrt je na seji prikazala tudi temeljna izobraževalna skupnost, ki je že skoraj porabila nakazane zneske za leto 1973. Ta je znašal 11 milijonov dinarjev. Da se je zvišala postavka na osebne dohodke, še ne pomeni, da bodo zvišali tudi plače, povišica grele za boljšo strukturo kadra, ki se je v tem letu v konjiški občini znatno izboljšal. O stanju prosvetnega

področja je bilo na zadnji seji skupščine v Slovenskih Konjicah izrečeno veliko kritičnih misli, ki se niso nanašale toliko na konjiške razmere, ker so bile odraz splošnega položaja prosvetnega kadra v republiki. Zato bodo poslali republiškim organom resolucijo, naj te razmere v kratkem uredi, ker se nezadovoljstvo prosvetnega kadra čuti povsod, tudi v konjiški občini.

Odborniki tudi niso bili zadovoljni z odgovorom Zdravstvenega doma iz Celja na odprto pismo, ki so ga poslali odborniki kot izraz nezadovoljstva na nudenje zdravstvenih uslug dežurnim zdravnikom. V konjiškem zdravstvenem domu so se zdravniki postavili na stališče, da ne bodo obiskovali bolnikov z lastnim avtomobilom, ker imajo prevelike potne stroške, ki pa se izplačujejo s samoupravnim sporazumom. V Celju pa imajo dežurni zdravniki na razpolago službeni avto in šoferja. Ker so se čutili enakopravne, niso več hodili

na obiske, če jih niso prišli iskat.

Ne vsi, nekateri pa. Zato so se odborniki na zadnjih sejah skupščine pritoževali. Zdravstveni delavci v Slovenskih Konjicah se tudi ne strinjajo z odgovorom Zdravstvenega doma iz Celja, ker njihove situacije ne rešuje, odborniki pa so bili v petek

celo mnenja, da je odgovor posmehljiv in nakazuje rešitev z ustanovitvijo lastne temeljne organizacije, ki je perspektivna, ni pa konkretna. Odborniki so bili mnenja, da bodo zahtevali preciznejši odgovor, ki bo nakazoval konkretno in enakopravno rešitev tudi za njihove zdravnike.

Z. S.

Laško: nagrajenci
„2. julij“

V nedeljo je bila na svečani seji v Radečah podelitev nagrad občine Laško »2. julija«. Nagrade so prejele naslednje organizacije in posamezniki:

OSNOVNA ORGANIZACIJA RDECEGA KRIZA SVIBNO, ki že vrsto let poleg svoje osnovne aktivnosti uspešno razvija še celo vrsto družbenih aktivnosti na področju socialne, komunale in zlasti kulture. S svojim tesnim sodelovanjem z drugimi krajevnimi organizacijami in društvi je OO RK Svibno mnogo prispevala pri uresničevanju skupnih družbenih akcij na svojem območju.

STRELSKA DRUŽINA »TONE BOSTIČ« ZIDANI MOST predstavlja zgleden primer tako glede množičnosti, kot tudi glede prizadevnosti njenih članov. Aktivnost družine je lahko vzor za druge, še posebej zaradi družbenega pomena rezultatov, ki jih je dosegla na področju obrambne vzgoje in obrambnega usposabljanja občanov.

SRECKO BRILEJ, Radeče, že dalj časa uspešno vodi krajevno skupnost Radeče. Pod njegovim vodstvom je ta dosegla velike uspehe na področjih komunalne, socialne in kulturne dejavnosti. Uspešno je sodeloval tudi pri razvijanju samoupravne iniciative v KS, kar se kaže v vse večjem uveljavljanju delegatskih odnosov. Pomembne uspehe pa je pokazalo tudi sodelovanje KS z delovnimi in družbenimi organizacijami na njenem območju.

AVGUST ERNESTL, Zidani most, je bil aktiven udeleženec NOB, sedaj pa je predsednik krajevnega skupnosti Zidani most in je s svojim izrednim posluhom za krajevno problematiko dosegel velik napredek pri združevanju skupnih interesov občanov in organizacij v okviru krajevnega skupnosti.

IVAN VODOVNIK, Laško, že dolga leta uspešno opravlja dolžnost direktorja Pivovarne Laško, ki je v tem času dosegla velik gospodarski in kadroviski razvoj, kar je družbeno in ekonomsko za občino in KS Laško zelo pomembno. Ivan Vodovnik je vseskozi aktiven tudi na področju družbeno politične dejavnosti. Tako je opravljal več pomembnih družbenih funkcij, med drugimi funkcijo predsednika občinske skupščine in poslanca.

Nagrajeni organizaciji in občanji so bili izbrani med enajstimi predlogi. Komisija zatorej tudi letos ni imela lahkega opravila.

Nagrajencem iskrene čestitke.

PO BITKI

Generali so bili utrujeni. Pravkar se je končal boj za štajerskimi griči v konjiški občini. Končal se je z zmago Rdečih, ki so potisnili Plave nazaj. Komaj smo prišli do štaba. Domačini, ki so se izredno izkazali, nam niso hoteli povedati, kje zaseda štab. Ko smo se predstavili za novinarje, je bilo nekoliko lažje. Domačin se je vsedel v avtomobil in nas peljal na položaje. Med potjo je posumil v sovražnika in v strahu vzkliknil: »PA STE RES NOVINARJI, NISTE SOVRAZNIKI?« Komaj smo ga prepričali da smo pravi, pa nas je kljub temu pot usmeril na nepravno pot. Vsi smerokazi so bili zamenjani, da bi zmedli sovražnika. Pa so tudi nas.

V gostilni smo se le sešli s štabom, katerega je poveljeval general Andrej Cetinski — Lev. Izredno pohvalno se je izrazil o vsakoletnih vajah teritorialnih partizanskih enot konjiške in celjske občine. Strokovno vodstvo je pripravilo ljubljansko armadno področje, dve četi partizanskega bataljona Borisa Winterja iz Slovenskih Konjic pa sta se bojov tudi udeležili. Na sliki: Četa pri počitku

JOŽE
ZAGODE

Takšni dnevi, kot so srečanja z Jožetom Zagode, so prijetni. Vedno dobre volje, s svojo »fajfco«, mislijo na ženo, kegljanje in nabiranje gob. Pravzaprav je o Jožetu, občanu Zalca, težko pisati. To je človek, ne s tisoč obrazy, ampak s tisoč stvarmi, ki jih zna opravljati. Možakar, ki je letos

srečal znamenitega Abrahamo, je zaljubljen v kegljanje. Na zadnjem tekmovanju je podrl »samom« 936 kegljev, njegov osebni rekord pa je 946 kegljev. Rezultat, pred katerim bi se lahko priklonil marsikdo izmed tistih, ki kegljajo »zares«.

Zaljubljen je tudi v igranje. Tisto igranje na odru, da se bomo prav razumeli. Prvikrat je nastopil že leta 1934 v Rokovnjačih, kasneje pa je oddigral še več vlog v različnih domačih in tujih dramskih delih.

Zaljubljen je tudi v kuhanje. Ni sobote, da ne bi sedel za mizo in pripravljati stvari za kosilo. Vsako leto pripravljajo razne piknike in vedno je Jože zraven. Peče čevapčiče, ražnjiče, kotlete, pleskavico, odojka... Pa še druge stvari. Tudi če bi razpisali milijonsko nagrado, verjetno ne bi našli človeka, ki bi bil z njegovim delom nezadovoljen.

Zaljubljen je tudi v streljanje, pa ne na glinaste golobe, ampak v strelsko organizacijo. Že nekaj me-

secev vodi občinsko strelsko zvezo Zalec. Strelja sicer ne, je pa strelski sodnik. In seveda vodnik, brez katerega bi si težko predstavljali žalsko občinsko strelsko zvezo.

Zaljubljen je tudi v gobe. Nabiranje gob namreč, da ne bo pomote. So dnevi, ko vstane že zjutraj ob petih, si skuha hrenovko ali kaj drugega in »odrine« v svoj »becirka«. Vrne se z gobami in cvetjem. Poljsk.m. Več kot uro je pripravljen govoriti o iskanju gob, hoji po travi in jutranji rosi, o tem, kako mu je žal, ko je že nekdo pred njim »šarila« za gobami in jih verjetno tudi pobral.

Zaljubljen je tudi v vrt. Ni dneva, da se ne bi vsaj urico pomudil na njem in kaj »poštimal«.

»Vidiš, petersiljček je že tako lep, gob pa ne najdem toliko, da bi ga lahko porabil. Fižolček bo kmalu, paradižnik tudi, solata mi gre v cvet, jagode pa jemljejo slovo. Sicer pa oprost, zapuščam te, zdajle grem v Celje. Peljem.«

T. VRABL

obrazy

Koga?

»Moji dobri ženski.«

(To sta njegova žena Danica, brez katere bi si Zalčani težko predstavljali, kakšne glave bi imeli, če jih ne bi strigla in hčerka Alenka, ki je končala kozmetično šolo v Ljubljani in se pripravlja, da bo kmalu tudi na tem področju začela delati samostojno. Toliko v ilustracijo.)

O Jožetu Zagodu iz Zalca, zaposlenem pri Kmetijskem kombinatu Hmezd, ne moremo napisati slabe besede. To je človek širokega srca, vedno pripravljen pomagati in svetovati, poleg tega pa je ljudem, ki ga poznajo ali ga vsaj enkrat srečajo, všeč njegova odkritost in dobra volja. Sicer pa, kdor ljubi gledališče, naravo in šport, sploh ne more biti drugačen. Ko sem Jožeta spoznal, sem v to še veliko bolj prepričan. Kdor ga pozna mi bo na to izjavo pritrdil, kdor ga pa bo še spoznal pa tudi.

turizem

Motiv iz Rogaške Slatine: na sprehajališču pred zdraviliškim domom. Novi hotel »Donat« pa bo stal v podaljšku zdraviliškega doma ter do nove terapije.

V Rogaški Slatini

HOTEL DONAT

Teren je pripravljen. Temeljni kamen s posvetilom so vgradili. Začeli so graditi nov hotel A kategorije v Rogaški Slatini. Imenoval se bo »Donat«. Z njim bo Rogaška Slatina za petino povečala nočitvene zmogljivosti. Dobili bodo 208 novih postelj in še marsikaj.

»Novi hotel A kategorije nam je več kot potreben« je v razgovoru dejal direktor zdravilišča Alojz Liba. »Naj med drugim povem, da smo samo v zadnjih dveh letih odpovedali 728 rezervacij nemških gostov, kar pomeni, da bi bil hotel povsem zaseden že pred leti, če bi pa imeli. Z odpovedjo rezervacij pa smo bili prikrajšani tudi na dohodku.«

Prvi načrti za graditev hotela so se pojavili že pred leti. Zadeva pa je stekla šele zdaj, ko smo dobili tudi ustrezna posojila.

»Povejte nam kaj več o novem hotelu.«

»Kot rečeno bo imel 208 postelj, in vse potrebne prostore, ki jih zahteva A kategorija. Imel bo kopalni bazen, dvostezno kegljišče, interne trgovine, frizerski, brivski, kozmetični salon itd. Hotel bo imel 460 pokritih in 230 nepokritih sedežev v restavraciji, kavarni in v drugih družabnih prostorih.«

»Kako pa kaže denarna plat?«

»Financiranje je le uspelo. Dobili smo kredite v višini 80 % potrebnih sredstev. Sicer pa bomo za graditev in vezne prispevke potrebovali nekaj nad 60 milijonov dinarjev.«

»Kdaj boste hotel odprli?«

»Računamo, da ga bomo izročili namenu za dan republike 1974. leta, torej čez dobro leto dni.«

»Glede na to, da smo že na začetku glavne turistične sezone, kaj pričakujete od nje?«

»Pri nas je sezona v polnem razmahu in imamo kapacitete povsem zasedene. To še posebej valja za boljša ležišča, ki so zasedena do novembra meseca.«

»Kaj bi pa rekli o letošnji predsezoni?«

»Letošnja je zelo ugodna in ni primerljiva z lanskimi, ki so jo pestile črne goze. Sicer pa letos beležimo ugodnejše rezultate v predsezoni tudi v primerjavi z 1971. letom.«

»Ali je z graditvijo hotela Donat konec vaših investicijskih načrtov?«

»Ne, to ni konec. Pripravljamo že načrt za graditev novega hotela, ki bo dependansa Donata. Imel bo 150 postelj. Po programu, ki smo ga sprejeli, bi morali imeti do 1980. leta v okviru zdraviliškega podjetja 2.000 postelj in 500 ležišč pri zasebnikih. Če bomo pohiteli, bomo ta načrt uresničili.«

»Kako pa bo letos s prireditvami in zato z zabavo gostov?«

»Pri prireditvah smo bili že lani kvalitetnejši in uspešnejši. Tudi letos smo poskrbeli za celotno vrsto dobrih prireditev. Lahko bi rekli, da ni dneva, ko ne bo prireditev. Sicer pa je vsak teden vsaj ena vrhunska kot so nastopajo folklorne skupine, opernih pevcev in podobne.«

M. BOKA

V Celju za praznik

SAVINOVA OPERA „M. GUBEC“

Skladatelj Risto Savin je v temelje naše operne glasbene umetnosti vložil mogočnega kama, ki bo ohranil svojo vrednost in pomembnost. Savinova glavna glasbena dejavnost časovno obsega sredino prve polovice našega stoletja. Sam nam pomeni najnaprednejšega slovenskega opernega skladatelja svoje dobe, polnopravne samosvojsosti in sile. V svojih delih je tudi danes svet, močan in nežen, hkrati enak in lirski.

Z ljubeznijo do svojega rodu si je za operno dogajanje poiskal snov pretežno v naši narodni zgodovini. Bil je resničen, plemenit človek in umetnik, ki se je ves predajal svojemu poslanstvu. Med njegovih oper bo zlasti »Matija Gubec« tudi v prihodnosti mogel častno in uspešno predstavljati del slovenskega opernega glasbenega bogastva, pri tem pa tudi polnopravno avtorjevo osebnost.

Friderik Širca, s skladateljskim imenom Risto Savin, se je rodil 1. 1859 in je umrl 1. 1948 malo pred svojo devedesetletnico. Njegov dragi

rodni Zalec mu je dal tudi grob. Kot aktivni oficir je služboval v tujini, mnogo tudi na slovanskem jugu. S činom generalmajorja je bil 1. 1917 upokojen in se je nato v miru posvetil nadaljevanju svojega skladateljskega dela.

Visok vrh je dosegel s samospevi, mladinskimi zbori in zlasti z operami. Tu sta »Lepi Vid« sledila »Gospodski sen« in njegovo najbolj izrazito in dovršeno delo — narodna opera »Matija Gubec« s petimi dejanji. Snov njenega zunanega dogajanja v času 1572 in 1573 je našel v Senoinem romanu »Seljaška buna«, poglobil se je v prikaze zgodovinarjev in si ogledal kraje.

Skico libreta tega dela je napisal sam. Prevedel mu ga je v slovensko ritmično prozo in dodal tekste nekaterih pesmi Fran Roš. Savin je to opero ustvarjal osem mesecev v času 1922/23, tako rekoč v eni sapi. Službovanje na Hrvaškem mu je približalo zagorsko glasbeno folkloro, ki ga je učinkovito navdihnila. V operno dejanje so vpleteni močni, čustva pol-

ni ljubezenski prizori. Socialni konflikti med tlačansko množico in fevdalci so podani z vso ostrino. Iz teksta revolucionarne pesmi, ki jo poje Gubec, povzemamo:

Ej vi, ej gospodje v gradovih, ej vi, imenitni ljudje, redijo vas žulji krvavi, redi vas to naše gorje. Mi sužnji že dvigamo glave, že čutimo moč, oj zares, že plane od grada do grada pravice mogočni kres...

Nepozaben in pretresljiv je siloviti končni prizor, ko ljudstvo, zbrano okrog umirajočega Gubca, moli in poje himno svobodi.

Toda na premiero opere je bilo treba čakati mnogo let. Takratne politične razmere pri nas s hrvaško kmečko opozicijo proti čaršijskemu Beogradu so čas njene prve uprizoritve zavzele. Šele 30. septembra 1930 jo je predstavila ljubljanska Opera. Vsa tedanja kritika je Savinovi glasbi priznala visoko kvaliteto. Slavko Osterc jo je označil kot našo »reprezentativno opero«, Emil Adamič je sodil, da je »instrumentalna plat opere Savino-

va največja moč, da je Savin velik in duhovit najditelj vseh novih instrumentalnih barv, samosvoj, drzen slikar, ki so mu zlasti pri srcu čudovite zvočne možnosti lesenih glasbil«.

Ob I. predvojnem Celjskem kulturnem tednu je Opera z »Matijo Gubcem« gostovala v Celju, v gledališču, bilo je to 2. maja 1938, torej pred 35 leti. Prihaja pa zdaj spet — prav v času naših proslav 400- in 500-letnice slovenskih in hrvaških kmečkih uporov. To gostovanje ljubljanske Opere in baleta z Danilom Merlakom kot Gubcem v soboto 7. julija v mestnem parku. Posreduje ga Celjanom naše Olepševalno in turistično društvo.

F. R.

Po sklepu Republiškega sekretariata za informaci-
je, št. 421-1/72 je časnik
NOVI TEDNIK oproščen
plačevanja prometnega dav-
ka do 31. 12. 1973.

GORNJE CELJE
IN RIFNIK

Letos oktobra bodo na celjskem gradu Gornje Celje nadaljevali z arheološkimi izkopavanji, ki sodijo v sklop sistematičnih raziskav razvalin gradu. Izkopavanja bodo nadaljevali v palači gradu, delno pa bodo tudi obnovili ogroženi severni zid grajskih razvalin nad vhodom s Pelikanove poti.

Med izkopavanji bodo v sodelovanju z Olepševalnim in turističnim društvom iz Celja v kletnih prostorih Merzovega grajskega gostišča pripravili razstavo najdb lanskoletnih izkopavanj palače gradu. Tudi letošnja arheološka izkopavanja bo vodila dr. Tatjana Bregantova iz Ljubljane.

Prav tako se letos nadaljujejo arheološka izkopavanja na stari keltski naselbini na Rifniku pri Sentjurju. Vodi jih višji kustos celjskega Pokrajinskega muzeja Lojze Bolta. Po večletnem raziskovanju so sedaj že dobro vidni temelji stanovanjskih hiš, dveh bazilik in obrambnega zidu s stražarnico. Novo odkrito zidovje sproti konservirajo, v načrtu pa je tudi delna rekonstrukcija zidu in vhodnih vrat v baziliko.

Obe akciji prav gotovo pomenita za nas zelo veliko. Prvič zaradi ohranjanja in odkrivanja naše zgodovinske preteklosti, drugič pa zaradi sistematičnega, znanstvenega dela, ki bo v znatni meri pripomogel k jasnejši in boljši sliki določenih kulturno-zgodovinskih dejstev določenih obdobj na našem ozemlju.

dm

Srečanje z Juretom Šarlahom

CLOVEK IZ KAVARNE

Ce ga ni doma, je pa v Espresso, kjer pije kavico, sadni sok ali pa čokoladni liker. Glasno razpravlja o problemih naše vsakdanjosti, slikarstvu, aforizmih, tenisu in o vseh mogočih stvareh. Idej mu nikoli ne zmanjka. Če ne drugače, se domisli, kako bi osrečil mlade poročne pare s svojimi velikimi rdečimi rožami na voščilnicah. To mu uspe celo od Kopra do Murske Sobote. Sicer pa je Jure v Celju postal še bolj znan, odkar je v samozaložbi izdal knjigo aforizmov in humoresk z naslovom »Klovnov nasmeh«.

Najin pogovor je stekel v njegovem stanovanju, kjer ima imela na voljo dovolj ljubega miru, kajti Juretova žena (za katero pravi, da je zlata) je uvidno odšla k znanstvenemu obisku, hčerka je bila v Italiji, mucasti siamski muček pa je neprizadeto spremljal najin pogovor. »Luč petrolejke sem ugasnil leta 1929 brez svoje krivde. Takrat so bile velike socialne diferenciacije, ki jih danes ni več. Rad se spominjam svojih profesorjev: Bocaccia, Cervantesa, Letza, Buchwalda in drugih. Edino fakulteto sem opravil, ko sem se iz avanturizma avgusta 1944 prostovoljno vpisal v Šerzerjevo brigado. Stanujem v stolpnici. V razgibanem življenju sem bil včasih celo prva violina, najpogosteje pa olje za vsako solato. Ljudje naj bi pretežno umirali od smeha. In za konec — velikokrat mora razum popustiti pred avtoriteto. Zabavneje bi bilo, če bi se kdaj avtoriteta poklonila razumu.«

Takle je uvod v Juretovo knjigo »Klovnov nasmeh«, ali bolje rečeno, to je njegova biografija. Manjka samo še pripis, da je nekoliko len, da pripravlja eno slikarsko razstavo več kot deset let, da rad veliko in preglasno govori, igra šah in si domišlja, da je kapitalist, ker ima vedno dovolj časa. Če se upošteva domnevno dejstvo, da je svoje prvi Jure bil tudi alpinist, da aktivno igra tenis, smuča na vodi in jaha, potem postane podoba o njegovi vsestranskosti celovita. Ravno zaradi

tega pa sva se v najinem pogovoru omejila bolj na njegovo slikanje in pa pisanje aforizmov.

— Jure, zakaj slikáš?

— Ko sem imel trinajst let, sem že veliko risal, imel sem talent. Vsestransko me je privlačevala lepota narave, kompozicije.

— Kaj imata skupnega narava in kompozicija?

— Kompozicija je rezultat duha. Barve so violina, barve pojejo. Če pravim, da je kompozicija rezultat duha, mislim s tem na to, da vsak pač naravo gleda s svojimi očmi. Obenem pa je narava tudi čudežni diamant, ki daje polet fantaziji.

— Samo narava?

— Čustva tudi.

— Kdo bolj?

— Čustva.

— Zakaj?

— Zato ker se ob čustvu razgiba celoten notranji ustroj človeka. Narava je materija, čustvo pa je duh.

— Ker gledamo naravo vsak po svoje, kakšna je potem tvoja vizija narave?

— Narava je kraljica lepote. Če grem v gozd nabirat gobe, vidim v vsakem drevesu svojo kompozicijo. Ob tem razmišljam, iz tega razmišljanja pa največkrat nastane kakšen aforizem.

— Je to kakšna prizadetost? Mislim, ob nabiranju gob?

— Ne, misli se mi sprosti. Najdem svoj mir. Lahko se skoncentriram k razmišljanju.

— Ti je mir potreben?

— Seveda je. Zadnjič sem od enajstih ponoči do enih

zjutraj napisal štirideset aforizmov.

— Kaj je zate aforizem?

— Duhovita domislica, figurativno izražena v abstraktnem. Aforizem je včasih resnica.

— Zakaj samo včasih?

— Ker absolutne resnice ni.

— In zakaj je zate abstrakcija?

— Je izraz določenega miselnega sveta, ki ne daje osnov realizma, ampak je nadsvet človeškega razuma.

— Kaj pa je to nadsvet?

— Je lahko moderna znanost, filozofija, vesoljska figuratika...

— Skušaj ti to s slikanjem potrjevati?

— Ja.

— Kako?

— S prelivanjem barv in kompozicijo.

— Misliš, da si prepričljiv?

— Se ne. Se eksperimentiram. To bom počel še leta in leta, morda celo življenje, tak je moj lastni jaz.

— In smisel tega? Ali ne vodi eksperiment k cilju?

— Vodi.

— Če boš samo eksperimentiral, kako boš pa dosegel cilj?

— Obrnil se bom k skrajni abstrakciji.

— Toda to še ni cilj.

— Dokler ne bom našel lastnega jaza.

— Če si pa prej rekel, da je tvoj lastni jaz eksperiment!

— Samo to rečem, da ob slikanju neizmerno uživam, ne gre mi samo za študij slike, ampak tudi za čustve-

li pet sto.

— Kako veš, kdaj je aforizem dober?

— Če je v njem duhovita misel, originalna ideja in humorističen učinek, eksplozija.

— Kako pa ljudje spremljajo tvoje aforizme?

— Različno. Eni hvalijo, drugi odklanjajo.

— Kdo kaj?

— Ljudje, ki nimajo talenta in smisla za humor, odklanjajo. Intelektualci pa ne. Večina hvali.

— Kaj je zate humor?

— To je v človekovem življenju psihološka kategorija, ki razvedri duha, daje pa tudi možnost za razmišljanje.

— Kaj pa dobra volja? Smeh?

— Ja, ja, spraviti mora človeka iz enega psihološkega stanja v drugo.

— Ali v popolnosti kot izrazno sredstvo sodi k humorju tudi karikatura. Ali je karikatura bližja satiri ali pa je povsem svojska?

— Je lahko svojska, lahko pa se nagiba tudi k satiri. Odvisno od motivike.

— Kdaj ti je bilo v življenju najtežje?

— Ko sem med vojno videl kot petnajstletni partizan, kako so ustrelili dvajsetletnega fanta, ker je ukradel kos kruha.

— V Celju imaš gotovo največ prostega časa. Razmišljaš in kuješ načrte. Imaš kakšnega?

— Pripravljam razstavo slik.

— To pa traja že deset let.

— Ja, ampak zdaj bo čisto zares. Sem začel delati.

— Nisi enkrat omenil nekega romana?

— Tega bom tudi napisal. Imam izredno močno voljo, kar si zastavim, to tudi izvršim. V štirih letih bom imel roman, pa ti mi tega ne verjameš.

— Zakaj pa ravno v štirih letih?

— Toliko časa bom pisal.

— Ja, pa kako si zračunal ta štiri leta?

— Uživam, če pilim stavke. S korekturami vred pa bo to zneslo približno štiri leta.

— Torej, čez štiri leta se nam obeta nova knjiga Jureta Šarlah.

Besedilo in slika: DRAGO MEDVED

Jože Šarlah

DOGODKI

CELJE

Imenovanja v trgovini

V petek, 29. junija, je delavski svet trgovskega podjetja Tehno-mercator v Celju znova imenoval za direktorja podjetja Staneta Selška. Tako mu je vnovič zuppal vodstvo kolektiva za nadaljnja štiri leta. To je vsekakor izredno in zaslužno priznanje človeku, ki se je že doslej uveljavil kot direktor uglednega podjetja.

Do spremembe pa je prišlo v trgovskem podjetju Tkanina. Zaradi odhoda dosedanjega direktorja Lea Milnarica v zaslužni pokoj, je delavski svet izbral za novega direktorja Iva Brenčiča, ki je prišel na to delovno mesto iz celjske zlatarne.

ŠENTJUR

Izmenjava delegacij

V ponedeljek, 9. julija, bo odpotovala na otok Brač delegacija Kmetijskega kombinata in skupščine občine Sentjur. Za izmenjavo delegacij je dala pobudo Kmetijska zadruga Selce Brač preko med-občinskega sveta ZKS. Le-ta bo obiskala Sentjur v mesecu septembru. Zadrugniki iz Selce bi se radi seznanili s šentjursko notranjo organiziranostjo samouprave, z ustanavljanjem TOZD, s pogodbenimi odno. si s kmetijskimi organizacijami in kmeti, povezovanjem kmetijstva v regiji, kmetijsko strokovno službo in njenim položajem in s krajevno samoupravo.

Delegacijo bo vodil predsednik občinske konference SZDL v Sentjurju, Stanko Lesnika.

CELJE

B. Krivec v. d.

Na seji delavskega sveta nedavno združenega proizvodno-trgovskega podjetja (Kovnotehna, Ferralit, Klima, Libela) so za vršilca dolžnosti direktorja izvolili Bena Krivca, dosedanjega direktorja Kovnotehne. Prav tako so se odločili, da bodo razpisali mesto direktorja združenega proizvodno-trgovskega podjetja in natečaj za ime tega podjetja.

Drago Hribar nagrajen

Uredništvo TT je nedavno objavilo rezultate nagradnega razpisa za najboljše humoreske in satirične zgodbe. Med množico sodelujočih slovenskih peres je dobil za humoresko Primer Trobec prvo na. gradlo celjski novinar, zaposlen pri CGP Delo, Drago Hribar. Tudi naše iskrene čestitke!

J. Ževart na zdravljenju

Janko Ževart, predsednik občinske konference SZDL v Celju, je bil dalj časa na zdravljenju v Cateških Toplicah. Pred dnevi ga je obiskala delegacija predstavnikov celjskih družbeno-političnih organizacij in občinske skupščine v Celju. Janko Ževart se bo vrnil z zdravljenja v prihodnjih dneh.

Obisk v Čupriji

Ivan Kramar in Vili Končan, predsednik in tajnik predsedstva celjskega občinskega sindikalnega sveta, sta se pred dnevi udeležila občnega zbora sindikatov v bratskem mestu Čupriji. Na srečanju s predstavniki političnih organizacij v Čupriji sta se pogovarjala tudi o nadaljnjem sodelovanju med Čuprijo in Celjem.

ŠOŠTANJ

Palčič razstavlja

V prostorih Napotnikove galerije v Šoštanju, kjer se je letos zvrstilo že več razstav, so pred kratkim odprli razstavo akademskega slikarja Klavdija Palčiča iz Trsta. Zanimivo je, da je Klavdij Palčič, ki je bil na otvoritvi navzoč, hkrati tudi predsednik slovenske prosvetne zveze v Trstu. Avtor je razstavil na ogled 20 grafik večjega formata v tehniki sitotiska.

Ob svečani otvoritvi razstave je bil pevski koncert naših in primorskih pevcev iz zamejstva. Klavdij Palčič se je zahvalil za pozornost in prijazen sprejem, nakar je zbranimu občinstvu na kratko spregovoril o delu in življenju primorskih Slovencev v zamejstvu.

Tako kvalitete razstave in prireditve v šoštanjski Napotnikovi galeriji niso redek pojav — slovenski gost iz zamejstva pa je še posebej poskrbel za presenečenje s kvalitetnimi deli svojih grafičnih stvaritev.

V. K.

Dekletce sem poznala od malega. Svetlolasa je skakljala po dvorišču in bila sanja vsakega, ki se ni imel otrok. Bila je naša punčka, bila je rosna kaplja, bila je radost staršev, nas vseh.

V šoli se je kasneje pomešala med druge, postala ena mnogih svetlolasi deklet s kratkimi krilci in navihanimi očmi. Dekletce je razmišljalo po svoje in se kmalu ločilo od povprečja njenih let. Mat. je bila zaskrbljena nad njo, a trenutno z njo zadovoljna. Pa poznate katero mater, ki ne bi v svojem otroku odkrila tistega, kar je skrito drugim? Zbala se je za njo, ker je trmoglavila po svoje.

Dekletce, recimo ji Manja, je kljub nekdanjim ambicijam šolo kmalu zapustila. Skončala sicer, ni je pa nadaljevala. Zaposlila se je. Veliko je obetala, imeli so jo radi, čeprav je bila tiha, nedostopna. Kar je sprejela, je tudi naredila.

DESET LET KASNEJE

Zvečer se je opotekla po cesti. Redke so ženske, ki se v poznih urah vračajo domov. Iz gostiln. Na njo sem postala pozorna in ko sem prišla bliže, sem spoznala njo. Našo sanjo, našo Manjo.

Krilce se ji je spustilo pod pas in nogavice so bile ovite okoli noge. Buljila je vame, jaz sem strmel v njo.

Si ti Manja?

Ste res vi?

Prepoznali sva se, Manja se je oprla na bližnje devesce, mene je oblihl znoj.

Kako je Manja, kje si?

Ni hotela spregovoriti bala se je, da bom povedala mami. Prijela sem jo pod roko in odšli sva k meni domov. Pol enajst je bila ura, razgovarjali sva se do ene zjutraj. Skuhala sem kavo in Manja je bila lačna. Ze nekaj dni ni jedla, odločitev zadnjih ur ji je odvzela lakota. Ni jedla, gohtala je. Med zalogaji hrane je počasi pripovedovala in vpraševala tako, da je že naprej pričakovala pravičen odgovor.

Bila sem odlično dekle, kajne?

Mamo sem neznansko razočarala. Nočem se poročiti, veste. Ko boste prišli k meni, boste videli mojo poročno obleko. Modra je, taka kot so oči mojega fanta. Otoka bom

OTROK JE MOJ

»Rodila bom čez mesec dni. Teško čakam. Svojega otroka, ki bo čisto moj. Oba se pripravljava. On, da pride na svet in si ga ogleda, jaz, da zaživim z njim in ob njem. Mislila sem, da bomo živeli trije in dihal v troje. Pa ne, nočem tako. Zavrnila sem poroko, odločila sem se, da živim sama, z menoj pa moj sin. Da, sin bo.«

rodila čez sedem mesecev, pa se poročiti noče.

Manja, zakaj?

Nočel se vezati s človekom, ki je grob in ... spoznala sem, da me ni ma rad.

Med prsti je mečkala robec. Ni zajokala, preveč je že potočila solza, ker njenega ravnanja doma ne razumejo. Ne zaradi nje. Na svojo odločitev je ponosna. Tudi fant jo sili, da bi se poročila. Pa se noče, ker jo je užalil. Malenkosten vzrok je bil to. Njegova prošnja naj s poroko še počakata, ker ni ma dovolj denarja. O otroku jo ni spraševal, ona mu ni povedala. Ob zadnjem obisku pa je videl, da je noseča. Prošnjo je ponovil, ona pa noče.

Noče vsiljene poroke zaradi otroka, noče usmiljenja do nje. Od doma je navajena prave ljubezni ne polovičarstva. Ona polovičarstva ne pozna nikjer. Ne pri delu, ne doma, najmanj pa bi ga dopustila pri svojem možu.

Če boš živela od ponosa, bo najin otrok umrl, ji je dejal nazadnje, ko sta se videla. Otrok je moj, samo moj, ker po tvoji želji ni bil spočet, po moji pa, mu je rekla. Preprost fant tega ni mogel razumeti. Pričakoval je, da se bosta zmenila, kot store to drugi, če že do tega pride.

Manja me je gledala, prenehala s pripovedovanjem in čakala, če bom

njeno odločitev odobrila. Molčala sem.

Doma pa je bilo hudo. Urejena družina, kjer so se za vse važne stvari vedno domenili. Ob Manjini odločitvi so ostali brez besed. Odpravila naj bi, če fant ne mara, naj si ne pokvari življenja, toliko let ima še pred seboj. Vse to je poslušala, doumela in se tudi odločila, da otroka obdrži.

MANJIN JUTRI

Kako boš živela Manja?

Znam to, polna sem moči. Teško čakam na sina, da sin bo. Vzela ga bom v roke in ga dvignila proti soncu. Naj se za začetek nauži svetlobe, naj ga prežari, da bo močan. Le močni ljudje so za ta svet, ljudje dejanj in ne kilavi sanjači. Sončnica, neugledna sončnica je moj simbol, naj bo tudi nje gov. Pohojena se opomore in dvigne glavico in še potem rodi seme.

Manjine roke so se umirile in kalni pogled se je ob eni uri zbistril. Poln je bil moči, trenutki obupa so prešli, sončnica je dvignila glavo. Ure brezplodnega tavanja so minile in že se je na ustnice prikrali nasmehek. O otroku je govorila, ki ga komaj čaka, o košarici, ki jo bo začela pripravljati, o denarju, ki ga je zavrnila, ko ji ga je prinesel fant. Njen sin bo imel svetle lase kot ona, njen sin bo ljubil vodo kot ona, njen sin bo mislil kot ona ... Njen sin.

Vedela sem, da bo kmalu rodila, pa sem jo obiskala. Sedela je v pletenem naslanjaču in čakala. Sina. Pokazala mi je košarico vso v modrem, pokazala mi je jopico v barvah spominčic in pokazala mi je modro banjico, kjer bo okopala svojega sina. Z vodo svojih radosti, ki so se je nabrala v teh dolgih mesecih čakanja. Vedno več se je nabira v tolmunu njenih oči, ki so tudi modre.

In modra je poročna obleka, ki visi zaprašena na vratih omare. In modro je nebo, kamor Manja pogleda, da bi ujela žarek in nastavila okrogli trebuhček. Da bi ogrela sina in ga navadila na sonce. In da bi zajela še več moči za svoje samostojno življenje.

Besedilo: Zdenka Stopar

Slika: Drago Medved

Njihovo življenje je materinstvo

„POD LIPICO ZELEN“

S temi besedami je vsa nasmejana hudo mušna odgovorila na vprašanje, kje sta se z njenim zakonskim tovarišem spoznala. Saljivi odgovor nas je razveselil, obetal je prijetno kramljanje. In res je bilo tako. Tu in tam je kakšno pristavil še Rajko, njen sin, ki nam je mamino in očeta pripeljal z njive.

Ker smo Rajka našli pri sosedu, ki nas je prijazno povabil na svojo teraso, sta se nam kar tam pridružila tudi Zinka in Zdravko Gorišek, par, ki je v letih skupnega življenja spravil na svet deset potomcev.

Zelo mladosten obraz in postava Zinke, iz nje je kar izžarevala življenjska sila, smisel za prijetno šalo, vse nas je presenetilo. Sedemindeset let jih bo imela letos, pa se ji to ne vidi, še manj pa to, da je že rodila deset otrok. Kot da bi skrb za otroke, za njihovo vedno lačna usta ne pustila na njej nobenih sledov.

Z možem Zdravkom sta se spoznala leto dni po končani vojni v Doropolu pri Planini, oba sta domačina, in se naslednje leto poročila. Takrat se jima je rodila najstarejša hči Majda. Nato so drug za drugim pritrčali na svet še Viko, Zdravko, Roman, Slavica, Zdenka, Jože, Berta, Rajko in zad-

nji pred enajstimi leti Roldo.

Ves čas pogovora je Zinka pogledovala svojega moža, ki je sedel malo oddaljen od mize, nato pa je dejala: »Kam si se pa ti skril? Saj ti menda ni sram! Pridi bliže, boš še ti kaj povedal!« Mož Zdravko pa ji ni ostal dolžan: »Saj bi, pa ne pridem do besede!« Nato je še pristavil: »Le tisto povej, ko ni bilo kruha!«

»Veš kaj, kruha pa nisimo nikoli stradali, čeprav nas je bilo veliko. Trdo smo delali. Kdor delati noče, tisti ga nima,« je odločno dejala Zinka. Goriškovi svojega posestva nimajo, imajo pa zemljo v najemu, ki ji tudi rodi kruh zanje. Zdaj je seveda laž, večina otrok je že preskrbljenih, le trije še hodijo v šolo.

Stirje so se že poročili, štiri vnuke imata Goriškova, štiri od njenih otrok so v Nemčiji... številka štiri, kot kaže, je za Goriškovo znamenje dobrega, spominja pa ju tudi na nesrečnega Romana, njenega sina, ki je umrl za tetanusom star komaj štiri leta. Ko to pripoveduje, se Zinka ves čas nasmeja obraz zresni. Pravi, da je bilo takrat zanj najhuje.

Najbolj v veselem spominu pa ji je ostala Majdina »sohota«. Da, takšno je življenje. Hudo in dobro se v njem prepletata, veselje in žalost. Zinka živahnost in svetlo iskrenje v njenih očeh nam je povedalo, da je življenje vseeno lepo. Če je iskre v svojih očeh podarila tudi otrokom, bodo znali biti srečni.

D. P.

CENE PO „ZELENEM NAČRTU“

Po napornem dogovarjanju je »zeleni načrt« končno le sestavljen in odobren od vseh republik in avtonomnih pokrajin. Ali bo izpolnil kmetovalcem njihove želje? Kakšne bodo cene kmetijskih pridelkov in živine? Čeprav je bilo že velikokrat na pomembnih mestih povedano, da kmetijskih vprašanj ni moči urejati le s cenami, so mnogi kmetovalci največ pričakovali prav od višjih cen.

V »zelenem načrtu« so zajete cene najpomembnejših kmetijskih pridelkov in živine. Ker pa je ta dogovor sprejet za več let, ni bilo moči zapisati cen v številkah. Razmere se spreminjajo in zaradi manjše ali večje inflacije cene rastejo. Pri nas in v drugih državah. Zato so postavljena le pravila, kako določati cene in kako ali kdaj jih spreminjati.

Cene kmetijskih pridelkov in živine bi se lahko oblikovale na več načinov: na trgu po ponudbi in povpraševanju, po cenah na svetovnem trgu ali po dejanskih stroških z jamstvom družbe za najnižje priznane cene.

Prvo obliko, prosto oblikovanje cen na trgu, predlagajo nekateri kmetovalci le takrat, kadar je malo pridelkov ali živine; kadar imajo veliko, pa so odločno proti, ker bi bile cene nizke. Podobno menijo o cenah na mednarodnem trgu; nanje se sklicujejo le, kadar so visoke. V različnih razmerah bi večina bila zadovoljna s cenami, v katerih bi jim bili priznani in plačani vsi stroški skupno z njihovim delom in malim dodatkom za nove naložbe v gospodarjenje.

V »zelenem načrtu« je bilo postavljeno oblikovanje cen po dejanskih stroških kot načelo. Vsi kmetovalci pa ne pridelujejo pšenice, koruze in drugega ter ne pitajo živine z enakimi stroški, a od njih ni moči odkupovati po različnih zjamčenih cenah. Zato bodo določene poprečne cene, ki jih bodo dobili z ugotavljanjem stroškov pri vnaprej določenih pridelovalcih. To bo veljalo za pomembnejše poljske pridelke. Ceno živine bodo določali v razmerju s ceno koruze. Zjamčene cene poljskih pridelkov bodo spremenili in prilagodili novim stroškom vsako leto le enkrat, in sicer po žetvi za naslednje leto, da bi kmetovalci ob setvi vedeli, kakšna bo cena ob prihodnji žetvi. Cene živine pa naj bi prilagodili vsakokrat, ko bi se cene krmil spremenile — zvečale — za več kot 5 odstotkov.

Tako naj bi bilo po »zelenem načrtu«. Upoštevati pa bodo morali tudi medrepubliški dogovor o letošnjih cenah, po katerem se cene kmetijskih proizvodov lahko zvečajo le za 13 odstotkov. Samo za toliko bi se smele zvišati tudi cene tistih pridelkov, ki jih kmetovalci sami prodajajo na živilskih trgih.

Nekateri pa še vedno razpravljajo o cenah tako, kot da »zelenega načrta« sploh ni. Skoraj vsak dan je slišati predloge, da bi bilo treba precej zvišati npr. ceno pšenice, da je kmetovalci ne bi dajali živini za krmo, ali živine, da bi bilo več mesa, pa tudi druge. Ali take razprave lahko koristijo kmetovalcem? Verjetno jim več škodujejo, ker jih zavajajo in odtegujejo od resnih nalog. Sprejeta načela posledice medsebojnih popuščanj in prilagajanj.

JOZE PETEK

SOSED SOSEDU

VZGLEDI VLEČEJO

Spet smo pri blokovi soseski in življenju, ki se dogaja v njej. Zelo očitna so prizadevanja nekaterih hišnih svetov na Otoku v Celju, da popeljšajo in uredijo hišno okolico ali pa tudi razmere in čistočo v hišah. Ponekod dajejo te pobude spodbudne rezultate.

Urejenost pred nekaterimi bloki na Otoku je vredna hvale. Ljudje se ne sami zganili in zasadihi zelenice in to po nekem urejenem načrtu. Le malo je našli na nenačrtno ureditev, ki se je porajala v glavah posameznih stanovalcev. Kolektivni čut za lepoto je tu rodil uspeh.

Vse drugače pa je v naselju na Dolgem polju. Tu si stanovalci po svojih zamislih kar sami urejajo okolico in to kakor vedo in znajo. Nekateri tudi sami zasajajo drevesa, ne da bi koga vprašali. Lastniške črte med bloki tudi ni, zato se bolj agresivni polasčajo zemlje sosednjega bloka. Drugi si delajo ograje, spleteno iz žic, da ne bi otroci hodili po travici. Vse je odvisno od tega, kakšen sloj prevladuje v bloku. Če v njem stanujejo mlade družine z otroki, potem jim dajejo zelenice na razpolago. Gorje pa, če so skupaj z upokojevcem. Ti so »vrtičkarji« in si napravijo gredice in kaj hruške, če skoči kateri otrok po pomoti na ta »posvečeni« kosček zemlje.

Ta zapis je nastal z vprašanjem, kdo je odgovoren za urejanje okolice naselja, ki si že deset let in več sam po svoje kroji zunanji videz, krojač pa je vsak posameznik, ki mu pade na misel, da bi nekaj uredil ali se izživljal. So za to odgovorni hišni sveti ali krajevna skupnost? Morda bi bilo prav enkrat razčistiti tudi to vprašanje, da bi lahko pripeljali na obisk v naselje na Dolgem polju tudi kakšnega povabljenega obiskovalca in ne samo na Otok, kamor vodijo vsa dosedanja pota.

NAŠI ZNANCI

PIŠE: TONE VRABL

STANKO LORGER

Ne morem si pomagati, da sem takšen človek, ki ljubi spremembe. Po možnosti velike. Tako je tudi v tem primeru, ko pišem o Stanku Lorgerju, atletu, ki je navduševal ljubitelje »kraljice športov« po vsem svetu; o človeku, ki še več let razdaja svoje znanje mladim na Ekonomski srednji šoli v Celju.

Morda ne bo umestno za ta sestavek če napišem: zadnjič sem bil v Celju, kjer sem srečal Mira Cerarja. Pravnik je. »Nimam časa za razgovor, mudi se mi na neko razpravo na celjsko sošolce.«

Kaj hočem s tem povedati?

Stanko Lorger je zrastle in postal znan v težkih razmerah.

Prav tako je bilo z Miro Cerarjem.

Oba sta pa danes kljub velikim slavi in številnim obojejenim medaljam človeka tudi z diplomami. Lorger profesor, Cerar pravnik. (Teh primerov bi lahko našli še več.) Nastopala sta po vsem svetu. Ni bilo tekmovalca — atletskega in telovadnega —

kjer ne bi bila vsak v svoji dobi začelena. Vsak je hotel videti »magična« jantara Jugoslavije. To so bili miti, ki si jih danes pravzaprav težko predstavljamo. Živeli so v času, ko je za vrhunski šport bilo potrebno nekaj drugega, kot je danes. Poleg talenta (tega imajo tudi drugi danes) je bila potrebna tudi volja in ljubezen. Predanost nekemu cilju. Cilju, ki so ga dosegli in na katere smo danes tudi mi ponosni. Upravičeno.

Ne bom pozabil stavka Stanka Lorgerja, da mu je bilo najprijetneje takrat, ko se je vrnil z medaljo domov in ni dobil nekih posebnih daril, ampak mu je bilo največje priznanje to, da so ga prijatelji na cesti ustavljali in stisnili roko. Vedeli so za njegov uspeh in ga cenili.

Ne bom pozabil stavka Janeza Brodnika, danes pretega jugoslovanskega telovadca, na zaključni prireditvi šolskih športnih društev v Bratislavi: »Miro Cerar je na tekmovalcu nosil tudi potovalko, v kateri so bile uteži. Težak, ki jo je nosil, mu je tudi pomagala do kasnejših uspehov. Vedno je moral nekaj delati, da je ostal v formi.«

Spominjam se tudi, da je v vseh razgovorih Stanko Lorger ne vem kolikokrat omenil, kakšno domotožje je imel, ko se je kot atlet potepal po svetu. Isto mi je omenjal tudi Miro Cerar. Oba pa sta kljub vsem napotom, številnim potovanjem, poškodbam, drugačnim pogojem za trening, kot so danes, uspela tudi doživljati. Nista zanemarila osnove — dobiti čimveč znanja in si po končani športni karieri naprej pomagati z znanjem. Ne pa z naturnim »blefiranjem« in sklicevanjem na zgodovino ter uspehe.

Zato ni čudno, če sta prav ta dva velika športnika vzgled mladim. Z mnogimi dijaki, ki jih Stanko poučuje na Ekonomski šoli, sem se o njem pogovarjal. Vsi so priznali eno: strog je, odličen matematik, vendar do skrajnosti pošten. To je človek, ki živi za znanje. »Bleferjeva ne mara. In kar se osebno občudujem pri njem: še vedno je tako okreten, kot takrat, ko se je nehal aktivno ukvarjati z atletiko in neverjeten spomin ima. V njegovi glavi je zbranih imen, števil in krajev za cel Triglav. Govori temperamentno, kot da bi hotel tisti skromno odmerjeni čas čimbolj racionalno izkoristiti. Kot ga je hotel izkoristiti tudi takrat, ko je deset ovir na progi 110 m premagal v času 13,8, kar še danes predstavlja rezultat mednarodne vrednosti. Majo je bilo v njegovi dobi atletov na evropskem kontinentu, ki bi bili boljši od njega. Skoraj vsi, razen famoznega Lauerja, so ga morali gledati v hrbet. Ciljna vrvičca se je skoraj vedno prva prilepila na njegova prsa.

Veliko je potoval in prav zaradi tega je še raje doma. Mislil, da je pravilna njegova ugotovitev, da moraš veliko potovati, kajti šele potem znaš ceniti tisto, kar imaš doma. Potrebno je vdeti vso ljubezen in naklo-

njenost do slovenske zemlje in Jugoslavije naših zdomcev v Avstraliji. Treba je videti vso bedo prostrane Azije. Treba je videti z aviona lepote naše domovine. Treba je doživeti stalna potovanja iz hotela v hotel, s stadiona na stadion. Leto. Več let. Desetletje. Po vsem tem je potem toliko bolj razumljiva tista naravna, elementarna navezanost na dom. Na domač kraj. Domačo pokrajino. Domače ljudi.

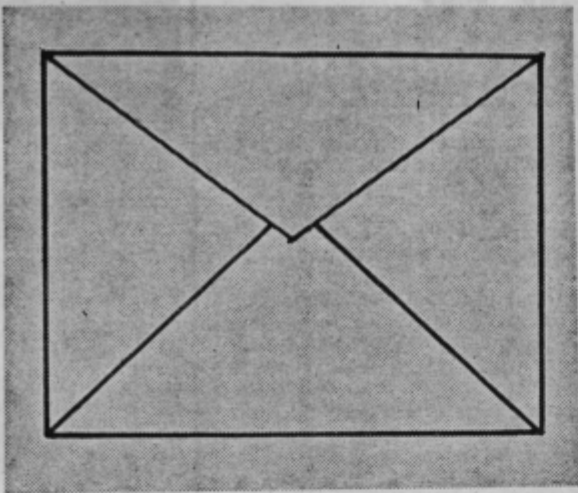
Osebnost cenim takšne ljudi, kljub temu da jim nekateri to poskušajo upreči in razširiti, da niso tako skromni, kot pravijo. Tudi sam

sem tako mislil, s časom pa ugotovim, da je takšna stvar in takšno mišljenje lahko rojeno samo v glavah ljudi, ki drugim, ki so nekaj dosegli, tistega ne privošči in jim zavidajo. Vsak pa ima na takšen ali drugačen način vrsto možnosti, da si pridobi tme in veljavo, morda bi bilo bolje povedano — ugled. In zakaj potem ljudem, ki so z lastnim delom, voljo, energijo in znanjem nekaj dosegli, to prednost na takšen ali drugačen način zmanjševati?

Zaradi vsega tega sem tudi napisal ta sestavek. Osebnost sem čutil, da je to potrebno in tako sem tudi storil.

Stanko Lorger (desno) na stadionu Borisa Kidriča v Celju po končanem teku na 100 m. Ob njem takrat prav tako odličen sprinter Gluk iz Maribora. Bila sta velika konkurenta, vendar se je športna sreča le večkrat nasmešnila Celjanu.

ZAKAJ VAS NI!

Podpisani sem vas pisмено zaprosil že januarja tega leta, da bi poslal novinarja, da bi obiskal mojo ženo, ki je rodila deset otrok. Od desetih rojenih živijo danes samo še trije sinovi. Ker pa v januarju ni bilo nič glasu od vas, sem v mesecu maju poslal ponovno pismo, pa še do danes ni glasu.

Danes je novinar zdrav in tudi ceste niso zaledenele. Zato se mi čudno zdi, ker spadam v vrste najstarejših naročnikov, odkar izhaja NT. Pa nisem toliko vreden, da bi mi na vprašanje odgovorili. Zato vas naprošam za nekako rešitev oziroma odgovor. Da bi se mi ne bilo treba obračati na republiško konferenco SZDL Slovenije za posredovanje.

Jakob Leskovešček,
Lesično 63

Odgovor: Vsak pride enkrat na vrsto. Pri pismih in pri obiskih mater za rubriko Njihovo življenje je materinstvo.

ŠENTJURSKI HULIGANI

V Novem tedniku je bil 21. junija objavljen članek o šentjurskih huliganih. Pisec članka, Jože Dobnik iz Dolge gore pri Ponikvi, se je v svoji jezi na šentjurčane očitno prenašal in jih primerjal kar s huligani. Razumljivo je, da se je vsak šentjurčan počutil užaljenega, ko je prebral ta članek. Mislim, da bi moral tov. Dobnik dobro premisliti, preden je napisal, da šentjur postaja leglo mladih huliganov in napadalcev. Tov. Dobnik si s

pojmom besede huligan očitno ni čisto na jasnem in smatra mladince, ki ima dolge lase in brado, že za huligane. Res je, da se šentjurčani niso proslavili, ko so navalili trije na enega, je pa tudi res, da je mlad človek še posebno občutljiv na svojo čast in ponos in mu večkrat, kot pravijo nekateri temu, zavre kri. Te stvari pa se dogajajo vsepovsod in zaradi tega te stvari tov. Dobniku ne bi bilo treba obešati na zvon. Prav gotovo, da se je pisec članka o šentjurskih huliganih zameril članom košarkarskega kluba. Mogoče ni niti mislil, da je to kakšen košarkarski klub; lahko da je mislil, da je to skupina fantov, ki so imeli pri sebi žogo za košarko. Toda, če je mislil tako, se je tov. Dobnik zmotil. Košarkarski klub je športni aktiv, ki ima v šentjurju največ pristašev in zastopa barve šentjurja v drugi republiški ligi. Da meče pisec tako slabo luč na KK mu zamerijo vsi šentjurčani, še posebej pa člani košarkarskega kluba. Tov. Dobnik se očitno ni zavedal, da je KK športni aktiv, ki vzgaja mlade športnike in skrbi za športnikovo razvedrilo v šentjurju, da pa opravlja obenem tudi družbi koristno delo. Ker se je tilkal članek tov. Dobnika predvsem mladih prebivalcev šentjurja, so se ti čutili, kar je povsem razumljivo, zelo prizadete in so bili mnenja, da se zaradi majhne skupine ignoranтов ne splača stvari posploševati, ker to škoduje ugledu mladih šentjurčanov, košarkarskega

kluba in tudi šentjurja kot kraju.

B. OSET

O ŠOLI

Ker smo že večkrat razpravljali na zborih volivcev o ukinitvi šole v Orli vasi, je moje mnenje in vseh nas, občanov, da bi lahko šola ostala kot zgodovinska šola. Saj je znano, da so se med vojno sestajali v šoli mnogi revolucionarji. Šola bi lahko poimenovali z imenom Vere Slandrove. Če bo šola ukinjena, ne bo noben občan odšel na zbor volivcev, pa tudi mladina ne bo imela nobenega prostora za delo. Življenje mladih bi izumrlo. Ko bi bil živ naš Kronovšek Ivan, bi se to zagotovo ne zgodilo. Prosim, da to objavite.

Leskovešček Ivan,
Orla vas 2

Odgovor: Tovariš Ivan, samo zato sem okleval pri objavi pisma, ker ne vem, če sem vaše pismo dobro razumel. Mislim, da pri ureditvi razmer v šoli ne bi smeli biti nestrpni. Soglašam pa z vami, da bi lahko šolo spremenili v muzej in jo namenili za družbene prostore mladih — v kolikor nimate z njo drugih načrtov.

SPET NE BO NIČ?

Spet sem prišla svinčnik v roke, da vam napišem nekaj pikrih besed. Nič več glasu od vas. Pa tudi mojih pisem ne objavljate več. Ko pridem v Celje, vas v uredništvu nič ne dobim. Samo Jožeta Kakerja sem zadnjič srečala in sva se malo pomenila. Zelo zelo bi rada, če bi se mogli potruditi in bi me kdaj obiskali na Slomu. In bi še kdo prišel z vami, bi se silkali in se kaj pogovorili. Ali spet ne bo nič iz tega? Lahko bi obiskali še dve moji sosedki, ki sta stari 80 in 70 let. Ali bo moje pismo spet romalo v koš?

Stefi Fajš, Uniše

Odgovor: Draga Stefi, morda pa se letos res vidimo. Zadnjič sem nekaj hodil po Dramljah in morda nas enkrat pot zanese tudi v Slom. Pravijo, kdor čaka . . . Lepo se imejte! Vaše pismo pa vsako preberem.

PESEM IN SPODBUDA

Dolgo sem razmišljal, naj vam pošljem eno od mojih pesmi, a danes sem se le odločil. Vem, da ni kaj posebnega, kajti vedeti morate, da jo ni napisal nekdo z visoko izobrazbo, ampak samo izučen dvajsetletnik. Ako mislite, da je vredna objavit, jo objavite v NT ter jo sami slovnično oblikujte, če ne, pa jo vrzite v koš. Zeleni bi tudi, da bi mi sporočili, kakšne pogoje bi moral imeti, da bi lahko za vas napisal kak članek, kajti odkrito vam povem, da imam veselje do pisanja in tudi tem v našem kraju je zelo zanimivo. Mogoče se boste toliko potrudili in mi odpisali, kajti ne bi rad videl, da bi se mi ljudje posmehovali, ko bi v časopisu prebrali, kakšne želje imam. Upam, da me razumete.

DOMOV

Na pragu pred tabo stojim,
v oči ti blesčeče strmi,
solze mirno teko iz očesa,
oh, prišel mi dan je slovesa.
Dopolnil jaz danes že dvajset sem let
in usoda je htela, da moram v svet,
z muko v srcu zapuščam te zdaj,
za vedno mogoče, ti rojstni moj kraj.
Pod hribom zelenim mi hišica stoji,
v njej sem prebival jaz lepe te dni,
z mamo in sestro smo skupaj bili,
st v sili pomagali, te kratke pač dni.

MRAK

Sonce je zatoniло za goro,
in prvi mrak je legel na dolino,
na strehe hiš,
na polja in gozdove.
Na nebu prve zvezde se prižigajo
in leni mesec se približe na obzorje
ter obsije vso dolino.

F. G.

KAKO SE PIŠE?

Prijetno sem bila presenečena, ko ste mi poslali vabilo, da me sprejmete med uredniški svet, sedaj pa bi se vam kmalu izneverila. Pa da me ne boste napačno razumeli. Saj diham z vami, le sape mi zmanjkuje. Delo, delo.

S sosedo Zalokar Terezijo večkrat predebatirava o tem in onem, kar prebervam v NT. Tudi njej je NT všeč. Ve pa tudi za mater z 10 otroki in mnogo hudega pa zanimivega, da je doživela. In če vam tega naslova ni še nihče poslal, sprejmite to sporočilo od naje. Piše se Planko Terezija, Škarnice, Dobje pre Planini. Doma je pa tam nekje blizu tiste, ki je imela zavezane oči.

Hilda Lokovšek je pristaš Bernija Strmčnika. Saj ima po svoje prav, meni pa še kar naprej brnijo po glavi besede Jureta Krašovca: »Bila je kot rodovitna trsa, ki je rodila obilen grozd, a mi ni bilo sojeno, da bi na soncu zorel . . .« Pa še

v izlozbi Tkanine sem gledala sliko njunega pogovora.

Bele tulpike dobesedno požiram. Saj sem se v svoji domišljiji včasih spraševala, če so duhovniki tako srečni, da so nedojemljivi za ljubezen. Pa so mi zopet na dlani napisane misli S. F. Finžgarja: »Tudi mene je zadela puščica iz pogleda bistrega.«

Sedaj vas pa prosim za nasvet. Ko sem jaz hodila v šolo in smo se učili pisati pisma, smo osebnostne zaime, namenjene osebi pisma, pisali z veliko začetnico. Sedaj se je to res spremenilo. Prav gotovo bi tak nasvet koristil še komu.

Urška Oroš

Odgovor: Draga Urška, hvala za pismo in predloge. Jih bomo upoštevali. Glede pisanja osebnih zaimek pa velja, da jih pišemo z malo začetnico. Če želite posebej poudariti, kako spoštujete ti stega, ki mu pišete, pa ne bo nič narobe, če boste VI zapisali z veliko začetnico.

MLADE »MAMICE« NA NEDELJSKEM SPREHODU . . .

PO AMERIKI!

Pravi Grand Canyon v Arizoni je veliko lepši kot tisti v Disneylandu. Iz gozda stopiš nepričakovano na rob prepada in uzreš mogočno gorovje, preklano s prepadi. Colorado globoko spodaj se ves blaten peni in že stoletja kleše svojo strugo v uporno skalovje. Za uro ali dve lahko najameš letalo. Iz ptičje perspektive vidiš med gorami skrite indijanske pueble in otovorjene mule, ki se spuščajo v dolino ter slapove in brzice. Najbolj pa so me očarale barve zemeljskih plasti. Zjutraj ob sončnem vzhodu v zlatu zažare rumene plasti zemlje, se počasi umirijo v rožnati svetlobi opoldanskega sonca, popoldne pa se iz prvih senc že prebujata novi barvi, sinja in vijoličasta. Pravijo, da Grand Canyon neprestano spreminja svojo podobo in da lahko zaznaš vso paleto barv le, če ga vidiš ob vsaki uri, v vseh letnih časih.

Iz Arizone smo se vrnili v Fort Wingate. Tu smo ostali teden dni. Koncerte smo imeli v Fort Wingate in v Many Farms. V Fort Wingate je bila dvorana polna Indijancev, saj je bil to menda prvi koncert v tem kraju. Ploskali so nam, se smejali in žvižgali. Pozneje so nas v trgovinah v Gallopu ogovorile nekatere Indijanke in pohvalile naš koncert, v dvorani pa sem ves čas imela občutek, da se jim (posebno pevci v koncertnih oblekah) zdimo prav tako smešni in tuji kot oni nam.

V Many Farms, kjer je še bolj turobna, moderna High School, pa se nismo smejali. Že ko smo stopili iz avtobusa, so nam klicali: Go home! Za njih smo bili pač samo belci. Povsod so nas spremljali temni, sovražni pogledi. V jedilnici dijaki niso marali jesti za isto mizo z nami. Koncert je bil strogo uraden. Oder je bil prašen, nikjer ni bilo niti garderob, niti stolov, da bi sedli med odmorom. Redki poslušalci pa so nas gledali tako mračno, da smo komaj čakali, da bo konec.

Pevci smo se vračali s šolskim avtobusom, pomanim z rdečim blatom. Se najbolj je bil podoben našim avtobusom za mestni promet. Po eno in polurni vožnji v snežnem meteu je avtobus obstal, ker je sofer pozabil vzeti dovolj bencina. Tako smo v temi in mrazu čakali na avtobus, s katerim so se za nami peljali člani folklorne skupine. Ob treh ponoči smo bili končno spet doma — v Fort Wingate. V naselju, ki je v temi spominjalo na mrzlo taborišče in se je zdelo nekje na koncu sveta, ločen od vsega.

Pot iz Fort Wingate je bila že pot proti domu. Z vsako miljo smo bili bliže domovini. Na avtobusu je vsako vzdih o domači hrani sprožil celo vrsto jedilnikov. Nekateri smo že pisali domov, kaj bi radi jedli, ko se vrnemo.

V Iowi smo se ustavili v Dubuque. Koncert v Clark

College je bil končno spet na višini. Med koncertno publiko, ki nas je toplo in navdušeno pozdravila, smo imeli tudi prijatelje. To so bili člani univerzitetnega zbora, ki so gostovali lani v ljubljanskih Križankah. Po koncertu sta oba zbora še naprej pela, folklorna skupina pa je s svojimi pesmi še popestrila večer.

Iz Huntingtona, West Virginia se najbolj spominjam dvorane, v kateri smo imeli koncert. Strop je bil posut z zvezdami in stene so ponazarjale pročelja hiš z balkoni in rožami.

Washington je bil ves v cvetju. Popoldne smo si v naglici ogledali White House in Capitol, nato pa se odpeljali na koncert v Kennedy Arts Center. Čudovita dvorana s pet tisoč sedeži, je bila nabito polna. Običajnemu programu je zbor dodal še nekaj klasičnih in modernih del iz jugoslovanske zborovske literature. Izčrpanost vseh nastopajočih je bila po napornem koncertu bogato poplačana. Publiko, vajeni umetnikov z vsega sveta, smo dali kar smo mogli in ona je bila z nami zadovoljna. Po koncertu smo imeli sprejem na jugoslovanski ambasadi. Zadnja gostovanja smo imeli v Music for Mount Lebanon v Pittsburghu, Pennsylvania, v New York State University, Stony Brook ter v Torontu, Canada. Ogledali smo si še Niagaraške slapove in New York, nato pa smo se z letalom odpeljali proti Evropi. Domov!

ZOPET NEKAJ O SPREVEDNIKI

Odločila sem se, da vam znova pišem. Tokrat o nepoštenem ali pa neumnem sprevedniku. Tega sama nisem mogla ugotoviti, kaj je z njim bilo narobe. Dne 21. junija 1973 sem se peljala z avtobusom na relaciji Vitanje—Celje. Vstopila sem na postajo v Socki, od tam ima avtobus odhod malo čez šesto uro zjutraj, nato sem se peljala do postaje v Strmcu. Nisem prav vedela, za koliko se je podražila vozovnica do te postaje, zato sem si pripravila en dinar. Sprevednik je prišel do mene, povedala sem mu, do kam se peljem in mu dala denar. On pa je rekel, da manjka deset para. Pobrskala sem po denarnici in po torbici, čeprav je bilo to zelo naporno, ker je bila »gužva«. Vendar deset para nisem našla, imela sem samo tisočak. Rekla sem mu, da naj mi menja tisočak, on pa je rekel, naj si sposodim deset para. Ker tudi v bližnji okolici ni nihče imel deset para, sem si sposodila en dinar in mu ga dala. Ko sem videla, da odhaja naprej po avtobusu, sem mu rekla, da mi je dolžan še devetdeset para. On pa je mirno za. Rekla sem mu, da si naj sedaj on sposodi ali pa mi vrne tisti dinar. Vendar na mojo terjatev ni bilo odgovora, ampak je odšel, kakor da me ne sliši, naprej po avtobusu. Takoj sem podvomila, ali res ob tolikšni množici, ki je bila tedaj na avtobusu, ni imel devetdeset para. Zato sem ga takoj obsodila, da mu najbrž malo manjka, ali pa to dela pri mnogih ljudeh in ima zraven drugo plačo. Res ni vredno, da vam zaradi teh nekaj par pišem, ker sta dražja pisimo in znamka, ampak je pomembno zato, ker to človeka razjezi. Mislim, da bi bilo bolje, da bi mu jaz ostala dolžna deset para, kot pa on devetkrat več meni.

Torej pisala sem iz nekakšnega principa in ne zaradi pogrešanih nekaj par. Če bi pisala na podjetje Izletnik, vem že vnaprej, kakšen bi bil učinek, ker so večinoma vsi enaki. Zato sem pisala vam. Če objavite, vsaj kdo prebere in ima ob

vsem tem svoje pomisleke. Sedaj, ko se mi je pripetilo to, verjamem v vse dogodivščine s sprevedniki, ki so bile že objavljene v vašem časniku.

Majda Z., Socka

Odgovor: Mislim, da bi bilo kar prav, če bi pisali tudi na Izletnik. Na Izletniku ne bi bili gluhi na vašo kritiko.

MOŽEVA STRAHOVLADA

Najraje prečitam v NT pisma bralcev. Mnogokrat najdem v njih kaj zelo zanimivega. Večkrat mi zavre v prsih in hočem, da bi še jaz napisala kakoj pripombo. Ker pa takoj nimam časa, pozne-

je pa od velikih skrbi vse pozabim, se še do danes nisem odločila za noben stavek.

Danes bi pa rada izrekla pripombo k ženi, ki tako grobo izrablja žensko enakopravnost. To je res ničvredna žena, sploh če ima otroke in jim daje slab vzgled. Upam, da takih primerov ni veliko. Ženam lažejo, da imajo sestanke in opravke, v resnici pa v avtomobilih prevažajo svoje priljeznice, zapravljajo z njimi denar, ko pridejo domov, jim je pa žena odveč in iščejo prepri. Tepejo nedolžno ženo in otroke. Najbolj završene so žene, ki zaradi svojih malčkov ne morejo v službo in nimajo svojega denarja.

Mož pa »babjeka« ali pijanec. Denar zapravi drugje. Žena brez denarja nima kaj skuhati. Mož pa jo zmerja, da noče kuhati. To pa ne pove, da ji ni dal nič denarja. Sedem laže vse mogoče, češ kakšno ženo ima, da še skuhati noče in podobno. Seveda — če ni denarja, ni dobrega kosila. Svoji ženi ne privošči obleke, niti najnujnejše ne. Izstradana in slabo oblečena žena ni več lepa, zato pa jo še bolj mrzi in gleda po lepših.

Pred kakim letom sem brala v NT od neke »zasužnjene« žene, kot sem jaz, ko je tudi toliko let trpela zaradi svojega moža. Nato so ji verjetno živci popustili ter je že

Važno je sodelovati

Dramska skupina četrte osnovne šole v Celju je za svoje starše in vse, ki jih imajo radi, pripravila v Pionirskem domu v Celju prikaz celoletnega dela pod naslovoma Pri nas doma in Partizanska šola. Veliko število nastopajočih otrok je bilo tokrat že utrjenih (za sabo imajo veliko število nastopov, tako v Naši besedi in drugod), a so kljub temu zaigrali prisrčno in navdušili občinstvo. Dvoranica Pionirskega doma je bila polna in aplavz je izražal resnično zadovoljstvo, ki je prihajal iz srca. Malčki so v obeh enodejankah, ki jih je napisala in režisersko pripravila Darinka Joštova, pomagala pa ji je gledališka igralka Marija Goršičeva, nastopali spontano in suvereno. Obe predstavi gotovo zaslužita večjo pozornost, kot sta je bili deležni čez leto. O tem govori tudi pohvala, ki so jo prejeli na Naši besedi v Velenju, še bolj pa pobuda, da ni važno zmagovati, ampak le sodelovati. Na četrti osnovni šoli ne iščejo talentov, ker so mnenja, da je vsak otrok sposoben igranja, zato se dramska skupina tudi vsako leto menja in dopolnjuje. Vedno pa je živa, iskrena in zato tudi toliko prisrčna.

Srečali smo ga v samem centru Celja, v lepem popoldnevu, s harmoniko v rokah, razposajenega enainsemdešetletnika, ki nam je povedal, da ga kličejo za Beletovega Miho in da domuje v Rifengozdu pri Laškem. Bil je dobre volje, da le kaj in povedal je še to, da tu in tam vzame v roke svojo drago prijateljico in gre z njo na sprehod pa kjerkoli že je. Na dan, ko smo ga srečali, si je za sprehod omislil Celje in nemalo ljudi se je oziralo za prijetnim možakarjem. Človeka, kakršen je Beletov Miha, le redkokdaj srečaš na ulicah. Izginili so že iz naše srede in le tu in tam, na deželi, jih še lahko vidimo, desete brate.

Milenko S.

naprej povedala svoji sosedu, da bo moža ubila. In ga tudi je. Ze takrat sem mislila napisati pismo, pa nisem. Koliko let je ta žena trpela ob možu, pa ni bilo ne zakonov, ne tožnika in ne sodnika, ki bi se zavzel za tako ženo. Ko pa se je zgodilo najhujše, potem se je našel tožnik in sodnik za obupano ženo.

Vidite, to sem vam napisala le drobec tega, kar preživljamo žene, ki ne moremo v službo zaradi varstva svojih otrok in smo brez svojega denarja. Dostikrat sem bolna

pa tega ne smem povedati možu, ker dobim hitri in kratki odgovor — orkni, če ne moreš delati, saj »babov« si bom že še dobil. Če se mu zazdi, me pa še prime in vrže v kot, da se kar zvijam — pa gre.

Se mnogo več bi napisala in bolj točno, pa ne upam, ker bi mož prebral in bi vedel, da sem njegova žena. Potem mi pač gorje! Najhujše pa je to, da se večina takih mož sploh noče ločiti. Saj bi to bila zame in otroke edina rešitev.

Zvesta bralka

KMEČKO ŽIVLJENJE V ČASU UPOROV

PIŠE:
EDO JELOVŠEK (4)

Niso bili redki grofje, ki so bili tako objestni, da so od tlačanov terjali celo »krvni davek« (pravico do prve poročne noči — *nus primae noctis*). Če se je tlačan ženil, je moralta kmečka nevesta prvo noč h grofu, potem je šele tlačan imel pravico do svoje žene. Zaradi ljubelega miru je duhovščina na vse to molčala. Če je hotel kmet sploh kaj priti do grofa, je moral pasti celo na kolena predenj: »Vaša milostljiva svetlost in visokost, kakor oni ukazujejo! Ali: »Vaše blagorodje naj mi oprost, da si dovoljujem stopiti pred vas!«

Tako je bil tedanji tlačan popoln sušenj grajske gospode, ki je prvikrat po gradovih in pristavah buče gostije in v brezdelju tratila čas na kozuhovinstih klopek. Naši kmetje pa so bili v vseh časih globoko narodno zavedni, sicer bi slovenski narod že davno utonil v morju germanskih in romanskih valov. Kadar so se tlačani uprli, so župniki družno z grofi in ostalo grajsko gospodo bežali za »varno« obzidje gradov. Vstaja kmetov iz leta 1935 je trajala od 24. aprila do 8. maja. Laški in okoliški tlačani so se pripravljali na upor in na obračun z gosposko po določenem načrtu. Tajne sestanke so imeli že več tednov prej, po večini na Vrhu nad Laškimi in v Jurkloštru, kjer so bili najboljše uporniki. Na sestanke so prihajali oblečeni v raševino, s širokrajnimi klobuki ali kučmami, kamor so si

zatikali revolucionarna znamenja: zimzelen ali žingerl, kakor se danes pravijo na Vrhu, bršljan in petelinja peresa (Couragfeder). Nostili so škornje »na kvadera«.

Našli so kovače, ki so jim po tajnih dogovorih izdelovali orožje: meče, bodala, kopja, suhce, okovane palice, kladiva, sekire, drogove, ščite in možnarje. Zbirali so za kmečko vojsko živež, kotle, smodnik, šotore, vozove in drugo. Pripravili so dovolj konj za nagel premik tovorov. Vojsko so razdelili na legije in vedute.

Bojni program tlačanov je bil: stara pravda, odprava tlake, desetnine in celo davkov, odprava carin, kmetje naj sami pobirajo davke in čuvajo meje, odstavitev vseh uradnikov, ki pobirajo davke in mitnine, prosta pot trgovine do morja, odprava graščinske oblasti, uvedba nove cesarske oblasti, pokorščina samo cesarju. Toda ta program je visel v zraku, ker tedanji kmetje še niso imeli globljih realnih organizacijskih in idejnih zasnov.

Pred pričetkom boja so prisegli svojim vodjem neomajno zvestobo. Upornikom so se pridružili tudi nekateri plemiči, ki se jim je priskutilo strastno in nemirno življenje po granovih. Nato so si po vojaškem načrtu razdelili območja zavzemanja gradov. Trbovelj-

čani bi osvajali od Litije do Celja, Gomiljčani po Savinjski dolini itd.

Laščani so pričeli z oboroženim uporom 3. maja. Na bojni signal upornikov Prebolda in Ojstrice so se pridružili z vso ostrino tudi laški podložniki, ki so stali v prvih vrstah. Upor so pričeli s tem, da se nihče ni odzval na odrejeno tlako. To je bila neke vrste socialna agrarna stavka. Okrog Jurkloštra, Vrha, Tevé, Stope in drugod je prišlo do spopadov s skupinami grajskih hlapcev, ker so hoteli gnati kmete na tlako. Ko so kmetje pregnali v okolici Jurkloštra hlapce, jim je padel v roke pristav, ki so ga ubili v soleski, pa jim je še pred smrtjo zakričal iz globeli: »Prekleti kmetavzarji!«

Tlačani niso poznali šale. Obračunavali so krvavo mlo za drago. Gosposka je ujete kmete privezovala na drevesa, da bi izdajali druge. V prvi vrsti je iskala voditelje.

Čez nekaj dni so pridrle kmečke legije in vedute v bližino Laškega trga, kjer so se utaborili po kozolcih, skednjih in šupah. Nato so zasedle notranji trg in spodnjo graščinsko pristavo. Ze prej so v gornji grad pobegnili župnik, trški sodnik in starešinstvo. Kmetje so zastražili grad od vseh strani. V pozni noči se jim je iznenada posrečilo preplezati grajsko obzidje in se spoprijeti s stražo, ki pa so jo takoj obvladali.

mini reportaža

ČOF V VODO

Na bazenu v Sentjurju je bilo pred dnevi vse živo. Sonce je neusmiljeno pripekalo in hladna voda je kar vabila v svoj objem kopalce, ki so se dopoldne zbrali na razžarjenih cementnih tleh okrog bazena.

Pozornost vseh je pritegnila skupina šolarjev, ki je s smehom in glasnimi vzkliki »čofotala« v vodi. Na robu bazena so bile zložene lesene deske. Razposajeni šolarji so bili učenci šentjur-

ske osnovne šole, ki so imeli na bazenu svojo šolo v naravi. Učili so se plavati.

V vodi se je ogrevala prva skupina od treh, četrtošolske pa so učili umetnosti plavanja, ki je bolj potreba kot umetnost, učitelji telesne vzgoje na šoli. Nekateri so se še kar dobro obdržali na vodi, komur pa to ni šlo posebno od rok, se je oprl na lesene deske, pa je šlo. Najbolj jim je delalo preglatvice potapljanje. Kaj hoče-

mo, voda je pač mokra, nekaj dni je bila celo malo »pregostaa, zato je bilo kamence na dnu težko najti, pa samo da je bila dovolj topla in da je pač bila voda. Kajti otroci so nad tem naravnim elementom bili vedno navdušeni, posebno, če so znali plavati.

In šentjurski četrtošolski so se naučili plavati. Če jim obvladanje samostojnega gibanja v vodi še ni čisto v krvi, pa bo priložnosti in vročih sončnih dni, primer- nih za kopanje, prav gotovo še dovolj med letošnjimi počitnicami, da bodo svoje »znanjca« lahko izpopolnili.

Plavalna šola učencev šentjurske osnovne šole traja

vsako leto približno 30 ur. Letos jim je za nekaj dni prekršil račune dež, zato pa so kasneje s podvojenim trdom premagovali svoje začetniške težave v vodi. V jeseni, bodo poučevanja plavanja deležni tudi otroci iz Blagovne in Kalobja, kjer sta samo nižji razrednici in se vozijo otroci v višje razrede v Sentjur.

Ko pa bo pri osnovni šoli v Sentjurju zgrajen tudi pokrit plavalni bazen, se bodo plavanja naučili tudi učenci iz vseh osnovnih šol v občini, ki jih bodo vozili na plavalne tečaje v Sentjur. Se marsikaj zabavnega, preživsem pa koristnega se obeta kozjanskih otrokom. P. D.

Zbor Šlandrove brigade

Zbrali so ne nekdanji borci, prekaljena garda Šlandrove brigade, prijatelji in tovariši v borbi in zmagah, da se spominjajo dni, ko jih je bilo še več skupaj in so skupaj tolkli nemške obročce. Nekdanji Šlandrovci so se v Grizah spomnili tudi svojih padlih tovarišev. Spomin nanje bo med borci te legendarne enote, ki je imela velik vpliv na razvoj narodno-osvobodilne borbe na Štajerskem, živel vedno.

GASILCI GRADIJO

Sentjurski gasilci zopet obnavljajo svoj gasilski dom. Ni še dolgo, ko so končali z adaptiranjem garaže in učilnice gasilskega doma, ko že dom zopet obnavljajo. Tokrat bodo obnovili in preuredili stanovanje, v gasilskem domu napeljali centralno kurjavo in kar je najvažnejše — prizidali bodo dvorano, ki bo služila za vzgajanje novih gasilcev. Vsa zemeljska in ostala dela, kjer ni potrebna prisotnost strokovnjakov, delajo gasilci sami, prostovoljno. Domenili so se za fond prostovoljno opravljenih ur, kar velja za vse člane. Za gradnjo imajo zagotovljena tudi sredstva, saj sta jim OS in občinska gasilska zveza namenili 7 starih milijonov. Gasilci bodo skušali denar zbrati tudi sami, zato bodo organizirali veselice in srečlove.

Razumljivo je, da se vsi gasilci zelo trudijo in prizadevajo, saj je želja vseh, da bi bili z adaptacijo končali do drugega leta, ko slavi GD Sentjur 100 letnico obstoja. B. Oset.

OBLJUBA DELA DOLG

22. februar 1973 je datum, ki ga bodo mladinci 8. razredov na šentjurski osnovni šoli dolgo pomnili; tega dne je bil ustanovljen mladinski aktiv. Mladci so si na prvi seji zadali številne naloge, ki jih bodo in so jih že izvršili do konca šolskega leta.

Pri predsednici mladinskega aktiva Tamarji Svetina sem se pozanimala o delu tega mladinskega aktiva. Takole je povedala:

»Prvo, kar smo organizirali je bila proslava za 18. marec pri spomeniku na Reševni, vendar je bila zaradi sla-

bega vremena preložena na 27. april. Mladinci so nastopili z recitacijami, mladinski pevski zbor pa je pod vodstvom Jurice Grakalića zapel nekaj pesmi. Ob rojstnem dnevu tovariša Tita smo organizirali sprejem štafet, v tujakšnji dvorani kulturnega doma pa smo sodelovali z recitalom o Titovem življenju. Ko smo ustanovili aktiv, smo sklenili, da bomo priredili razna predavanja, zato smo povabili Dušana Ferleza, ki nam je predaval o letalstvu. Pred 14 dnevi je izšlo naše glasilo UTRINKI. Moram povedati, da je zelo uspelo. Z risbami in spisi so sodelovali učenci od prvega do osmega razreda. Da pa je naš aktiv tako uspešno deloval, se moramo zahvaliti tovarišici Dragici Rauter, ki nam je bila dobra svetovalka in učiteljica.

Sentjurski mladinski aktiv osnovne šole res zasluži vso pohvalo. Vestno so se držali starega pregovora: »Obljuba dela dolga«.

PRVI IZLET TABORNIKOV

Prvega zleta štajerskih in koroških tabornikov na Osankarici, ki je bil organiziran v počastitev 30-letnice bitke Pohorskega bataljona, se je udeležilo okoli 300 tabornikov in pripadnikov JLA. Pobudnik in organizator prvega zleta je bil Maistrov odred iz Limbuša. 60 tabornikov odreda II. grupe odredov iz Celja in 20 pripadnikov JLA celjske garnizije je odšlo na pohod že v soboto 23. junija. Prvi dan so prehodili pot iz Zreč preko Resnika — Rogle do Peksa na Pohorje. Naslednji dan pa so šli na bojišče Pohorskega bataljona, kjer so položili vence. Skupina iz Koroške je prenočila na Rogli, iz Maribora pa na Osan-

karici. Zborna mesto in svečanost je bila pri domu na Osankarici. Prireditve se je udeležil tudi Boris Čizmek-Bor, partizan in komandant. Po svečanosti so si taborniki ogledali muzej pohorskega bataljona.

JOZE OEH

NA POČITNICE V BAŠKO IN GENOVO

Tudi letos bodo celjski otroci preživljali počitnice v počitniškem domu v Baški. Seveda predvsem tisti, ki so morja potrebni iz zdravstvenih in tudi socialnih indikacij. Zvrstilo se bo pet izmen. Predšolski otroci so se prejšnji teden že vrnili, zamenjalo pa jih je 130 otrok, med njimi tudi 50 iz Genove v Italiji. Posebnost letošnjih letovanj je prav ta izmenjava italijanskih in celjskih otrok. Prejšnji četrtek je namreč odpotovalo v Genovo tudi 50 Celjanov, ki bodo tam ostali tri tedne.

Za letovanje celjskih otrok je dobro poskrbljeno, saj so sredstva zanje prispevali sklad za socialno ogrožene, ki je dal za letovanja na razpolago 30.000 din, prav toliko je primaknila TSOV, 40.000 din pa je prispeval Komunalni zavod za socialno zavarovanje pod pogojem, da otroci letujejo iz zdravstvenih razlogov in da plača socialni sklad polovico. Oskrbni dan za vsakega otroka znaša letos 39 din, skupno s prevoznimi stroški pa stanejo štirinajstidnevne počitnice v Baški 611 din. Tisti, ki bodo preživeli tri tedne v Italiji, pa bodo morali odšteti 1147 din.

Tudi delovne organizacije skrbijo za letovanje otrok pri njih zaposlenih staršev. Nekatere plačajo celo vso oskrbnino. Med njimi so najbolj radodarne Cinkarna, Emo, Toper, Kovinotehna in še nekatere druge. To je prav gotovo posnemanja vredno, najbolj pa koristno za naš naraščaj, ki je nemo-

lokrat potreben svežega morskega zraka in dobre prehrane.

SOLIDARNOST OBRTRNIKOV

Pred nedavnim so se v Smarju pri Jelšah zbrali vsi šmarski obrtniki na posebnem stanovskem sestanku, katerega osnovni namen je bil, da se dogovore o ustanovitvi sekcije za osebno delo z zasebnimi sredstvi. Obrtniki so bili tudi informirani o zadnjih spremembah predloga zakona o osebnem delu po opravljeni javni razpravi. Dotaknili so se tudi ekonomskega položaja obrti v našem, slovenskem gospodarstvu. Del posveta je bil posvečen politiki cen obrtnih izdelkov in storitev. Na koncu posveta — zaželeno je bilo, da se na takšen način še večkrat dobe — so vsi navzoči obrtniki izvolili delegate za člane sekretariata sekcije za vprašanja osebnega dela z zasebnimi sredstvi.

Vsi ostali občani so se tudi šmarski obrtniki odločili, da po svoje prispevajo k gradnji spominskega doma mladine in borcev v Kumrovcu. Domenili so se, da za dom prispevajo del svojega dohodka, določeno pa je bilo, da bo ta delež skladen z višino dohodka in ne za vse enak. Obrtniki so sklep soglasno sprejeli.

Obrti v šmarski občini se lepo razvija, zanjo pa ima posluh tudi občinska skupščina, ki nekatere veje tudi izrecno podpira, kar velja predvsem za gostinstvo v krajih, ki so turistično pomembni. To je vsekakor važna postavka v gospodarstvu občine, ki se z vsemi močmi trudi, da bi se rešila pečata nerazvitosti. Kljub dobremu odnosu do obrti pa bi vendarle ne bilo slabo, če bi nekatere panoge še sprostili. MST

JANKO KOŽELJ

V sredo, 20. junija je preminil v Celju v 83. letu starosti upokojeni železniški uslužbenec Janko Koželj. Bil je naš dober znanec, saj je dvajset let vodil prometno-transportni oddelk v Železarni v Štoreh, od leta 1947 do 1967. Bil je braslovski rojak, kjer je bil rojen 1891. Pri železnici je služboval kot blagovni blagajnik (»robnja blagajnik«). Poznali smo ga kot vestnega uslužbenca, strogega šefa, a dobrega tovariša in prijatelja, ki je rad prisluhnil dobri stvari, čeprav je imel na videz strog obraz. Zaradi velikega števila strokovnih znanec pri železniškem transportnem podjetju je bil prav dobrodošel za našo prometno službo. Cenili so ga pri železnici, spoštovali so ga naši delavci vseh služb, posebno še sodelavci v njegovem oddelku. S svojo strokovnostjo je znal vzgojiti vplivati na sodelavce, bil je mož reda, podrejenim je vival čut dolžnosti in odgovornosti na preprosti, prepriljiv način. Ko je pred šestimi leti odhajal iz našega podjetja, je pustil za sabo neizbrisne vtise vsestranske dobrega uslužbenca, vestnega in prizadnega. Želeli smo mu še veliko srečnih in zadovoljnih let v zaslužnem pokoju. Kar težko se je znašel brez dela v službi. Leta so pritiskala, a Janko Koželj se je krepko upiral. Ko je zopet enkrat šel na zdravniško kontrolo, se je prehladil in to je bilo usodno za moža čustljivo starosti. Pljučnica ga je stila. Zaprepašeni smo komaj verjeli, da ga ne bomo več srečevali na celjskih ulicah in na sprehodih ob Savinji. Izgubili smo dolgoletnega sodelavca in spoštovanega prijatelja, ki ga bomo še dolgo ohranili v najlepšem spominu. R-č

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno križanko, objavljeno v Novem tedniku 21. junija, je žreb razdelil nagrade takole:

1. nagrada: 100 din — REGINA BORKO, Celje, Ljubljanska 33
2. nagrada: 50 din — MATICEK CAC, 66000 Koper, Garibaldijeva 7/II
3. nagrada: 50 din — MILOGOJ JARNOVIC, 63325 Soštanj, Aškerčeva 3
4. nagrada: 50 din — MARJAN PRISLAN, Sentjanž 51, 63331 Nazarje
5. nagrada: 50 din — MARINKA KLEMENČIČ, Šentvid pri Grobelnem 5, 63231 Grobelno
6. nagrada: 50 din — DRAGO BRADAC, Celje, Ljubljanska 10/III.

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Čestitamo! Rešitev križanke

Vodoravno: Ugo, utaja, nabob, prizma, mak, vrzel, elemi, kobalt, Alan, kolek, Kreol, pedal, Gspan, vskok, Alger, Rada, Widia, Astor, Orson, rin, VO, anis, alkar, aktiv, CT, Arg, Ariana, Bard, ukaz, strd, jadrnica, Snežana, Aheron, Beno, Azbad, Ilir, Sydney, orač, kavka, čaša.

Za nagradno križanko, objavljeno v Novem tedniku 14. junija, je žreb razdelil nagrade takole:

1. nagrada: 100 din — FRANC BERIČIČ, Vransko 133
2. nagrada: 50 din — FRANKA ŽITNIK, Celje, Ljubljanska 33
3. nagrada: 50 din — JOSIP CESAR, 63252 Rogatec 28
4. nagrada: 50 din — MAJDA CVIKL, Polzela 206
5. nagrada: 50 din — RENATA PERKO, Radeče 94/b
6. nagrada: 50 din — DRAGO BRUNSEK, Ul. I. Uranjekove 2, Celje.

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Čestitamo!

... da bi pomagali brigadirjev, ki smo jih nosni otvorili mladinci, zakaj so prišli na log, da so se odločili, nimo, da je naša dolžna slovenske skupnosti, da krampe, lopate in jara. Kaj pomeni najmanjša samo mi, ki živimo v poznano. Tako so gro preberite v naši mali

MICA SUŠNIK, medic sestra, Ljubljana:

»Tukaj sem bila že ker mi je bilo všeč, odločila, da pojdem krat. Lani sem se veliko učila, v brigadi je žr kot v komuni, tovarištv moč in prijateljstvo danji pojmi. Delala b specializirani brigadi sila, da bom po svojih čeh pomagala Kozja kolikor se bo le dalo. je bil tudi osnovni nar me je silil, da se tudi udeležim te akcije.«

BORIS ZAVRŠNIK, sekretar občinske konference Šmarje pri Jelšah:

»Glede na to, da je ska konferenca ZMS pri Jelšah zelo šibka v nem pogledu, nas veselimo naleteli na toliko zumevanje ljubljanske dine in njihovega Dobro vemo, da sari takšnega ne bi bili prav zaradi tega se dolžni in hvaležni.«

LUKA LEVIČNIK, dant delovne akcije:

»Pohvale vredno je smo se zaradi izkušn skoletne akcije odloč večjo akcijo, še pose nas veselijo, da so vključena tudi podjet družbeno politične cije. Povzete te misli bila nova, namreč da nost v tej sicer tako cializirani družbi se ni la. Človek je še vedno pravljen pomagati soč

Brigadirji imajo to mene in človek neho se obeta Kozjanskemu srčna revolucija, kakr bili na ogenj, kri in delež bo skrit v rokah bo skoraj dvignila K nemoči. Vsekakor gre dlnska delovna akcija da je mladina dobra.

Katastrofa

Po domovih Savinjske doline so že zdavnaj ugasile luči. Ljudje so legli k zaslužnemu počitku, nesluteč, da se v zemeljskih nedrih, v rudniku rjavega premoga v Zabukovici pripravlja katastrofa. Bilo je leto 1964, 7. oktobra ponoči, ko se je v glavnem izvoznem rovu rudnika v Zabukovici udrla voda...

Rudarji so že nekaj dni pred tem imeli težave z vodo, ki je venomer silila izpod stropa. Sploh je bila ta jama ena izmed tistih, kjer je vodna stihija stalno, kot damoklejev meč visela nad glavami rudarjev. Vedeli so, da obstaja nevarnost, da rudnik zalije voda. Toda delali so naprej. Budno so spremljali premembe v jami in kopali premog, to črno zlato. V dneh pred katastrofo so postajali znaki vedno bolj očitni. Podzvati so bili številni varnostni ukrepi, da ne bi prišlo do najhujšega.

Anton Kos, takrat rudarski nadzornik v zabukovskem rudniku, se je še z dvema kvalificiranima delavcema nahajal v glavnem rovu, ko je počilo. V trenutku so popustili vsi oporniki, ki jih je zmlelo v nič. S stropa je udarila voda, z blatom, z jalovino in v dobrih petih minutah je bilo vse končano. Okoli 150 metrov pod zemljo je bil v trenutku zatrt glavni izvozni rov. Kot zamašek se je blato zabasalo po glavnem rovu v dolžini okoli 160 metrov. Anton Kos je s svojima sodelavcema ostal na oni strani naravne pregrade in povratek do jaska, do katerega je bilo približno 350 metrov, je bil nemogoč. Dotok zraka je bil zaprt in voda je naraščala. K sreči so rudarji prej mislili na najhujše, zato je imela jama v zgornjem delu še zasilni izhod. Skozi le-tega se je rešil Kos z rudarji. K sreči žrtev ni bilo, bilo pa je mnogo strahu. Vsi, ki so se v tem trenutku znašli v glavnem rovu, so jo urno ubrali proti izhodu. Le kdo je ne bi ubral, kajti kazalo je, da bo zalilo ves rudnik...

Skrivnostne najdbe

Rudarji po nesreči seveda niso držali križem rok. Takoj so se lotili čiščenja glavnega izvoznega rova, kar pa je bilo vse

prej kot lahko delo. Obstajala pa je tudi nevarnost, da se bo izpod stropa udiralo še naprej. Kljub temu so pogumno, kot znajo to le knapi, zasadili svoje krampe v jalovino in blato, natlačeno v rovu. Previdno so odkopavali, nakladali na vozčke in vozili iz jame.

Kopali so in kopali ter odvažali tone nanosa, ki jim je preprečil redno delo. In med tem kopanjem se je zgodilo, da so naleteli na čudno oblikovane kamenine. Spočetka, ko so našli prve, temu nihče ni posvečal pozornosti. Toda prvi veliki in težki sivi krogli je sledila druga, tretja, deseta, dvajseta. Ljudje tam doli globoko pod zemljo so se čudili. Česa takega doslej pri svojem ritju po zemeljski skorji še niso našli. Nikoli! Pričeli so nakladati krogle, težke tudi po več sto kilogramov in jih odvažati na plano. Nekdo se je spomnil, da bi jih kazalo razpostaviti ob rudniških napravah, da bi jih videli tudi mimoidoči. In res, tako so tudi storili. Ob cesti so jih polagali, drugo ob drugo. Ljudje so hodili mimo njih, jih ogledovali, komentirali najdbo in šli svojo pot. Nekaj teh nenavadnih krogel so zvalili tudi na prostor, kjer so skozi desetletja odlagali jalovino. Krogla, debela kot malo večja nogometna žoga, je našla svoj prostor ob zidu delavnice in tu je ležala nedotaknjena skoraj deset let...

S skrajnimi napori so rudarji očistili glavni rov, zaščitili strop in kmalu je zopet normalno steklo delo. Vse krogle, bilo jih je okoli trideset, so spravili na plano. Le ena najdba je ostala še v rovu.

»Poglej tole, kot doprni kip človeka?« je rekel nekdo in pokazal na najdbo, ki je bila med blatom. S težavo so spravili »kip« k steni rudnika in tu je pozabljen ostal, dokler se Anton Kos nekega dne ni odločil, da ga s pomočjo tovarišev spravi na plano in ga kot poseben okras postavi v vrt svojega doma v Kasazah.

Poprosil je za dovoljenje, ga dobil ter s pomočjo sodelavcev naložil nenavaden stvar na jamski voziček ter ga spravil na plano. Če so pred tem na plano spravljene krogle zbudile določeno pozornost, jo je »kip« vzbudil še več. S pomočjo traktorja je spravil Kos najdbo domov, ji pripravil podstavek in jo postavil v vrt svojega doma.

NAJDBE V ZABUKOVICI

OBISK IZ VESOLJA?

»Nekaj pa drži: z našo preteklostjo, tisto, ki leži tisoče in milijone let za nami, nekaj ni v redu. V njej gomazijo neznani bogovi, ki so v obljudenih vesoljskih ladjah obiskovali dobro, prastaro Zemljo... V najbolj sivi davni bomo našli popolno zakladnico nepredstavljenosti. Odkod so praprljudje jemali sposobnost, da so ustvarjali to nepredstavljenost?« (Erich von Däniken: Spomini na prihodnost) Morda sem z zapisom teh Dänikenovih misli predaleč stopil po poti fantazije? Kdo bi vedel? Morda je vse skupaj na koncu koncev le igra narave? Prav verjetno! Morda pa tudi ni, le kdo bi to vedel?

Ze pred tem je ugotovil, da so krogle, ki so jih pred leti spravili iz jame (»kip« je ležal v jami s skoraj tri leta) pričele pod vplivom zime, dežja in sonca, počasi razpadati. Postale so krhke, dobile razpoke. Zato se je odločil in ko je svoj »kip« postavil v vrt, ga je tudi prebarval z oljnatno barvo. To je doslej storil pred sleherno zimo, zato je najdba ostala takaka, kot so jo našli v jami.

Razmišljanja

Najdbe so vsekakor zanimive. Seda, skoraj deset let po tistem, ko so jih spravili iz jame, smo v Zabukovici še vedno našli štiri. Najzanimivejša, kip, ki vzbuja največ razmišljanj, stoji v vrtu Antona Kosa. Ob delavnici smo našli še kroglo, ki pa je, ko smo jo dvignili s tal, razpadla, pri čemer se je v sredini prikazalo jedro, ki je ležalo v razpadlem osvojnem de-

Anton KOS je veliko razmišljal o najdbah v jami, »kip« pa je postavil v svoj vrt...

lu. Jedro je trdno in malo večje kot dlan moške roke (glej sliko!). Dvoje krogel je moč videti še med jalovino, ena leži na robu potoka, druga se je skotalila vanj, obe pa sta v dokajšnji meri že zasuhi.

Za kakšen pojav gre? Je vse to le igra narave, ali pa je to delo razumnih bitij iz tisočletne davnine. Možnosti je več.

Eni razmišljajo o tem tako, da predvidevajo, da se je med premiki v zemeljski skorji s kotaljenjem jeder skozi mehkejša kamenine v davni preteklosti oblikovala oblika, ki je potem ob pogrezanju v mehkem terenu končno skupaj z vodo prodrla v rudnik. To je možno!

Drugi zopet razmišljajo v to smer, da so krogle nastale prav tako v dav-

nini, ko je tod ob vulkanski prelomnici delovalo več ognjenikov, prišlo do oblikovanja teh zanimivih najdb. Ob izbruhih naj bi žareča lava, kot topovski izstrelki brzela skozi ozračje, se pri tem vrtela, ohlajala in se tako oblikovala v kroglo. Ta razlaga je dokaj sprejemljiva. Se zlasti, ker je v večini primerov šlo za najdbe v obliki krogel. Kako pa so nastale druge oblike, je seveda vprašanje?

Med njimi so bile tudi tri krogle, zraščene druga v drugo in so po svoji obliki spominjale na izdelke sodobnih kiparjev, ki s tem izražajo najrazličnejše strukturalne odnose. Pa krogla obdana s pasom, ki je spominjala na marsov obroč. In končno najdba doprsnega kipa (glej sliko ob naslovu), ki vzbuja največ razmišljanja.

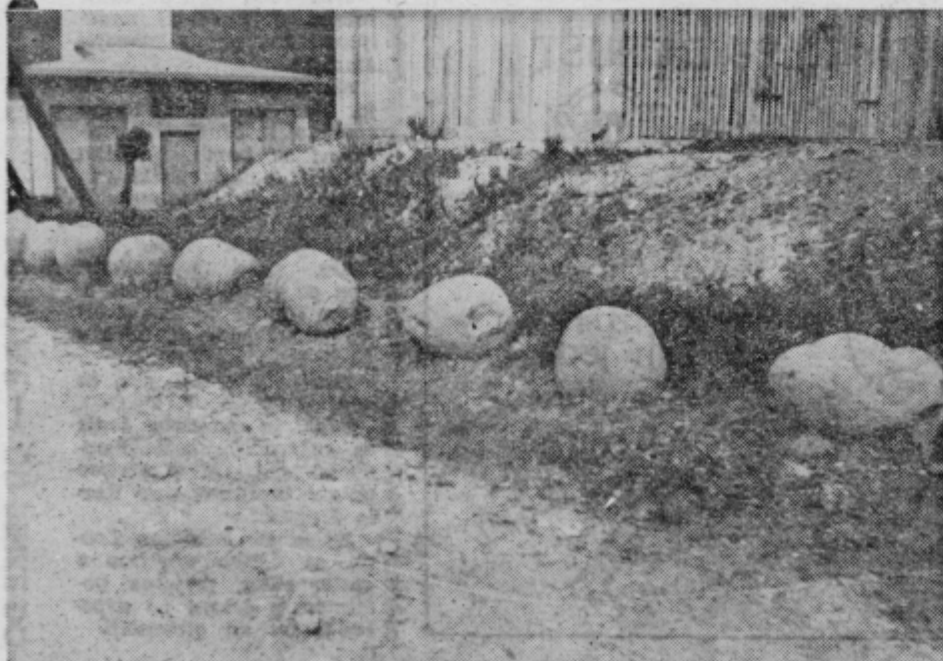
Je možno, čeprav se zavedamo, da je narava neprekosljiv umetnik, da obstoje na primer v podzemeljskih jamah najrazličnejše oblike, da je tako tudi v tem primeru? Vsi, ki so si ogledali gornjo sliko, so zmajevali z glavo, da to ni mogoče! Kip je visok okoli 70 cm, težak preko 200 kilogramov in popolnoma podoben človeku. Nekoliko naprej nagnjena glava z upognjenimi hrbtom, močna prsa ter roki. Ena iztegnjena ob telesu, druga nekoliko skróčena. Kdor koli je najdbo videl, je moral takoj ugotoviti, da predstavlja človeka. Nobenega dvoma ni o tem, kajti videz je več kot prepričljiv.

In razmišljanje v drugo smer? Je možno, da je kip delo razumnih bitij, človeka? Ali je morda nastal v davni, ko ga je roka razumnega bitja izoblikovala pod določenim vtisom. Mar glava ne spominja na skafander vesoljecev? Morda so bili davni predniki tod deležni obiska od drugod?

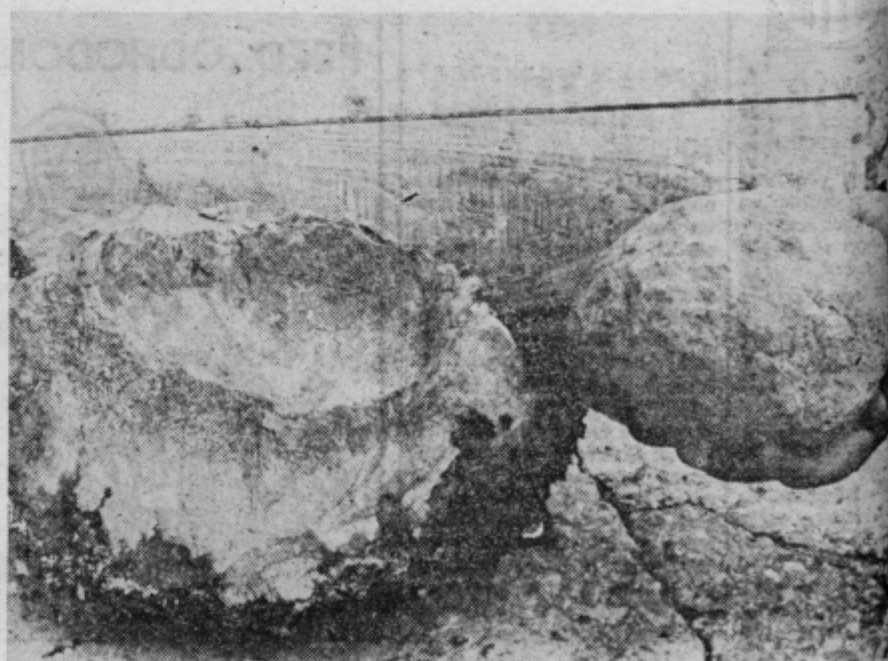
Tisoče vprašanj se postavlja in tisoče odgovorov je možno najti! Bodi že tako ali drugače. Najdbe so vsekakor po svoje zanimive in tonile bi v pozabo, da Anton Kos ni »kipa« postavil na svoj vrt, ga ohranil in inspiriral s tem tudi pričujoči zapis.

Do kod, kdaj in kako so nastale te čudne oblike, pa ostaja odprto vprašanje, o katerem si naša sodba ustvari vsak zase!

BERNI ŠTRMCNIK

Takole so ob cesti pri rudniških objektih razstavili najdene krogle. Slikal jih je Anton Kos.

Za dlan veliko jedro se je izluščilo iz sredine krogle, ki je bila malo večja kot žoga.

ženin
ysakdan

ZA NA PLAŽO

odhajamo na morje, je da poleg ostale garde spravimo v kovček tu oblačilo za na plažo. Se pa je na to treba posvetiti še prej.

Prvo oblačilo naj bo lahko, preprosto in se tudi moderno. Predlagam dva modela, ki sta na sliki.

Prvi je lahka obleka—ha-lati je zelo modernega kroja. Sprednja dela se prepletajo v pasu je zavezana v ovratnik. Kratki rokavi so široki, zvonasti. Obleka lahko poživijo še mate-rija in vzorec, ki ga boste izbrali.

Drugi model pa predstavljamo samo krilo. Krilo je nabrano in široka krila letos modni poudarek dajejo. Krilo na skici je od pasu do bokov nabrano v širok pas. Oblečemo ga lahko brez kopalke, seveda pa lahko v krofu in darvi s krilom. Seveda ne smemo narobe, če h krilu oblečemo tanko majico.

STASA GORENSEK

STANOVANJSKO KOMUNALNO PODJETJE

ŽALEC

**vzdržuje in obnavlja lokalne ceste,
vzdržuje in gradi vodovode,
izvaja razna gradbena dela,
upravlja s stanovanjskim fondom
v občini Žalec ter komunalno opremlja
gradbena zemljišča.**

OB 7. JULIJU,
PRAZNIKU OBČINE ŽALEC,
ČESTITAMO VSEM OBČANOM
IN SE JIM PRIPOROČAMO
S SVOJIMI USLUGAMI.

Od 15. 6. do 31. 8. vozila CIMOS model GS, D in DS.

**TERDO GODINA
BELE
TULPIKE**

Roman poklanja bralcem slovenija

avto

Automotor

40

CELJE

Prinesel sem vam nekaj blaga,« sem dejal bolj zato, povedala, kaj ji je. Ova ni dvignila glave. Sklonila je spet nad krnico, in ne da bi odgovorila, je prala. Nisem si je upal vprašati. Kadarkoli je kaj skrivala, je bal.

sem šel v sobo. Zapri sem za sabo vrata. Soba
lepo pospravljena in miza pogrnjena z debelim,
rdečim prtom.

Opri sem se z laktom na posteljo in si podprl glavo. Kakor je bila mati taka, kakor je bila sedaj, sem se čutil v njej druge, hladne, premišljene ljudi. Sumil sem, da je bila tista trenosovskega plebanuša Cotlina, da je mater spet zakaj plebanuš prizadene vedno mojo mater, zakaj? Mati je preveč prestala na svetu.

Sedim nepremično na klopi. Bog ve, koliko časa strmim predse in si ne morem priti na jasno.

Nad pečjo na drogu visi mokro perilo. V klop na oglu je vrezan žleb. Vrezal sem ga z žago na motvoz, ko sem bil majhen. Zleb v klopi je še tak kakor nekoč. Tudi mati se ni za las spremenila. Njen obraz se ni spremenil od mojih mladih let pa do sedaj, ko sem zrel človek. Le jaz prihajam vedno pogosteje domov kakor neznanec in grešnik, ki ne najde svojega mesta v svetu. Naš dom stoji brežutken, mati je zaprta vase, jaz pa ginevam od sreče in od trpljenja.

Ura na steni je tiktakala. Vsa naša velika hiša je bila materinih misli: ne hodiš po pravih poteh. Stene so molčale, pohištvo je nepremično stalo v poltemi. Krav nismo več imeli, da bi mukale. Svinjski hlevi so bili na koncu hiše pri Horvatomem ogradu.

Ljubi me, toda srce ji krvavi. Vem, da sem kriv njene bolečine, in zato mi je še dvakrat huje.

Nisem slišal korakov, ko je prišla do vrat. Kljuka na vratih, se je premaknila, jaz sem se stresel. Za grlo me je zgrabilo, da sem nepremično obsedel. Mati ni zaloputnila z vrati. Bila je blaga, trpeča duša. Sklonjena je stopila k postelji. S starimi, zakrpanimi čevlji je zadela v koritasti pod. Prijela je blazine in jih dvignila. Na slamnjaci pod blazinami je hranila čiste krpe. Zdaj jo moram vprašati. Odprem usta, da bi govoril. Toda glasu ne morem spraviti iz sebe. Mati je še sklonjena nad posteljo, jaz pa se pripravljam, da bi začel. To traja minuto, dve, tri. Molč je neznošen.

Mati se je počasi zravnala. Vem, da bi rada govorila, vendar se je bala bridke resnice, ki bi nastopila v tistem hipu. Razgrnila je krpo v zraku in jo gledala. Prijel sem se za klop, toda nisem mogel spraviti iz sebe niti besede. Mati je stala v svoji skromnosti pri postelji. Krpo je stisnila pod pazduho, popravila je blazine, popravila je pregrinjalo. Zdaj je zadnji trenutek! Mati se je počasi obrnila, odprla vrata in odšla.

Nazaj v Turnišče! Nekaj me je nagnilo k temu, da sem vstal. Zapenjal sem si suknjo in pripenjal kapo na glavo. Zavitek je ležal na klopi. Neprizjeto mi je bilo, da sem ga prinesel. Stal sem sredi sobe napravljen za pot. Ne da bi vedel, kaj se bo zgodilo, sem stopil v vežo. V kuhinji so bila vrata odprta.

»Grem,« sem rekel. »Blago sem pustil na klopi.« Glas se mi je tresel.

Mati je bila obrnjena k ognjišču in si je obvezovala roko. Ni se premaknila, kakor da se ne bi nič zgodilo.

»Kaj vam je mati?« sem jo vprašal. Zbal sem se svojega glasu. V tem trenutku sem se izdal, da sem kriv tega, kar sumi.

Ne da bi se obrnila od ognjišča, je rekla mirno:

»Čemu še hodiš domov?« Vprašala me je hladno in nič negotovosti ni bilo v njenem glasu, čeprav sem vedel, da tega, kar je rekla, ne bi hotela.

»Kaj je mati, povejte?« Prihajal sem k sebi. Stopil sem čez prag v kuhinjo.

»V krčmo hodiš.«

»Vi tudi vse verjamete, kar vam ljudje prinesejo na ušesa,« sem se skušal braniti v svoji nemoči.

»Niso mi tega ljudje povedali!« je trdo rekla. Da, vedel sem, da ji niso ljudje povedali.

»Zakaj hodiš še v Lendavo?« Zdaj se je mati obrnila k meni. Ob misli, da je jokala, mi je bilo težko. Ena sama misel je bila v meni: ali že ve, kaj se je zgodilo z Rahelo?

»K Jančiju bom lahko šel, ne?« sem dejal. Oddahnil sem si. Vse dni, odkar je bil tu Coflin, se je premagovala in trla svojo bolečino, a dalje ni mogla strpeti. Odleglo mi je, ko sem videl, da ne sluti moje sreče.

»Ne! Ti si eno, a Janči drugo. Janči je posveten človek!«

Gledala me je z utrujenimi očmi.

Skrit boj je bil med mojo materjo in mojo Rahelo, jaz pa sem stal ob strani brez moči.

Naletaval je prvi sneg. Ko sem se prebudil, je bila še tema. Zrak je bil nasičen z vlago. Ležal sem pod odejo ter čakal, kdaj bo udarila ura v zvoniku. Če bi bilo pre zgodaj, še ne bi vstal. Mašo sem imel šele ob sedmih.

Poslušam. Snežinke ob odprtem oknu mi govorijo o zimskih dneh, ki bodo napočili. Ravnilo bo zamedel sneg. Vasi bodo kukale izza zasneženega drevja, vrane bodo preletavale ravnino, jerebice se bodo skrivale v snegu, zima bo kmalu prisutala. Pod blazino mi je bilo toplo in prijetno.

Sneg pada, kosmi polnijo zrak. Ura v zvoniku udari pet. Veverice ni, da bi gnezdila nad menoj v ležišču. Vedno, ko je padel prvi sneg, je bila nemirna. Ni si mogla najti mesta. Skočila je na divan ali na posteljo k meni. Z gobčkom se je dotaknila mojega nosu, oči, čela, nato je odskakljala nazaj v gnezdo.

Plačana z devizami po ZNATNO ZNIŽANI CENI!

Telesna kultura

KAJ POMENI SKUPNOST?

Dosedanje razprave o tem, kaj pomeni ustanovitev telesno-kulturne skupnosti za telesno kulturo, so zelo različne. Nekateri menijo, da gre le za drugo firmo, vse ostalo pa bo ostalo nespremenjeno. Na drugi strani nekateri pričakujejo, da bo z ustanovitvijo skupnosti na mah rešena vsa problematika na telesno kulturnem področju. Kaj je torej res? Republiška skupščina je sprejela zakon o telesnokulturnih skupnostih. Predlagatelj zakona — republiški sekretariat za kulturo in prosveto — je ob sprejemanju zakona poudaril, da gre za enega izmed prvih zakonov, ki že upoštevajo ustavna dopolnila. To pa pomeni, da zakon odpira nove relacije tam, kjer je bila telesna kultura najšibkejša. Povezuje jo na samoupravni osnovi z vsemi ostalimi področji združene dejavnosti. Predvsem pa z gospodarstvom. Napačno bi bilo, če bi pri tem pomislili le na denar. Četudi bo ta imel v dialogu z delavci prav gotovo

vo pomembno mesto. Takšen stik, ki bo temeljil na delegatskem principu, bo nedvomno vnesel tudi svežino v vsebino in oblike dela ter utrđil samoupravne odnose od spodaj, iz baze, navzgor. Tako bo republiška skupnost izoblikovala in finanširala svoj program na osnovi dogovora s temeljnimi skupnostmi. Napredek, ki je bil dosežen v primerjavi s prvotnim besedilom, sprejetim v prosvetno kulturnem zboru, je določilo o finanširanju skupnosti. Osnova je dogovarjanje ob programu. Če dogovorjeni minimum ne bo dosežen, bo sicer možno oblikovati sredstva z odlokom. Prav gotovo pa bi to morala biti izjemna praksa, če bodo programi dobro zastavljeni.

Kako so zastavljene teze o skupnosti v Celju? Skupnost naj bi imela skupščino, ki bi jo sestavljali delegati iz OZD (20), krajevnih skupnosti (10) iz osnovnih organizacij za telesno kulturo (21). Način delegiranja bi izoblikovali v okviru strokovnih

sinikarov, SZDL in osnovnih nosilcev telesnokulturne dejavnosti. Skupščina bi imela svoj izvršni odbor, sestavljen iz delegatov, ki bi delovali po načelu soglasja. V pomoč bi imel strokovno službo in koordinacijski svet, sestavljen iz predsednikov samoupravnih organov osnovnih nosilcev telesne kulture.

Delegacije skupščine bi lahko o nekaterih specifičnih vprašanih razpravljale tudi ločeno. Poseben pomen bo imelo soglasje delegacije OZD o programu in finančnem načrtu. Če se s predlogom ne bo strinjala, bo imela pravico suspenzivnega veta. To pa pomeni, da ga bo potrebno uskladiti z interesi in možnostjo gospodarstva.

Javna razprava o teh tezah je zaključena. Čeprav je bil odziv izredno skromen, predstavlja gradivo solidno podlago za izdelavo statuta skupnosti in bo mogoče sklicati skupščino že septembra.

MITJA PIPAN

Športniki Elektro Celja šesti

Kljub temu, da so športniki Elektro Celja osvojili šele šesto mesto na letošnjih 18. letnih športnih igrah elektrogospodarstva, so si priborili zaslužen najvišje priznanje za odlično organizacijo tekmovanja. Na tekmovanju je namreč tekmovalo kar 760 športnikov iz vseh slovenskih elektrogospodarskih podjetij.

Kolajne, pokali in priznanja so podeljena. Nekaj jih je ostalo tudi v Celju. V vsekippnem zbirku točk so celjski športniki šesti. Zmagali so športniki Elektro Gorice. Predstavniki Termoelektrarne Šoštanj so deseti.

Celjski so dosegli naslednje boljše ekipne uvrstitve: moški ekipno so zmagali v atletiki, zbrali so 10.841 točk, ženska vrsta pa je bila četrta. Ženska vrsta kegljavek je bila tudi letos najboljša, kakor tudi tekmovalke v namiznem tenisu. Kegljadi so osvojili tretje mesto.

Med posamezniki pa je največ uspeha dosegel Marjan Krajnc v kegljanju. Osvojil je drugo mesto z rezultatom 499 kegljev na 100 lučajev. Zmagal je državni reprezentant Turk iz Kranja. Odlični igralci namiznega tenisa Peliconova in Novakova sta bili najboljši. Jeromelova pa je bila v kegljanju tretja. Zlato kolajno pa je osvojila tudi tekmovalka v plavanju Istiničeva, ki je zmagala v svoji disciplini 50 metrov prosto z rezultatom 48,2.

Omeniti pa moramo, da so celjski tekmovalci osvojili tudi še drugo mesto pri ženski štafeti v krosu in četrto mesto v šahu.

Predstavniki Šoštanja so imeli najboljše moči v atletu Boletu, ki je zmagal v razredu športnikov do 40. leta v metu krogle z 12,07 metra in v skoku v daljino 627 cm. Moška štafeta Celja pa je bila tretja z rezultatom 49,2. Ribolovci Šoštanja pa šesti.

Uspeh je dosežen. Če ne popolnoma na športnem polju potem v samem namenu tekmovanja. To smo lahko slišali ob otvoritvi, ko sta tekmovalce na zelenem polju štadióna AD Kladivarja pozdravila predsednik organizacijskega odbora Boris Božič, direktor Elektro Celje in predsednik občinske skupščine Celje ing. Dušan Burnik. Bila sta si edina, da letne športne igre pridobivajo na pomenu in ugledu v športnem in tovariškem pomenu. Tridnevne borbe pa so to samo še portdile.

J. KUZMA

KOŠARKA

Medobčinska košarkačani

Vitanje: Celje 61:52

Celjski so v Vitanju li zaslužen poraz. Ne čuje jih niti to, da se tekmo ulila prava. Predvsem na koncu so zaigrali posamezniki, resno in celih začeti minut niso dosegli koš so domačini spretno stili in poraz pravi zmagi. Največ koševlje so dali: Jug 16, Ponikvar 10.

Celje: Zreče 125:68

Po porazu v Vitanju Celjski spet zaigrali močjo in s troštevili z rezultatom premagali lidno ekipo Zreč. Celje: Peterka 36, Jankič 28, Mastnak 14, leb 9, Hudomal 4, pa Golatnik 18, Hren glez 12, Jazbec 10, in Grosman 4.

Pionirska republiška vzhod

Pionirji Kovinotehne le v 2. polčasu zlomili solidnih Lačanov, ki v prvem polčasu prevladali od domačinov. Pionirji se je poznala od poškodovanega Zdobušnejsi strelci za če pa so bili: Oblak bovske 8 in Goručan

Sentjur: Kovinotehna (18:13)

S tem porazom so nirji Kovinotehne poslavlili od borbe v mesto. Za Sentjur so še: Gomzej 21, Hvalpin 7, Cater 4, Pral Mackovšek 2, za Celje Oblak 12, Trobiž 11, 11, Erjavec 2 in Vrbo

Store: Celje 41:42

Pionirji Celja so nad doslej še neporaz po domačinov prevladstvo na lestvici. Store: Celje: Mastnak 12, Pa Udrih 6, Stibakovski, nečan 4, Kavčič 2, za Store za sta bila nejša Planko 19 in Ja 8 košev.

Področna štajerska kadete

Kovinotehna: 2KK 43:105 (20:57)

Proti mnogo višji znico močnejšim gostili domačini brez n leg tega pa še najbolralca Celjanov Požle

tanovski nista zaigrali najni formi, tako, da katastrofa neizogibna, več košev za domačine dala Požle 18 in Kralj 14.

Mladinska republiška vzhod

Dravograd: Kovinotehna 67:76 (33:37)

Celjski so 3 krat z 12 koši razlike, a ni se niso predali. Sanišu jim je pošla sapaljski so po zaslugi Kuljada zaslužen Tako so še naprej odlično 2. mesto na stveni lestvici. Koše vinotehno so dali: Osl 22, Kuljad 15, Osl Kralj 10, Kavčič 8, Stefanec 2 in Videc 2. JANEZ

Atletika

BILTEN IZŠEL!

V trenutku, ko je bil v Lisboni na Portugalskem kvalifikacijski nastop za atletski pokal Evrope — polfinale, ki bo 4. in 5. avgusta v Celju (na njem je nastopila tudi jugoslovanska reprezentanca), so organizatorji izdali bilten z vsemi podatki o prireditvi, ki bo največja te vrste v našem mestu. V biltenu so podatki o mestu, organizacijskem odboru (vodi ga predsednik društva Mitja Pipan), urnik, veliko strokovnega materiala, navodila za novinarje in turiste ter ime pokrovitelja prireditve: to je predsednik IS SRS ing. Andrej Marinc. Bilten je tiskan v dveh jezikih (slovenski in angleški), grafično pa ga je izredno lepo, estetsko in privlačno uredil Jože Domjan, (na sliki), zaposlen kot oblikovalec v AERO Celje.

Bilten bodo razposlali vsem atletskim federacijam, katerih atleti bodo nastopili na

prireditvi v Celju — Zvezni republiki Nemčiji, Finski, Poljski, Švici, Španiji in Jugoslaviji.

Kako je drugače pri Kladivarju glede te velike prireditve?

Peter Drogenik, sekretar prireditve, je stalno na svojem ponju. Prevaža se od človeka do človeka, da bi vse pripravil. Isto počenja Franc Mirnik, samo da na kolesu in preko telefona. Tako delajo tudi Mitja Pipan, predsednik društva, Ivan Petaver, ki skrbi za posebne naloge v zvezi s prireditvijo in ostali. Veliko jih je, saj tudi sama prireditev zahteva mnogo ljudi.

Nešteto pogovorov je bilo opravljenih, da bo 4. in 5. avgusta na celjskem stadionu resnično slovesno in na ev-

Jože Domjan

ropski ravni največjih športnih prireditev. Največ problemov pa organizatorjem povzroča prenočišča, ki jih je premalo oz. ne ustrezajo. Tako bo potrebno, da si bodo pomagali še s kapacitetami v Velenju in še kje. To je nov dokaz, kako bi v Celju bil potreben nov hotel, ki bi bil prilagojen mednarodnim zahtevam (več enoposteljnih sob s tuši, telefoni, televizorji itd. Sicer pa je to stvar za nadaljnje razmišljanje celjskih gostincev. Pri nas je vsako leto več kulturnih, športnih in ostalih prireditev, katere obišče veliko ljudi iz različnih držav in zato tudi pri nas prenočujejo. Zlastno je, da predvsem v sezoni, ko je vse zasedeno, nimajo kam.

Navkljub vsem težavam pa pri Kladivarju upajo, da bodo prireditev dobro izpeljali. To so že velikokrat dokazali in nobene osnove nimamo, da bi v to tokrat posumili.

73 CELJE

HOKEJISTI V I. B-LIGI

Te dni so rešili vprašanje tekmovanja v hokejski ligi na ledu. Gre za novo varianto tekmovanja v štirih ligah. Osemčlanska zvezna prva liga se bo razdelila v prvo in drugo kakovostno ligo. V prvi bodo tekmovali Jesenice, Olimpija, Medveščak in Partizan. V I. b. ligi pa Slavija, Celje, Crvena zvezda in Spartak.

Celjski bodo tako igrali po tri tekme z vsakim nasprotnikom doma in na tujem. Tekmovanje bo vsakek zelo zanimivo in izenačeno. Kakovost vseh štirih ekip je približno izenačena in bo zato tekmovanje zelo zanimivo.

Tekmovanje v drugih zveznih ligah ni spremenjeno. Te lige bodo podeljene na vzhodno in zapadno. V zapadni ligi bo igrala tudi moštvo Velenja, ki je postalo lansko leto prvak Slovenije.

PIONIRJI ŠMARTNA DRUGI

Pionirji Šmartna ob Paki so se tudi letos uvrstili v finale republiškega tekmovanja. Tudi tokrat so osvojili drugo mesto potem, ko so izgubili v Ljubljani proti Iliriji s 3:0. Kljub temu pa je tudi ta uvrstitev lepa in ponovno kaže, kakšno veliko zanimanje je za nogomet v Šmartnem in koliko mladih talentov imajo.

CELJANI PRVAKI

Mladinci Celja so osvojili prvo mesto in s tem naslov republiškega prvaka v rokometu za letošnje leto. V finalu so premagali ljubljanskega Slovana s 15:10 in tako po pravili slab vtis, ki so ga proti istemu nasprotniku napravili pionirji (izgubili v finalu pionirskega prvenstva) in člani (izgubili zadnjo tekmo s člani Slovana v II. zvezni ligi). Kdor si je ogledal tekmovanje, ki je bilo v Ljubljani, pove, da so bili mladinci Celja za razred boljši od vseh ostalih nasprotnikov. Naslov so osvojili: Zalokar, Mrovlje, Luskar, Bojevič, Samardžić, Ivezic, Baša, Kunec, Sovodnik, Buček in Anderluč. V republiško reprezentanco sta bila izbrana Luskar in Bojevič.

V LISBONI IN NA REKI

V obeh krajih je bilo kvalifikacijsko tekmovanje za evropski atletski pokal Evrope »Bruno Zaluša« — polfinale. Na obeh prireditvah so v naši državni reprezentanci nastopili tudi atleti celjske zmagal v teku na 10 tisoč ga Kladivarja. Svet je metrov, Urbančičeva pa v metu kopja.

KUPONOM T -NA IZLET V ŠVICO

Vsi, ki bodo od 25. 6. do 31. avgusta kupili blago na oddelkih moške, ženske in otroške konfekcije, perila, pletenin, metrskega blaga ter tekstilne galanterije v vrednosti najmanj 300.- din, prejmejo nagradni kupon.

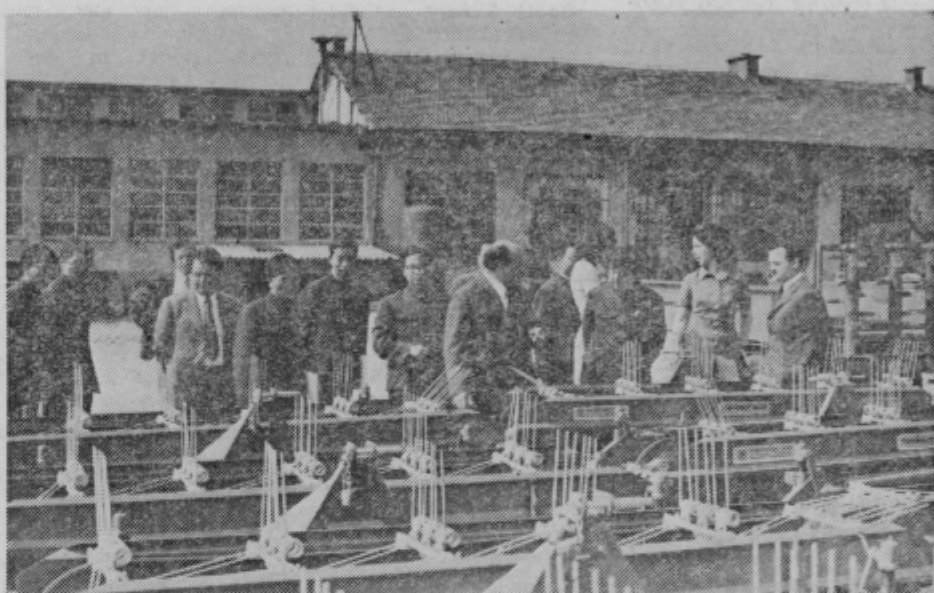
Žrebanje kuponov bo 4. septembra.

40 srečnih izžrebancev bo potovalo na prijeten izlet v Švico. vabi vas

VELEBLAGOVNICA T

Obisk v SIP Šempeter

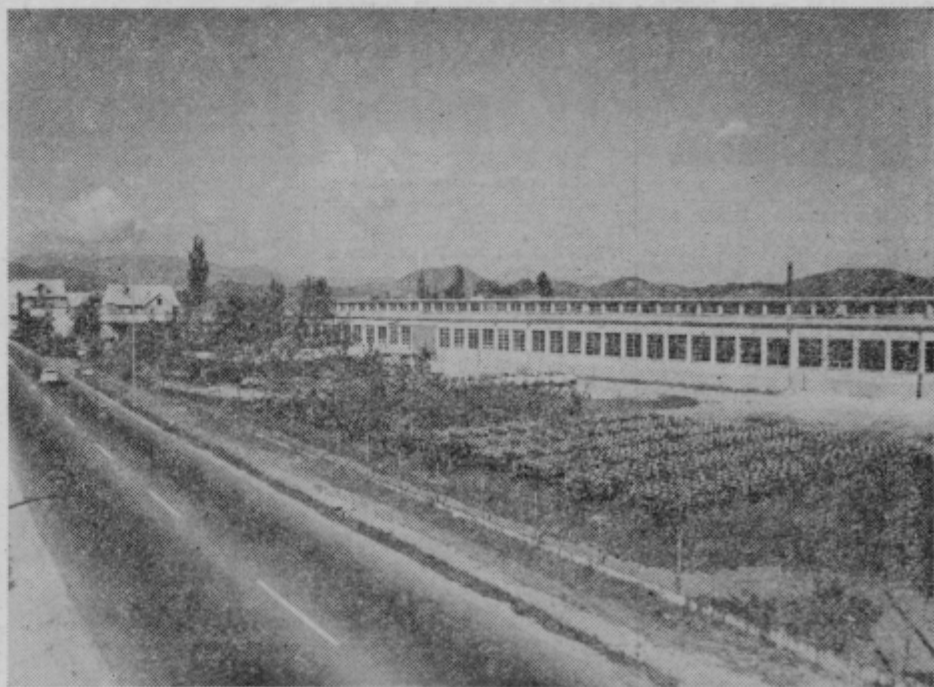
PRIJATELJI KMETOV

Tudi Kitajski kmetijci se zanimajo za sodobne kmetijske stroje iz SIP Šempeter.

V središču Savinjske doline, po rimskih izkopaninah znanem Šempetru, so slovenski kmetje našli svojega velikega prijatelja v delovnem kolektivu SIP. Delavci tega podjetja so že pred leti uvideli težak položaj kmetovalcev ter edini izhod v mehanizaciji kmetijstva. Zato so se z vso verno lotili proizvodnje kmetijskih strojev. Maločlanski kolektiv, kakor so tedaj še bili, tudi še ne dovolj izkušeni za to vrsto proizvodnje, so se, da bi čimprej dosegli svoj cilj, povezali z uglednim avstrijskim proizvajalcem kmetijske mehanizacije, firmo Pöttinger, s katero sedaj že peto leto uspešno proizvodno kooperirajo. Naše kmetijstvo tako oskrbujejo s celo linijo strojev za spravilo krme ter nekaterimi drugimi uspešnimi pripomočki za mehaniziranje težkih kmetijskih del. Danes ni več kmečkega področja, kjer ne bi bili v uporabi njihovi izdelki, kot so obračalniki MARATON, SOKOL, FAVORIT itd. ali samonakladalne prikolice PIRAT, PIONIR in SENATOR. Prav letos pa so pričeli tudi z masovno proizvodnjo motornih kosilnic ter trosilnikov in nakladalcev hlevskega gnoja.

Tako so Sipovi delavci postali veliki prijatelji kmetov. Žal jim je le, da ne morejo zadovoljiti vseh njihovih potreb. Prav zato se pripravljajo na izgradnjo nove tovarne in bodo čez leto in pol za trikratno povečali svoje proizvodne zmogljivosti. Novi, najsodobnejši obdelovalni stroji jim bodo zagotavljali ceneno proizvodnjo in visoko kvaliteto izdelkov. Količinsko pa bodo proizvodnjo povečali na 25 tisoč strojev letno. Svoje prijatelje — kmete, na katere so zelo ponosni, bodo tako kmalu popolnoma zadovoljni. Njihova najsodobnejša kovinska tehnologija bo s tem omogočala najsodobnejšo kmetijsko tehnologijo, ki edina lahko pogoji napredek kmetijstva in s tem lepše življenje tudi kmetijskemu proizvajalcu, kar iskreno žele delavci SIP.

ROJSTVA

CELJE
35 dečkov in 29 deklic.
LASKO
1 deček.
SENTJUR PRI CELJU
1 deček in 2 deklici.

POROKE

CELJE
Poročilo se je 15 parov, od teh: ALEKSANDER BEZENŠEK in JELKA JERKOVIC, oba iz Celja; MARTIN JUG, Črnomelj in DANICA TRATNIK, Pehlovo ter ALOJZ HREN, Malahorna in VERA STAROVASNIK, Začret.

LASKO
SILVO STOPINSEK, delavec in MARIJA KUMPERER, gospodinja, oba iz Modriče; KAROL VODIŠEK, mešar, Laško in FRANCISKA KRAŠOVEC, delavka, Rečica; FRANC ALES, izolater in OLGA PESJAK, delavka, oba iz Strince; BOŽO ŠOLA, uslužbenec, Laško in OLGA UŽMAH, gradbeni tehnik, Tevče.

SMRTI

CELJE
FRANC URATNIK, 79, Podlog; IVAN KOZELJ, 82, Celje; ALOJZ POGOJEV, 6 mesecev, Zavrh;

ALOJZ BERGHAUS, 65, Stojno selo; MARIJA PRIMOŽIC, 65, Laško; ALEKSEJ JECENKO, 45, Riječka; STEFAN ŠOSTAREC, 78, Celje; ROZALIJA FINK, 78, Zg. Pristava ter IVAN SULIGOJ, 48, Celje.
LASKO
HELENA BALOH, roj. Vrečko, 91, gospodinja, Trnov hrib.

SMARJE PRI JELSAH
JOŽEF JURJEC, 60, Bobovo in KATARINA JUG, roj. Toplišček, 77, Sopota.

KINO

UNION: 5. 7. še ameriški barvni film »Mali, veliki mož«.

Od 6. do 10. 7. ameriški barvni film »Škorpion ubija«.

Od 11. 7. dalje angleški film »Pred milijon let«.

METROPOL: od 8. 7. ameriški barvni film »Plamen in strela«.

Od 9. 7. dalje francoski barvni film »Razum kraljuje«.

DOM IN LETNI KINO: od 7. 7. italijanski barvni film »Puščica strupene palke«.

Od 8. do 10. 7. italijansko-ameriški barvni film »Živi, še bolje mrtvi«.

Od 11. 7. dalje angleški barvni film »Lady L«.

prometne nesreče

PREHITRO JE USTAVIL

JOŽE GRUBER, 40, iz Celja, je nenadoma ustavil vozilo na Mariborski cesti, ker je nameraval zaviti v levo. Za njim je s kolesom s pomožnim motorjem pripeljal FRANC FELDIN, 18, iz Celja, ki je za Gruberjem močno zavrl, pri tem pa je zadrl po cestišču in se težko poškodoval.

TRČILA STA V OVINKU

JOŽE GLUŠIČ, 21, iz Prihove, je pripeljal v Prihovi v nepregledni ovinek in še le šest metrov pred seboj zagledal kolesarja FRANCA PEČNIKA, 43, ki je pripeljal nasproti. Glušič je takoj ustavil, vendar se je kolesar zadrl v njega in se pri padcu lažje poškodoval.

NEUPOŠTEVANJE ZNAKA »STOP«

LJUBO PETKOVSKI, 21, iz Celja, se je pripeljal s kolesom po Delav-

ski cesti in v križišču s Kidričevo ulico ni upošteval stop znaka, temveč je kar zavil v levo in tako zaprl pot vozniku avtobusa, VINCENCU ŠOSTERJU, ki je kolesarja zbil po cesti.

BOLELO GA JE NASLEDNJI DAN

LJUBOMIR KRK, 23, iz Celja, se je peljal z neznanim sopotnikom iz Smartnega v Rožni dolini proti Celju, ko ga je na mostu nenadoma zaneslo v levo v betonski zid. Voznik in sopotnik sta odšla, naslednje jutro pa je Krk iskal zdravniško pomoč v celjski bolnici. Škode na vozilu je za 2.000 dinarjev.

NEPRAVILNO PREHITEVANJE

OTO PRAPROTNIK, 27, iz Belih vod, je ustavil osebni avtomobil na cesti med Velenjem in Prelogami ter nameraval zaviti v levo. Za njim je pripeljal SILVO VRČKOVNIK, 37, iz Topolšice, ki je zaradi prehitre vožnje prepozno opazil Praprotnika. Ko ga je zagledal, je zavril in zavil v levo, s tem pa je zaprl pot nasproti vožečemu osebnemu avtomobilu. Pri trčenju je nastalo za 15.000 dinarjev škode.

TEKSTILNA TOVARNA
PREBOLD

SLOVENIJA — JUGOSLAVIJA

Telefon: 72-210, 72-211, 72-212
Telegram: TEKSTILNA PREBOLD
Telex: 33540

PROIZVAJAMO:

- bombažne in sintetične tkanine barvane in tiskane v rolo in filmskem tisku, oplemenitene po naj sodobnejših postopkih
- razne vrste lepljivih medvlog za lahko in težko konfekcijo
- razne vrste lepljivih medvlog za čevljarstvo industrijo
- kaširane, plasticirane in metalizirane tkanine
- prašne krpe »MAGNETIC« in »MAGNETIC P« ter podlogo za likanje »Mi-Mi«

NOVO!

FINE

ŽENSKÉ

HLAČNE

NOGAVICE

RADIO Celje

Začetek dopoldanskih oddaj ob delavnikih ob 8.10 s poročili, 8.20 — dopoldanska srečanja, 8.50 — področni zapisi. Zaključek ob 9.00.

Začetek popoldanskih oddaj ob delavnikih ob 16.00 s poročili, 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 16.40 — zabavni globus, 17.00 — kronika, 17.15 — obvestila, zaključek ob 18.00.

Cetrtek, 5. julija: 8.50 — Pod Konjsko goro, 17.30 — aktualno v sindikatu, 17.45 — zabavni zroki.

Petek, 6. julija: Med dopoldanskimi srečanja: Staša Gorenšek — modni nasveti, 8.50 — Po laški; ob 17.30 — turistična oddaja, 17.45 — domači zbori.

Sobota, 7. julija: 8.50 — Celjski odmevi, 17.30 — za prijeten konec tedna.

Nedelja, 8. julija: 10.30 — napoved časa in sporeda, poročila, 10.35 — predstavljamo vam (Zorka Godler, Zalec), 11.00 — pogovor s poslušalci, 11.20 — obvestila, 11.35 — zabavni globus, 11.55 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 — literarna oddaja — Jurij Vodovnik: pesnik s Skomarji (nadaljevanje in konec), 12.58 — nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.30 — zaključek oddaje.

Nedeljek, 9. julija: 8.50 — Krležem po Kozjanskem, 17.30 — športni pregled, 17.45 — novo pri Jugotonu.

Torek, 10. julija: 8.50 — Po Savinjski dolini, 17.30 — torkova reportaža, 17.45 — od popevke do popevke.

Sreda, 11. julija: 8.50 — Življenje ob Paki, 17.30 — iz dela občinskih skupščin, 17.45 — iz arhiva resne glasbe.

Ljubljana

Nedelja, 8. julija: 4.30—8.00 DOBRO JUTRO! 8.05 Radijska igra za otroke — Frane Puntar: »Cestovarke«; 9.05 Iščemo popevko po celju; 10.05 Se pomniti, tovariši... a) Vstaja v Srbiji b) Stane Petelin — Vojko: Tudi Gorenjska je dobila svojo brigado — Prešernovo; 10.35 Pesmi boja in deia; 10.45—13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 11.00—11.20 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 13.30 Nedeljska reportaža; 14.30 Humoreska tega tedna — Perelman: Zobe, je in duša; 16.00 Radijska igra — Ivica Ivanec: »Revolution Number 36«; 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 V nedeljo zvečer; 22.30 S Plesnim orkestrom RTV Ljubljana.

Ponedeljek, 9. julija: 8.10 Glasbena matineja; 9.20 Pomoč in igrano za vas, otroci; 10.20 Za vsakogar nekaj; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inš. Nevenka Črnok: Živinoorejci potrebujejo veliko znanja; 12.40 Po domače; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 19.00 Lahko noč, otroci; 19.15 Minute z ansambliom Toneta Kmetca; 20.00 Stereofonski

operni koncert; 22.15 Zaplešite z nami.

Torek, 10. julija: 8.10 Glasbena matineja; 10.20 Polna potepanja; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inš. Jože Španring: Kakšne možnosti nudi ajda poljedelcem; 13.30 Priporočajo vam... 14.40 »Na poti s kitaro«; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 18.15 V torku na svidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Maksa Kumra; 20.00 Lahka glasba slovenskih avtorjev; 20.30 Radijska igra — Brendan Behan: Selitev; 22.15 Od popevke do popevke.

Sreda, 11. julija: 8.10 Glasbena matineja; 10.20 »O botru petelinu«; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inš. Milena Lekšan: Oblikovanje krošenj mladih dreves v poletnih mesecih; 12.40 Od vasi do vasi; 13.30 Priporočajo vam; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Loto« — vrtljake; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana v stereo studiu; 22.15 Revija popevke.

Cetrtek, 12. julija: 8.10 Glasbena matineja; 10.20 Urednikov dnevnik; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inš. Martin Mencej: Začetek spominskih proslav 200. letnice smrti Antona Janše na Dunaju; 12.40 Skladbe Claudia Monteverdi; 13.30 Priporočajo vam... 14.40 »Mehurčki«; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Koncert po željah poslušalcev; 18.35 Iz kasete produkcije RTV Ljubljana; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Milana Ferleza; 20.00 Cetrtek večer domačih pesmi in napovedi; 21.40 Glasbeni nokturno; 22.15 Za ljubitelje jazzu.

TV spored

8.45 Neznani letoči predmeti — serijski barvni film (Lj)
9.35 Po domače s šentjernejškim oktetom in ansambliom Rudija Mohorka (Lj)
10.10 Kmetijska oddaja (Bgd)
10.55 Otroška matineja: Mačkon in njegov trop, Pustite jih živeti — barvna filma (Lj)
11.50 Poročila (Lj)
11.55 TV knjižpot (do 12.15) (Lj)
Nedeljsko popoldne:
15.30 Po domače z ansambliom J. Radšca (Lj)
16.00 Velika nagrada Aachna — preskakovanje ovir — barvna EVR
18.00 Za konec tedna (Lj)
18.20 Poročila (Lj)
18.25 Janošik — II. del slovaškega filma (Lj)
19.45 Risanika (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 Split 73 — nastop gostov — prenos (Zg)
21.45 Rezerviran čas (Lj)
22.00 Sportni pregled (JRT)
22.30 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krivavec:
20.00 TV dnevnik (Bgd)
20.30 Film (Zg)
22.00 Zabavna oddaja (Zg)
PONEDELJEK
16.45 Madžarski TV pregled (Po-horje, Plesivec do 17.05) (Bgd)
18.15 Obzorik (Lj)

18.30 Pustite jih živeti — serijski barvni film (Lj)
19.00 Mladi za mlade (Sa)
19.45 Risanika (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 Carl Zuckmayer: Stotnik iz Köpenicka — II. del prenosa predstave iz Slovenskega narodnega gledališča Maribor (Lj)
21.30 Videokasete: Zlata obala — barvna oddaja (Lj)
22.05 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krivavec:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Lutke (Sa)
18.00 Otroške knjige (Bgd)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Trenutek spoznanja (Zg)
19.00 Mladi za mlade (Sar)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.25 Zabavni intermezzo (Zg II)
20.30 Serijski film (Bgd-Zg II)
21.25 Svet okrog nas (Bgd-Zg II)
21.45 Film tedna (Bgd-Zg II)

TOREK
17.15 Madžarski TV pregled (Po-horje, Plesivec do 17.35) (Bgd)
18.15 Obzorik (Lj)
18.30 Veliki in majhni — oddaja — TV Zagreb (Lj)
19.00 Metulji naše dežele — Lov, II. oddaja v barvah (Lj)
19.30 S kamerom po svetu: Tunis, sonce in pesek — oddaja TV Beograd (Lj)
19.45 Risanika (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 L. N. Tolstoj: Vojna in mir — barvna TV nadaljevanja (Lj)
21.25 Kaj hočemo — Ob ustavnih in kongresnih razpravah (Lj)
21.45 Kulturne diagonale (Lj)
22.15 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krivavec:
17.45 Poročila (Zg)
17.45 Daljnogled (Bgd)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Znanost (Bgd)
19.15 Turizem (Zg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Reflektor (Bgd)
20.55 Dubrovniške poletne prireditve — prenos (Zg)
21.45 Serijski film (Sar)
22.35 TV dnevnik (Zg)
22.55 Glasbena oddaja (Bgd)

SREDA
16.45 Madžarski TV pregled (Po-horje, Plesivec do 17.05) (Bgd)
18.10 Obzorik (Lj)
18.35 Mačkon in njegov trop — serijski barvni film (Lj)
18.55 Na sedmi stazi — športna oddaja (Lj)
19.15 Zabavna glasba (Sk)
19.45 Risanika (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Reportaža: Gorenje (Lj)
20.30 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.40 Deviška kraljica — celovečerni film (Lj)
22.10 Glasbeni nokturno: Chopinove etude (Lj)
22.35 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krivavec:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Serijski film (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Reportaža (Bgd)
19.00 Risanika (Zg)
19.15 Zabavna glasba (Skop)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Sar/Zgb II)
20.30 TV igra (Bgd/Zgb II)

21.40 Umetnost Jugoslavije (Bgd/Zgb II)
22.10 Glasbena oddaja (Bgd/Zgb II)
CETRTEK, 12. VII.
16.45 Madžarski TV pregled (Po-horje, Plesivec do 17.05) (Bgd)
18.15 Obzorik (Lj)
18.30 Izbor športnih in turističnih filmov (Lj)
18.55 Neznani letoči predmeti — serijski barvni film (Lj)
19.45 Risanika (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Kam in kako na oddih (Lj)
20.40 Cetrtekovi razgledi (Lj)
21.30 Filip David-Džordž Kadijević: Varovanec — igra TV (Bgd, Lj)
22.15 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krivavec:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Otroški spored (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Znanost (Bgd)
19.00 V petek ob 19. uri (Zg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Bgd/Zgb II)
20.30 Dokumentarna oddaja (Bgd/Zgb II)
21.30 Studio 8 (Bgd/Zgb II)
22.30 24 ur (Bgd/Zgb II)

21.40 Umetnost Jugoslavije (Bgd/Zgb II)
22.10 Glasbena oddaja (Bgd/Zgb II)
Petek, 13. VII.
16.45 Madžarski TV pregled (Po-horje, Plesivec do 17.05) (Bgd)
18.05 Obzorik (Lj)
18.30 Veseli tobogan — Celje — II. del (Lj)
18.55 Doktor na pohodu — serijski film (Lj)
19.20 Plavanje: Urjenje plavalcev (Lj)
19.45 Risanika (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 Viva Maria — barvni film (Lj)
22.35 XXI. stoletje (Lj)
23.00 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krivavec:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Itriški (Sar)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Narodna glasba (Zg)
19.00 Srečanja (Bgd)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.25 Risanika (Zg II)
20.40 Spored italijanske TV

Sobota, 14. VII.
16.58 Napoved sporeda (Lj)
17.00 Vaterpolo Mornar: Mladost — prenos (Zg)
18.00 Obzorik (Lj)
18.15 Pustolovski Toma Sawyer — I. del barv. filma (Lj)
19.45 Risanika (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 Parada tujih gostov na slovenski popevki 73 (Lj)
21.25 Serij v New Yorku — serijski barvni film (Lj)
22.40 TV knjižpot (Lj)
23.00 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krivavec:
18.00 Kronika (Zg)
18.15 Otroški spored (Bgd)
19.15 Serijska oddaja (Zg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Sar/Zgb II)
20.30 TV drama (Bgd/Zgb II)
21.30 Dokumentarna oddaja (Bgd/Zgb II)
22.00 Glasbena oddaja (Bgd/Zgb II)
22.30 24 ur (Bgd/Zgb II)

21.30 Studio 8 (Bgd/Zgb II)
22.30 24 ur (Bgd/Zgb II)
Sobota, 14. VII.
16.58 Napoved sporeda (Lj)
17.00 Vaterpolo Mornar: Mladost — prenos (Zg)
18.00 Obzorik (Lj)
18.15 Pustolovski Toma Sawyer — I. del barv. filma (Lj)
19.45 Risanika (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 Parada tujih gostov na slovenski popevki 73 (Lj)
21.25 Serij v New Yorku — serijski barvni film (Lj)
22.40 TV knjižpot (Lj)
23.00 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krivavec:
18.00 Kronika (Zg)
18.15 Otroški spored (Bgd)
19.15 Serijska oddaja (Zg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Sar/Zgb II)
20.30 TV drama (Bgd/Zgb II)
21.30 Dokumentarna oddaja (Bgd/Zgb II)
22.00 Glasbena oddaja (Bgd/Zgb II)
22.30 24 ur (Bgd/Zgb II)

21.30 Studio 8 (Bgd/Zgb II)
22.30 24 ur (Bgd/Zgb II)

POTUJOČI ASFALT

Dela na cesti Podčetrtek — Prelasko dobro napredujejo. Asfaltna prevleka se je raztegnila že do Golobinjeka, stroji in ljudje pa vztrajno napredujejo proti Prelaskam, odkoder je tudi naš posnetek. Pravkar potekajo velika zemeljska dela, ko delavci sekajo ovinek v strmino.

Foto: D. Medved

ŽELEZARNA ŠTORE

uspešno uresničuje program modernizacije, višjo stopnjo predelave ter finalizacijo proizvodnje, zato nudi možnost stalne zaposlitve delavcem.

Vabimo

delavce, ki se žele priučiti za dela v valjarstvu, jeklarstvu in livarstvu. Nadalje vabimo k sodelovanju tudi delavce s poklicno šolo kot ključavničarje, strugarje in elektromehnike.

Delavci z dokončanimi 6 razredi osnovne šole in odsluženim vojaškim rokom se v Železarni lahko priučijo oz. izučijo poklicev ozkega profila kot livar, topilec, valjar in drugi. Priporočamo vam, da se odločite za zaposlitev v priznanem in uspešnem podjetju Železarni Store. Prijavite se lahko osebno ali pisмено v kadrovskem sektorju podjetja, kjer dobite tudi vsa podrobna pojasnila.

Trgovsko podjetje

VINO

Šmartno ob Paki

razpisuje
naslednja prosta delovna mesta:

ZA SKLADIŠČE CELJE:

1. POSLOVODJA SKLADIŠČA
2. ADMINISTRATORKA
3. SKLADIŠČNI DELAVEC
4. ŠOFER

POGOJI:

1. trgovski pomočnik z najmanj 3-letno prakso ali ekonomski tehnik s 3-letno prakso;
2. trgovska pomočnica ali ekonomski tehnik;
3. dokončana osemletka, odslužen vojaški rok;
4. šofer C kategorije, odslužen vojaški rok.

Nastop službe 1.8.1973 oz. po dogovoru.

Prijave se sprejemajo do zasedbe delovnega mesta.

AVTO — MOTO

Priprave za proslavo 13. julija, dneva šoferjev in avtomehanikov Slovenije, dobiva vse bolj konkretno obliko. Zadnja seja iniciativnega odbora v Zalcu dne 20. t. m. je pokazala, da je zanimanje za to proslavo vedno večje tudi med člani organizacij ZSAM iz Celja, Laškega, Nazarij, Velenja in Zorca. Prve prijave udeležencev za posamezna tekmovanja so že registrirane.

Sporočilo v tej rubriki ni bilo povsem točno, zato ponavljamo roke posameznih tekmovanj za dan, čas in mesto dogajanja.

1. Tekmovanje v testiranju cestno-prometnih predpisov bo dne 6. julija ob 19. uri na sedežu ZSAM v Zalcu (pred železniško postajo).

2. Tekmovanje v streljanju z zračno puško bo 4. julija (Dan borca) od 10. uri na strelišču v Zalcu, zbirališče tekmovalcev pa bo na sedežu ZSAM Zalec (pred železniško postajo).

3. Tekmovanje v kegljanju bo 4. julija ob 15. uri na kegljišču v Zalcu (pri športnem stadionu), kjer je tudi zbirališče tekmovalcev.

4. Spretnostna vožnja z osebnimi avtomobili bo 7. julija ob 8. uri v Zalcu. Zbirališče tekmovalcev je na dvorišču Občinske skupščine v Zalcu, kjer bo tehnični pregled vozil in razdelitev štartnih števil.

5. Spretnostna vožnja s tovornimi avtomobili bo 13. julija ob 16. uri v Celju na parkirnem prostoru pred EMO na Mariborski cesti. Tekmuje se s standardizirani vozili in tekmovalci dobijo vozilo na voljo na startnem mestu.

6. Spretnostna vožnja z avtobusi bo 13. julija ob 16.30 uri v Celju, na parkirnem prostoru pred EMO na Mariborski cesti. Tekmovalcem je na voljo standardno vozilo znamke TAM na startnem mestu.

Za tekmovanje pod točko 4., 5. in 6. so pripravljeni posebni pravilniki in so na voljo pri članih UO organizacije ZSAM.

Centralna proslava dneva 13. julija pa bo 15. julija, v nedeljo, z začetkom ob 8. uri v Zalcu. Zbirališče je pred sedežem organizacije ZSAM Zalec, pred železniško postajo v Zalcu.

Ko prečitate to obvestilo, obvestite o tem tudi sodelavce. Postanite stalni naročniki Novega tednika, ki vas bo sproti in najhitreje obveščal o dejavnosti v vaši organizaciji.

Vsem bralcem želi srečno vožnjo,

dopisnik PAD

gorenje

ZVESTOBA
ZA
ZVESTOBO

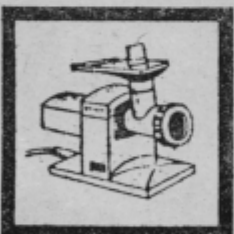
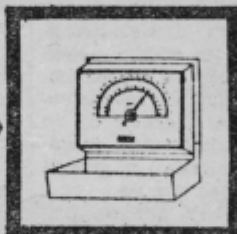
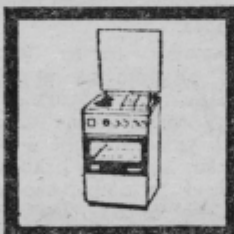
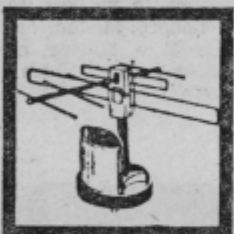
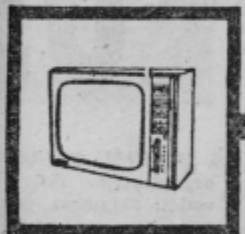
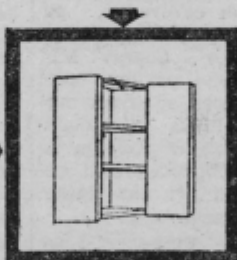
ČE IMATE VSAJ EN IZDELEK GORENJA

KUPITE

DOBILI BOSTE

KUPITE

DOBILI BOSTE

KUPITE

DOBILI BOSTE

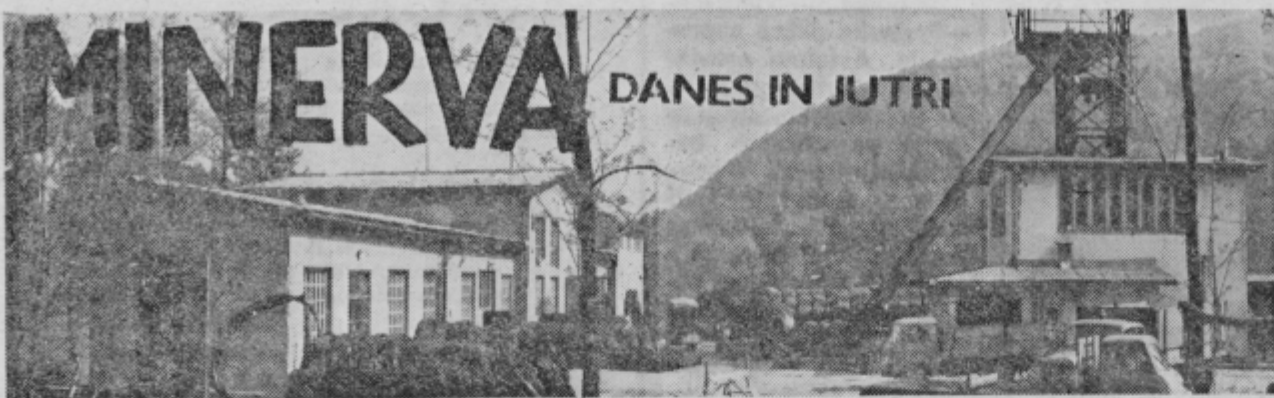

ČE IMATE VSAJ EN IZDELEK OD VELIKIH APARATOV GORENJA IN BOSTE DO 31. JULIJA KUPILI SE EN IZDELEK GORENJA, BOSTE PREJELI DARILLO. PRI NAKUPU ZAHTEVAJTE V TRGOVINI KUPON, GA S PRODAJALCEM IZPOLNITE IN POSLJITE GORENJU. GORENJE VAM BO IZROČILO NAGRADO - ENEGA OD MAJHNIH APARATOV ZA GOSPODINSTVO, S KILOGRAMOV MIXALA ALI TELEVIZIJSKO ANTENO.

1+1=3
ENA IN ENA
JE TRI SAMO PRI
GORENJU

IZKORISTITE KREDIT

PRAZNIK OBČINE ŽALEC — PRAZNIK OBČINE ŽALEC

Pod tem naslovom in z isto sliko smo v lanskem letu zapisali celostransko reportažo o dosežkih in načrtih kolektiva žalske MINERVE, ki deluje v Zabukovici. Namenoma smo iz arhiva potegnili to sliko, da bi lahko že na zunaj primerjali, kaj se je v tem letu v MINERVI spremenilo.

Pa si za uvod oglejte še našo spodnjo sliko. Poskušali smo napraviti posnetek prav z istega mesta, kot pred letom dni, vendar nam to ni uspelo. Zakaj ne boste vprašali? Preprosto zaradi tega, ker hribčka, s katerega smo slikali lani, letos ni več. Podjetje MINERVA je bistveno spremenilo svojo zunanjo podobo. O nekdanjih rudniških napravah praktično ni več sledi. Tam, kjer je še lani mogočno stala zgradba starega izvoznega jaška, se sedaj razprostira prostorišče, razširjen tudi še na drugo stran in pripravljen za nove proizvodne prostore, za manipulacijski prostor. Vse je to drugače kot je bilo pred letom dni.

ODLIČNI GOSPODARSKI REZULTATI

Kolektiv MINERVE sodi s svojimi poslovnimi rezultati med najuspešnejše delovne organizacije žalske občine. Dohodek dosežen na zaposlenega, akumulativnost in rentabilnost proizvodnje so to med najvišjimi. Kako je kolektiv to pravzaprav uspel? Uspelo mu je s tem, da si je postavil takšen tehnološki proces pri uresničenju svojega proizvodnega programa, ki daje kar največje dosežke in rezultate. Delež kolektiva pri tem ni majhen. Čeprav številčno ne sodijo niti med srednja podjetja, pa sodijo po svojih rezultatih v sam vrh najuspešnejših delovnih organizacij, ki jih sicer v žalski občini ravno ne manjka. Ko smo rekli, da je veliko prispeval tudi kolektiv (in še vedno prispeva!) smo imeli med drugim v mislih tudi to, da na primer proizvodnja teče pri njih nemoteno tudi ob nedeljah in praznikih. Le za prvi maj in včasih za 29. november obstanejo stroji, sicer pa brnijo nepretrgoma iz dneva v dan. Tem stro-

jem pa je seveda treba tudi streči...

OZEK IN ŠIROK PROGRAM

Malce čuden naslov morda? Že, toda samo na prvi pogled. Ozek proizvodni program smo zapisali zaradi tega, ker se je MINERVA specializirala izključno na proizvodnjo plastičnih cevi različnih profilov. Če pa se temu reče ozek program v tehnološkem smislu, potem je po svoji namembnosti prav gotovo izredno širok.

MINERVA proizvaja visokokvalitetne cevi, ki so po svoji namembnosti široko uporabne, saj jih uporabljajo za gradnjo vodovodov, plinovodov, za kislinke vode, za toplovođe, naftovode, za kanalizacijo (cestno kanalizacijo, za industrijske odpadle, za kanalizacije v kmetijstvu). Velika pa je uporabnost MINERVINIH CEVI tudi pri podzemnem in nadzemnem navodnjavanju kmetijskih površin. Seveda pa so njihove cevi široko uporabne tudi za raznorazne drenaže, bodisi da se gre za drenaže v poljedelstvu, pri dreniranju stavbnih zemljišč in za dreniranje nizkih gradenj vseh vrst.

Torej smo imeli prav, ko smo zapisali ozek in širok program, kajti namembnost MINERVINIH CEVI je dejansko vsestranska in ravno zaradi tega je povpraševanje po njihovih proizvodih tolikšno.

SKRIBNO TUDI V BODOČE

Kolektiv MINERVE bo tudi v bodoče posvetil v svojem razvojnem programu poleg proizvodnje kvalitetnih cevi vso pozornost tudi vsemu potrebnemu pripadajočemu plastičnemu spojnemu materialu. V ta namen že išče strokovno in tehnično povezavo z inozemskimi proizvajalci in partnerji. Za bodočo razširitev proizvodnje imajo že na razpolago potrebne proizvodne prostore, v katerih bo z lastnimi sredstvi in s potrebnim kadrom kmalu stekla nova proizvod-

nja. Z letošnjim letom bo MINERVA stopila v novo obdobje razširitve proizvodnih kapacitet in stem se bodo z dokončno inštaliranimi stroji njene proizvodne kapacitete POCETVERILE. Vse to pa nalaga kolektivu seveda nove naloge tudi na področju nadaljnjih tržnih raziskav in obdelavo tržišča tako doma kakor tudi v tujini. Da, tudi na izvoz se pripravljajo, to pa je za njih še zlasti pomembno, kajti pri svoji proizvodnji so vezani za uvoz surovin iz inozemstva, pa si razumljivo žele zagotoviti tudi potrebne devize za to.

NA KRAJU SAMEM

Vsem, ki se ukvarjajo s polaganjem in vzdrževanjem kakršnihkoli cevovodov, pa je dobro poznan problem spajanja cevi. Čeprav MINERVA doslej pri tem sprito kvalitetnega spojnega materiala ni imela nikakršnih težav, pa bodo v podjetju ta problem v bodoče rešili na edinstven in pri nas doslej nepoznan način.

V posebne kontejnerje bodo montirali stroj za proizvodnjo cevi, v drugega bodo namestili dielelektroagregat za lastno oskrbo z električno energijo, v tretjem bodo imeli skladišče in potrebne prostore. Kjerkoli bo to potrebno, bodo stroje dostavili na delovišče in pričeli proizvajati neskončne cevi raznih profilov kar na mestu samem.

Predstavljajte si na primer, da je potrebno z obale napeljati vodovod na enega izmed naših otokov, ki je recimo oddaljen 15 kilometrov. Na obali bo skupina delavcev MINERVE postavila svoj stroj z vsem potrebnim in pričela se bo proizvodnja cevovoda. Začetek cevi bodo privezali za ladjo in leta jo bo sproti vleklja proti otoku. Na tak način bodo dosegli, da bodo proizvedli kar 15 kilometrov (kolikor bo pač v konkretnem primeru potrebno) dolgo cev, ne da bi bila leta enkrat samkrat spajkana in sestavljena. Celoten cevovod bo tako iz enega samega kosa. Torej gre resnično za proizvodnjo neskončnih cevi.

Nikarte pa si ob tem mislite naslednje: že, že, toda takih naročil ne bo dovolj,

da bi stroj lahko skozi vse leto obratoval s polno zmogljivostjo. Morda imate prav. Toda tudi v MINERVI so mislili na to. V času, ko prevozne strojne naprave ne bodo imele dela na terenu, bodo stroj postavili v domačih proizvodnih prostorih in tu bo nemoteno tekla proizvodnja naprej, vse do trenutka, ko bo potrebno stroj s kompletnimi napravami in strokovno usposobljeno ekipo prepeljati na novo gradbišče, kjerkoli v naši domovini.

Naj povem še to, da so stroji že naročeni, da jih v MINERVI pričakujejo že v kratkem in potem bo stekla nova proizvodnja.

ŠE NADALJNJA SPECIALIZACIJA

Področje predelave plastike nedvomno odpira široke možnosti razširitve proizvodnega programa. O tem velikokrat razmišljajo tudi v MINERVI in prepričani so, da bodo lahko podjetju zagotovili ustrezno prosperiteto v bodoče le, če se bodo kar najožje specializirali in proizvajali dejansko tisto, česar na tržišču najbolj primanjkuje in kar bo zaradi tega kar najhitreje našlo svojega kupca.

Postavljati takšen proizvodni program pa ni delo kratkega časa. Potrebne so mnoge študije in analize, potrebno je sodelovanje s proizvajalci, ki imajo izkušnje, potrebno je dolgoročno načrtovanje, ki edino lahko pripelje do želenih rezultatov. In prav na tak način v MINERVI pristopajo v izdelavi podrobnega razvojnega programa, ki naj bi med drugim zagotovil tudi še več delovnih mest, večji zaslužek članom kolektiva, ki so dosegli to, kar imajo, z velikimi napori, z odrekanjem ter z veliko pripravljenostjo poprijeti za delo povsod, kjer je to bilo potrebno.

Prelomno leto je to v razvoju MINERVE, leto, ki bo ostalo na veliko zapisano v kratki in zato nič manj bogati zgodovini tega najmlajšega kolektiva žalske občine in vendar enega najuspešnejših.

To, kar se je mnogim še pred nedavnim zdelo nemogoče, je postalo stvarnost. Delo pridnih rok je obrodilo sadove in prav je, da jih te roke tudi uživajo.

PONOSNI SMO NA REZULTATIH

Prav namenoma smo se odločili, da povabimo terico delavcev MINERVE, da povedo, kako so omogočali rast in razvoj podjetja, kako ocenjujejo to, je podjetje v teh letih doseglo, kako se počutijo v okviru delovne skupnosti in kaj bi bilo po njihovi misljenju potrebno še storiti v bodoče, da bi se razvil tudi v bodoče vsaj takšen razvoj kot v minuli obdobju.

Radi so se odzvali našemu vabilu ter povedali, je misli ter stališča. Takole so odgovorili na postavljen vprašanja:

MILAN KOTNIK, polifurčan avtoklepar, izvodja: »V podjetju sem štiri leta in reči moram takega razvoja nisem pričakoval. Zelo sem zadovoljen in v podjetju se odlično počutim. Zadovoljen sem z osebnim dohodkom, smo v tem kratkem času veliko dosegli, to pa nas spodbuja, da mislimo tudi na tri, na nove investicije in razširitev proizvodnega programa.«

ROZALIJA GORSEK, ekonomski tehnik, zaposlena kot finančni knjigovodja: »Vse v našem podjetju se je zelo razvilo. Tri leta sem že tu in v tem času smo res veliko dosegli. Mislim, da si je za to zelo prizadeval celotni kolektiv, še zlasti pa vodilni delavci. Osebo se počutim zelo dobro in si tega želim tudi v bodoče. Mislim, da bomo morali v bodoče misliti tudi še na več kadra. To bo nujno.«

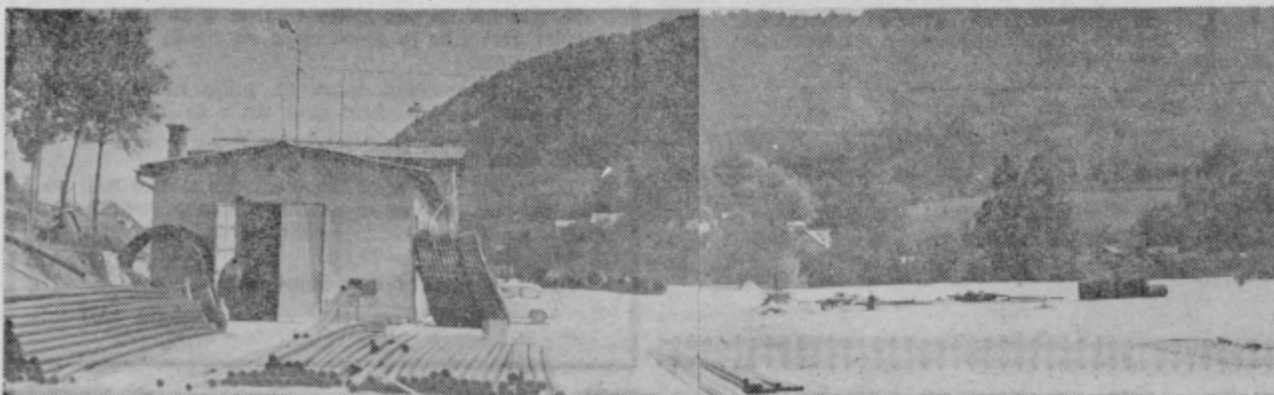

MARJAN ZAGOZEN, organizator dela, vodja: »Minerva je v zadnjem času dosegla ugodne rezultate, ki so odraz naporov služb in kolektiva. V stopnja izkoriščenosti delovnih sil daje dobre rezultate, stroji tečejo nepretrgoma ob nedeljah. V podjetju zelo dobro počutim, smo dobre odnose. V bodoče bo treba posvetiti veliko pozornost nadaljnji analizi in proizvodnemu programu.«

JOZE REDNJAK, delavec, izmenovodja: »V podjetju sem od vsega začetka, ki je bil pri nas več kot skromen. Sedaj imamo obdelano tržišče, veliko proizvodnjo in dobro prodajo. Res je, da gremo stalno naprej, toda tudi v bodoče bomo morali še investirati ter v okviru našega programa plastike poiskati proizvode, ki bodo na tržišču najhitreje našli kupca. Sem zadovoljen, tudi s plačili.«

ZDRAVKO TURNŠEK, čavničar: »V podjetju sem četrto leto in skupaj s kolektivom dosegli številne rezultate, ki pa nas ne ustavljajo. Mislim, da morali naš proizvodni program še nadalje razvijati, temu ustrezno razširiti vodni asortiment, kajti go je še po mojem mnenju bi lahko uspešno proizvedli. Že danes moramo misliti na drugo fazo razvoja podjetja.«

PRAZNIK OBČINE ŽALEC — PRAZNIK OBČINE ŽALEC

DIMNIKI ZA VSE

našem časniku smo že o proizvodni preusmeritvi kolektiva GRADNJA iz v procesu sanacije so se v GRADNJI da poleg gradbene pristopijo tudi k industrijski proizvodnji. Raz so, kaj naj bi bilo kar naše tržišče grad materiala najbolj po in naši so rešitev.

rešali so se s proizva iz sosednje Avstrije v izredno kratkem roku prišli nove proizvodne ore, v katerih je že la skla moderno organizi proizvodnja SCHIDEL ah cevi. Odločitev ko ra je bila pravilna in e najbolj potrdilo tudi e, ki je nov proizvod sprejelo. SCHIDEL dim in žalske GRADNJE so najhitreje našli pot do nikov in iz dneva v je več domov, v katere grajeni njihovi dimniki, izredno funkcionalni, postavno montirajo in enijo popolno požarno ost.

proizvodnjo SCHIDEL ah cevi se pričinja prav novo obdobje v raz tega prizadevnega ko ra, ki je pravočasno ugo da si mora perspektivo bodoče zagotoviti tudi industrijski proizvodni. dva, ki so bila vložena proizvodnjo, se bodo povrnili, kajti proiz daje dobro akumula-moderna tehnologija pa

omogoča sorazmerno nizke proizvodne stroške ob visoki kvaliteti. Nič čudnega torej, če se je podjetje s to svojo proizvodnjo vključilo tudi že v izvoz in ga v letošnjem letu še povečuje.

Danes si modernega doma brez vgrajenih SCHIDEL dimnikov praktično ne moremo predstavljati in to vedo graditelji najboljše, saj si s tem prihranijo tudi prene-

kateri, pri gradnji še kako potreben tisočak. Prednosti SCHIDEL dimnikov so spoznali že mnogi in na vrsti ste vi, da se z njimi seznanite. Zahtevajte prospekte, ogledajte si proizvode in spoznajte boste, da potrebuje tudi vaš novi dom sodobne dimne naprave — te pa vam nudi edini proizvajalec pri nas — kolektiv GRADNJE iz Žalca.

FERRALIT

ŽALEC

čestita za Občinski praznik vsem svojim sodelavcem, poslovnim partnerjem in se priporoča za svoje izdelke

Proizvodni program:

- kvalitetni ulitki iz sive litine
- palice in cevi iz kontinuirano vlečene sive litine
- ulitki iz brona in aluminija
- livarski modeli
- vodne armature in črpalke
- orodja za izdelavo steklarskih izdelkov.

S svojimi izdelki smo se uspešno vključili v širše jugoslovansko tržišče, vedno več pa tudi izvažamo, predvsem na konvertibilno tržišče.

ZA VROČE POLETJE

velika izbira

OBLEK KOPALK

BLAZIN ZA NA VODO
SONČNIH OČAL
CAMP GARNITUR

VSE ZA DOPUST IN VIKEND

VELEBLAGOVNICA
T K O N I N I N O
CELJE

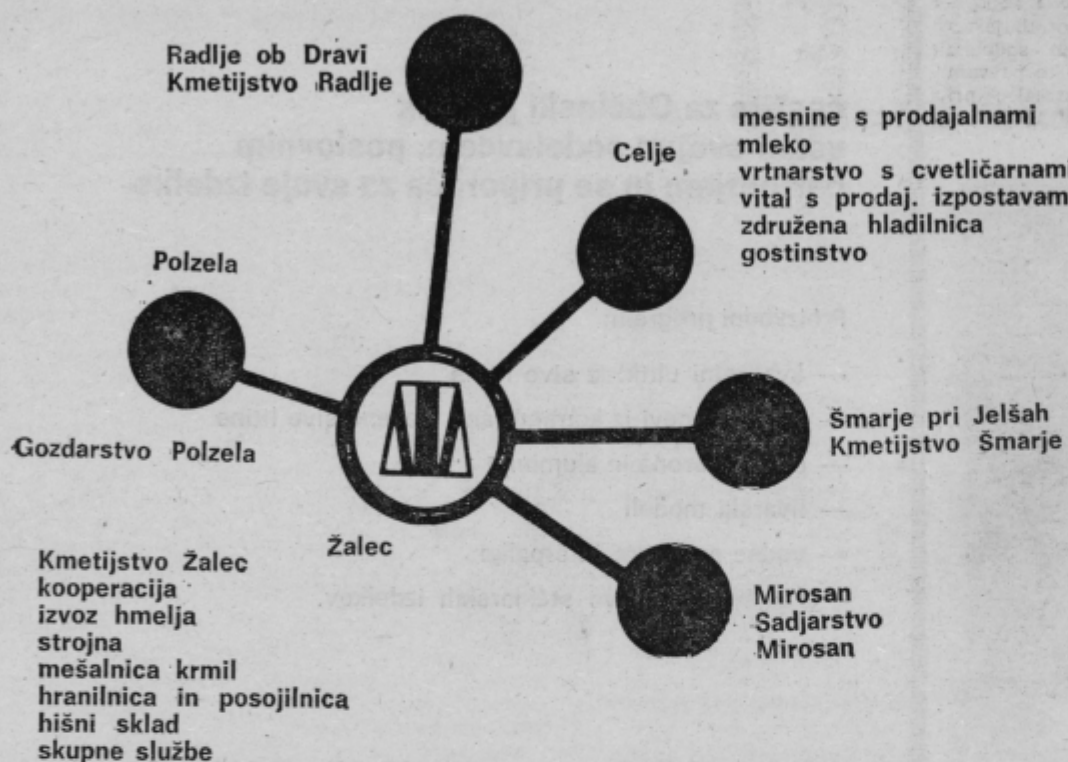
PRAZNIK OBČINE ŽALEC — PRAZNIK OBČINE ŽALEC

KOMBINAT Hmežad

ŽALEC

- KMETIJSTVO
- ŽIVILSKA INDUSTRIJA
- TRGOVINA
- GOSTINSTVO

OSKRBUJEMO:

Meso in mesni izdelki — po vsej Sloveniji
Mleko in mlečni izdelki — 18 občin širšega območja
Sadni sokovi Vital in
pijače Sinalco — Slovenija, Istra, Kvarner in
Zagreb z okolico
Sadje — Slovenija in Hrvatska
Vrtnarski proizvodi — širše celjsko območje
Hmelj — Jugoslavija in izvoz
Kmetijski proizvodi — Slovenija
Jajca — Slovenija in Istra
Postrvi — širše celjsko območje
Družbena prehrana — Celje in Žalec
Močna krmila — širše celjsko območje
Investicijski in repro material — Slovenija
Kmetijski stroji — Slovenija, Hrvatska in Makedonija
Strojne usluge — Slovenija

„ZARJA“ V NOVE ZARJE...

Kolektiv obrtnega podjetja »ZARJA« sodi med tiste delovne kolektive žalske občine, ki dosegajo izredno lepe uspehe, o katerih pa javnost pravzaprav premalo ve. Kljub različnim dejavnostim, ki so združene v okviru podjetja, so zagotovili njihovo skladno rast in prav zavoljo tega v preteklosti izredni rezultati niso izostali.

Zavedajoč se dejstva, da se z doseženem nikoli ne smemo zadovoljiti, so se tudi v »ZARJI« odločili za pospešen razvoj v bodoče. Sprejeli so perspektivni program, določili prioriteten red investicij in že v letošnjem letu bodo v Petrovčah postavili nove proizvodne prostore. To bo pomenilo bistveno prelomnico v dosedanjem razvoju tega uspešnega podjetja.

Nekaj preko dvesto član-ki kolektiv »ZARJE« s svojo lesno, konfekcijsko, kovinsko ter ostalo dejavnostjo, tudi v letošnjem letu nadaljuje z uspehi, ki jih je dosegel že lani. Nekaj nad dve milijardi starih dinarjev celotnega dohodka in 250 milijonov dibička je izkazala bilanca ob zaključku lanskega leta. Družbeni proizvod je porasel za 17,5 %, kar pa je nedvomno odraz povečane produktivnosti dela (15,8 %), večje ekonomičnosti in seveda akumulativnosti, ki se je lani povečala za celih 21,3 %. Podatki za letošnjih prvih pet mesecev pa kažejo še večjo rast in kot predvidevajo v podjetju, se bo ta v drugi polovici leta še povečala.

Išoč v okviru svojih dejavnosti vedno tisto, po čemer je na tržišču največje povpraševanje, si je kolektiv že pridobil renome solidnega proizvajalca najrazličnejših proizvodov. V okviru svoje lesne dejavnosti predstavlja pomemben člen v okviru jugoslovanske lesnopredelovalne industrije, saj proizvajajo v »ZARJI« vse tisto, česar naročniki ne morejo dobiti od velikih proizvajal-

cev, kjer teče serijska proizvodnja. Gostinska, hotelska in trgovska oprema po naročilu si je našla svoj prostor med odjemalci in prodaja, ki v glavnem teče preko ljubljanske Lesnine, ugodno poteka. Vse tisto česar lesna

industrija ne more proizvajati, najde proizvajalca pri »ZARJI«. Tako se pojavlja »ZARJA« v svoji lesni stroki kot komplementaren proizvajalec opreme, po kateri je vedno večje povpraševanje. Letos so pripravili nov proizvodni program, ga razstavili in pokazali kupcem in

takoj so sledila naročila, tako da je dobljen del letnega vključen v proizvodnjo. Na področju konfekcije si je kolektiv »ZARJE« izbral enako pot — proizvajati tisto, česar na tržišču ni. V korak z najnovejšo modo pro-

izvajajo hlače, namenjene predvsem mlajši generaciji. Rezultati so več kot ugodni in perspektiva s sprotnim prilagajanjem tržišču je zagotovljena tudi v tej dejavnosti. Prav gotovo ste ob našem Jadranu že tu in tam občudovali prečudovite fasade mo-

dernih hotelov in drugih zgradb, obdane z žaluzijami, ne da bi pri tem vedeli, da je to proizvod kovinske dejavnosti žalske »ZARJE«. Sicer po Jugoslaviji stoje moderni objekti z žaluzijami iz »ZARJE«. Kot specializirani proizvajalci tovrstne opreme so si že zagotovili tržišče, ki se jim široko odpira tudi v bodoče. Poleg osnovnih treh dejavnosti pa ima »ZARJA« v svojem sklopu tudi pleskarstvo in svojo industrijsko prodajalno.

Poseben problem tako razvite in razvejane dejavnosti pa so proizvodni prostori. V okviru svojega perspektivnega programa bodo že v letošnjem letu pristopili k izgradnji novih proizvodnih hal in sicer v Petrovčah. Skupno bodo postavili okoli 2.000 kvadratnih metrov hal, za kar bodo potrošili preko 600 milijonov starih dinarjev, katerih večino je prihranil kolektiv, nekaj pa si bodo pomagali tudi s krediti. Najprej bodo v nove prostore v Petrovčah prestavili lesno dejavnost, kasneje pa tudi konfekcijsko in kovinsko, ko bodo prostore še dodatno razširili. V načrtu imajo, da bodo kasneje tja prestavili tudi upravne službe ter tako združili vso dejavnost na enem mestu.

Z usposobitvijo novih prostorov se bodo tudi v »ZARJI« odprla nova številna delovna mesta. V obratu konfekcije bo našlo dodatno zaposlitev okoli 50 žensk, okoli 40, prav tako žensk, pa se bo lahko dodatno zaposlilo še v lesni dejavnosti. Tako se bo kolektiv že leta 1974 močno povečal ter se s tem po številu zaposlenih in ustvarje-

nem dohodka že uvrstil med srednje velike delovne organizacije žalske občine.

Skupni napor vseh zaposlenih, dosledno izvajanje postavljenega razvojnega programa ter jasno postavljeni cilji za bodoče, vodijo kolek-

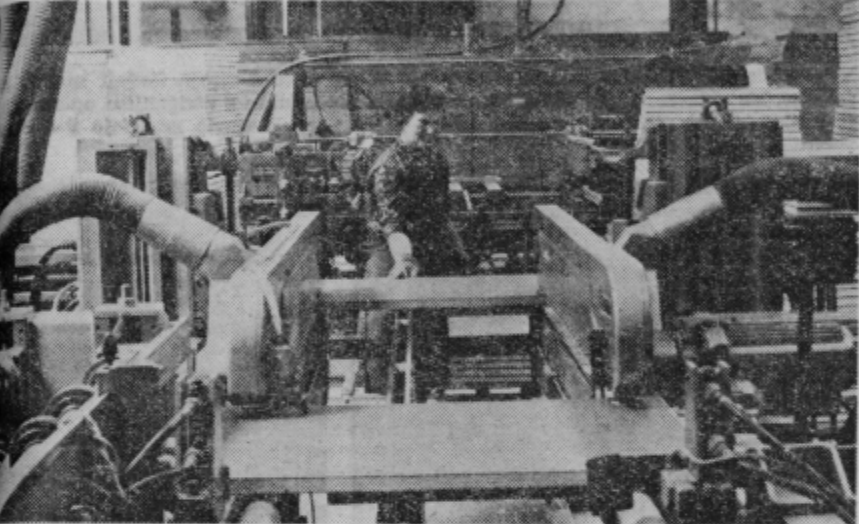
tiv »ZARJE« na pot še hitrega razvoja, na pot še več gospodarskih dosežkov in čjega štandarda delavcev. Točno vedo, kaj hočejo seči. »ZARJA« tako resnično stopa v nove zarje, na uspešnega razvoja.

PRAZNIK OBČINE ŽALEC — PRAZNIK OBČINE ŽALEC

pohištvena industrija polzela

SREBRNI JUBILEJ

preko 300 članski GARANTA iz Polze svoj srebrni jubilej. Bil bi mislil, da je bil petdeset let pravzaprav doba, ki v razvoju podjetja ne pomeni. Pa ni vselej tako, keru Garanta pa še ce-

lesnopredelovalne na Polze segajo prejšnje stoletje; 125 let. Po vojni je bilo praktično začeti iz nič. Vrboletarska in po delavnica je pred zamelek današnje, ki se po produktiv- uvršča v sam vrh to- industrije v Jugosla- Mnogo naporov, vzpo- padcev je vezanih za petindvajset prehojenih mnogo samoopovedova- solidarnosti in skupnih jubilej do podjetja ali na jutrišnji dan — tega je bilo potreb- da je kolektiv prema- številne ovire, si po- jasno pot razvoja in stopil na njeno pot. kaj kmalu se je v mi- letih pričel jasno kri- zati ozko specializiran- donji program, ki mu- roditvo tega uspešnega posvečalo vso po-

zornost in skrb. Kmalu so spoznali, da bodo v sicer široko razvejani pohištveni industriji pri nas uspeli le z ozko specializiranim programom, visoko kvaliteto ter nizko ceno. Te tri elemente so imeli v podjetju stalno pred očmi, ko so načrtovali svoj razvojni program. Proizvodnja spalnic v velikih serijah, ob vrhunski kvaliteti in dostopni ceni tudi za povprečen žep, to je bil cilj, ki je dosežen.

Osnovni problem, s katerim se je delovni kolektiv srečaval vsa leta, so bili nemogoči proizvodni prostori, v katerih se ni dalo organizirati proizvodnje na sodobnih tehnoloških načelih, zato je razumljivo, da so razmišljali o tem, da postavijo nove proizvodne hale, v katerih bo delo steklo tako, kot so si ga zamislili. Pred dvema letoma so pričeli razmišljati o investiciji, zavihali so rokave in postavljene načrte uresničili. Ob praznovanju srebrnega jubileja bodo svečano izročili svojemu namenu nove proizvodne obrate, v katerih je proizvodnja sicer že zdavnaj stekla.

Večji del z lastnimi sredstvi, z deležem Zavarovalnice

Save ter kreditom, so uresničili postavljene načrte ter s tem v prvi etapi rešili problem strojne obdelave pohištvenih elementov. Komaj pa so končali ta dela, že razmišljajo o drugi fazi, o usposobitvi obratov za površinsko obdelavo. To naj bi uredili v prihodnjem letu.

Ko smo govorili o njihovem osnovnem cilju, to je proizvajati kvalitetne in cenene spalnice, potem naj to podkrepimo z nekaj podatki, iz katerih je razvidno, da te cilje tudi dosegajo. Produktivnost dela je v GARANTU v minulih letih stalno naraščala in danes dosegla stopnjo, s katero se uvršča kolektiv tudi v tovrstno evropsko industrijo. Leta 1970 na primer so ustvarili okoli dve stari milijardi bruto produkta in izdelali 60 spalnic na dan. V lanskem letu so povečali bruto produkt na 4 milijarde starih dinarjev in pri tem dosegli dnevno proizvodnjo 100 spalnic! Neverjetna številka, vendar točna. Še nekaj naj povemo: pred tremi leti so v GARANTU porabili za izdelavo trodelne spalnice nekaj nad 13 ur efektivnega časa, lani so na primer za proizvodnjo enake spalnice porabili le še 8,5

ure. Pri tako visoki produktivnosti dela je prav gotovo možno učinkovito zmanjševati proizvodne stroške in s tem dosegati nizke cene.

Z novo investicijo bodo v GARANTU letos ustvarili 6 milijard starih dinarjev bruto realizacije in pri tem dosegli nekaj manj kot milijardo podjetniške akumulacije. S tem pa si seveda ustvarjajo materialno osnovo v vlaganja v nadaljnji razvoj podjetja, tako kot so si to zažrtali.

Kolektiv GARANTA pa v vseh teh letih ni mislil le na lastni razvoj, čeprav je temu posvečal vso pozornost, temveč se je aktivno vključeval tudi v razvoj svojega kraja. V zadnjih letih je za razna komunalna dela oddvojil kar preko 140 milijonov starih dinarjev ter s tem prispeval pomemben delež za ureditev krajev, v katerih žive delavci. V tesni povezavi s krajem pa ostaja GARANT tudi v bodoče.

Ob svojem srebrnem jubileju kolektiv GARANTA ima kaj pokazati. Iz male delavnice je v teh letih prerastel v sodobno organizirano industrijsko podjetje, z najmodernejšo tehnologijo, visoko produktivnostjo dela in pomembno akumulacijo, kar vse predstavlja trdno osnovo tudi bodočega še uspešnejšega razvoja.

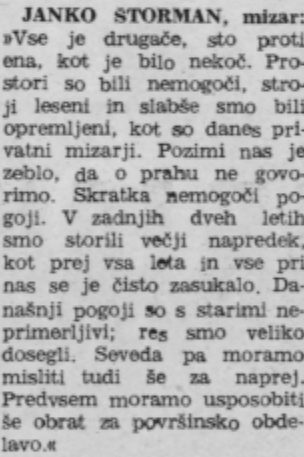
Kratko je pravzaprav obdobje petindvajsetih let, toda dovolj dolgo, da je ustvarjalnost delovnih ljudi v GARANTU iz nepomembne obrtne delavnice pogojila razvoj, ko se GARANT uvršča v največjega jugoslovanskega proizvajalca cenenih in kvalitetnih spalnic. Nič čudnega torej, da je občinska skupščina Zalec prizadevne- mu kolektivu za dosežene uspehe ob letošnjem občinskem prazniku podelila tudi posebno priznanje, ki ga vsako leto dodeli najuspešnejšemu kolektivu žalske občine!

TUDI NJIHOV JUBILEJ

Nanese pač tako, da je jubilej nekega podjetja, tudi jubilej ne samo celotnega kolektiva, temveč tudi posameznikov, ki so v podjetju zaposleni od vsega začetka. Tudi v GARANTU smo poiskali četverico delavcev, ki so v petindvajsetih letih, odkar so zaposleni v podjetju, prehodili vse etape njegovega razvoja. Poiskali smo jih, da nam povedo, kako je bilo v teh petindvajsetih letih, česa se najbolj spominjajo in kako danes gledajo na prehojeno pot in dosežke podjetja. Takole so odgovorili na postavljena vprašanja:

ANTON KLANČNIK, mizar: »Spominov na teh petindvajset let je veliko. V začetku nas je bilo okoli petnajst. Bili smo brez orodja in začeli smo praktično iz nič. Spominjam se, da smo na mesec izdelali 2 do 3 spalnice, delali pa smo tudi stavbno pohištvo. Takrat je bilo čisto drugače. Osem ur šita, potem pa še udarniško delo, da smo si vsaj malo uredili pogoje. Kar osemkrat sem bil udarnik, toliko sem delal prostovoljno. Danes smo velika in moderna tovarna in vse je seveda čisto drugačno.«

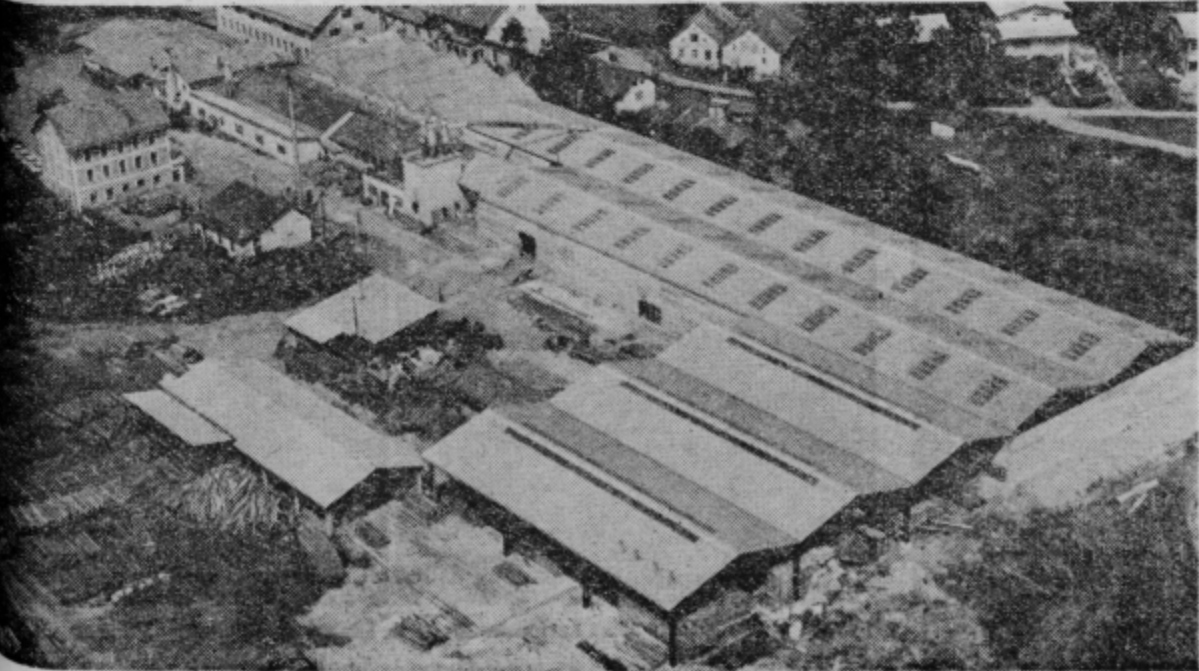

JOŽE ZAGORČNIK, mizar: »Včasih je bilo naše delo bolj naporno kot danes, saj je bilo veliko ročnega dela, o pogojih dela takrat pa je škoda govoriti, takšni so bili. Tudi osebni dohodki so bili slabši, včasih pa jih tudi po več mesecev nismo dobili. Danes je vse seveda drugače. Človek kar težko verjame, da smo v tako kratkem času toliko dosegli. Imamo sodobno tovarno, dobre plače in prepričan sem, tudi zagotovljeno perspektivo za bodoče. Tudi jaz mislim, da moramo že danes misliti na jutri, da nam bo še boljše slo!«

MAKS TURNŠEK, mizar: »Če vam povem, da smo morali pozimi zjutraj najprej ogreti prostore, da smo sploh delati lahko pričeli, potem je vsem več kot jasno, kakšne pogoje smo imeli. In koliko časa smo porabili z notranjim transportom, ko smo vse prevažali od stroja do stroja. Pomislite, kar 600 ur smo porabili za eno spalnico, danes pa jih komaj sproti odvažajo, toliko jih proizvajamo in to boljše, da o porabljenem času ne govorimo. Sem zelo zadovoljen in pokazalo se je, da se je splačalo šparati, da smo postavili novo tovarno.«

Vsak je doživel v teh letih svoje, vsi skupaj pa so doživljali naporno, toda uspešno pot razvoja. S ponosom zro na to, kar so pomagali ustvarjati, s ponosom in veseljem, kajti strah, ki je bil nekoč prisoten pri njih je izginil, tako kot je izginila preteklost. Sedanjost daje drugačne pogoje in boljši jutrišnji dan.

PRAZNIK OBČINE ŽALEC — PRAZNIK OBČINE ŽALEC

OD NITKE DO NOGAVICE

Prav gotovo vas je mnogo, ki ste si že velikokrat postavili vprašanje, kako pravzaprav izgleda takale sodobna tovarna, kot je TOVARNA NOGAVIC POLZELA od znotraj. Kako v njej teče proizvodni proces in kako pod nadzorom pridnih delovnih rok nastajajo deset in desetisoči pari nogavic? Pa smo se odločili, da se s fotografskim aparatom napotimo v obrate ter v sliki pokažemo najpomembnejše faze celotnega proizvodnega procesa.

Najbolj presenetljivo v TOVARNI NOGAVIC POLZELA je prav gotovo dejstvo, da je celotni proizvodni cikel organiziran v zaključnem krogu. V skladišču preje se postopek prične in potem teče skozi posamezne obrate, dokler gotovi izdelki zopet ne končajo svojo pot v drugem skladišču (skladišču gotovih izdelkov), od koder vsakodnevno odhajajo med milijone potrošnikov.

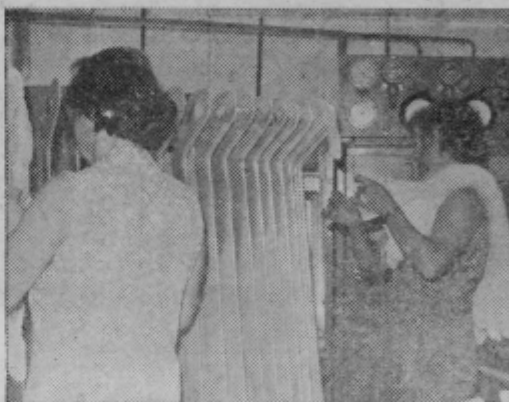
Celotni proizvodni cikel je organiziran povezano, po fazah, ki se navezujejo druga na drugo. Prostorne, svetle in s klimatskimi napravami urejene proizvodne hale (v nekaterih starejših obratih prav v teh dneh hitijo z zaključnimi montažnimi deli pri klimatskih napravah), v katerih stoje moderni stroji, krijejo v sebi skrivnost proizvodnje nogavic. Kdor tega ne vidi, bi na primer kar težko verjel, da v moderni pletilnici en sam delavec streže kar 64 strojem. Majhna rdeča lučka nad vsakim strojem z utripanjem opozarja delavca, da se je nit iztekla, oziroma da nekaj ni v redu. Nič manj zanimivo pa ni v drugih prostorih. Povsod moderni stroji in pridne roke delavk, ki jim strežejo dan za dnem. Nič manj kot 70.000 parov nogavic dnevno zapusti tekoči trak in se znajde v skladišču pripravljenih za pot do odjemalcev...

Če boste kdaj hodili mimo in bi radi videli več, kot nam lahko pokažejo naše slike, vam bodo prav gotovo radi pokazali svojo tovarno in prepričali se boste, da je to moderno podjetje, s sodobno tehnologijo in visoko produktivnostjo dela.

Sicer pa, naj spregovorijo slike...

V pletilnici so v dolgih ravni vrstah razvrščeni pletilni stroji. Zadnji modeli so tehnike. En delavec streže kar 64 strojem. Male rdeče lučke z utripanjem opozarjajo, da se je iztekla nit, da je nekaj narobe. Preko 70.000 parov nogavic napletejo v enem

»Surovo« nogavico, če jo smemo tako imenovati, je treba ob prstih še obšiti, odrezati, preveč in že je pripravljena, da gre v stroj za fiksiranje forme in barvanje. Delo gre nadvse hitro od rok in tu nogavice praktično že dobijo svojo dokončno obliko in seveda tudi barvo. V obratu barvanja pravkar montirajo moderne klimatske naprave.

Začetek vsega proizvodnega procesa je v skladišču. Pod velikim platnenim balonom na robu tovarniškega skladišča se zbira reprodukcijski material. Tu se sortira, razvršča in vsakodnevno pošilja v proizvodne obrate, kjer se neumorno vrtijo kolesa modernih strojev...

Parovanje nogavic je posebno opravilo, ki sicer ni najbolj zahtevno je pa zaradi tega odgovorno. Le kako bi se ženske jezile, ko bi bila ena nogavica daljša od druge...

Dan, ko smo bili na obisku na Polzeli je tekla proizvodnja ženskih hlačnih nogavic. pa smo tudi lahko videli naslednjo fazo, ko je treba obe polovici še sešiti, s čimer se dokončno dobijo svojo pravo obliko. Od tod gredo naprej proti strogi kontroli seveda embalaranju.

In že smo v zaključni fazi: najprej stroga kontrola, nato embalaranje v plastične vrečke...

Vse je treba zložiti v lične kartonske škatle in končno se nove nogavice znajdejo v namenjenih kupcu.

maloglasni

PRODAM

izmeri 9748 kv. m z gradbenim lesom ugodno prodam. Vrečko Blaž, Ljubljana 1, Sentjur pri Celju. **PROSTO** opeko cementno novo prodam po 1,30 din. Stava 15 pri Ljubljani. **PROSTO** 1100 R, letnik 1967, do ohranjen, ugodno prodam ali zamenjam za fiča. Informacije pri vratarju "Sempeter" Celje.

PROSTO letnik 1967 zelo do ohranjeno ugodno prodam. Informacije po telefonu 227-70 (dopoldan).

PROSTO stiskalnice 100 in 50 na vzmet in ralo z hrastovim primarnim prodam. Dostavim na Pilih Jakob, Trnovski, Celje.

PROSTO plemenski rodovniški listi "Simentalka" težki do 1 kg prodam. Gobec Srečo, Roginska gorica 15, Prijava.

PROSTO parceli na sončni legi, primerni za vinograd, prodam. Ponudbe pod "Ugodno".

PROSTO otroški voziček "Bubina", nov prodam. Trak, Saranovičeva 5b Celje — vsak dan od 15. ure dalje.

PROSTO 750, letnik 1971, in električni kompresor poceni prodam. Salej Ivan, Robova Celje.

PROSTO električni štedilnik malo alijen prodam. Ogled od 10 ure dalje. Silva Globovnik, Ul. Frankolovskih žrtev 10, Celje.

PROSTO avto Fiat 600 in motor kolo Panonia de luxe 8 ccm, oboje odlično ohranjeno in v voznem stanju prodam. Ivan Kranjc, C. na Vrbovo 55.

KUPIM

PROSTO hišo v okolici Moravca, Smartnega ob Paki in Soštanja kupim. Ponudbe pod šifro "Do 60.000".

PROSTO električni motor 0,5 ali 0,75 kW kupim. Pismene ponudbe pošljite na naslov: Miklavc Anton, Ljubljana.

PROSTO z gradbenim dovoljenjem ali do tretje faze izgrajeno hišo v bližnji okolici kupim. Plačam z devizami. Solinc Jože, Zg. Hrušica, Frankolovskih žrtev Celje.

STANOVANJE

PROSTO sobo v Celju prodam. Ponudbe pod šifro "Medicinske šole".

PROSTO dekle nujno išče sobo v centru mesta. Ponudbe pod "Čistoča in".

PROSTO družinsko stanovanje, samo kuhinja in soba. Plačam za tri leta v naprej v dinarjih ali devizah. Plačam dobro. Pungaršek, Ogeče 2, Rimske Toplice.

PROSTO sobo oddam v Ljubljani. Celje, Cesta na grad 38.

PROSTO inženirki nujno iščeta sobo. Kličite telefon: 23-203.

ZAPOSLITEV

PROSTO sprejem vajenca avtomobilske mehanike. Fišer Boris, Trupel 6, Gomilsko. **PROSTO** pekarski pomočnikov prodam. Pekarna Vidic Davor, Jesenice, Brata Ružičke 9. Plača po dogovoru.

Hrana in stanovanje v hiši. Nastop službe takoj.

RAZNO

UPOKOJENKI ali upokojenemu paru dam v najem hišico v Savinjski dolini. Ponudbe pod "Sempeter".

KUPITE mačka v žakiju! Nočete? Potem si sedaj poletite ogled naše vrtnice v sto sortah, ko so v polnem cvetenju. Zapišite si ustrezna

Poskusi in zadovoljen boš kot tisoči Jugoslovani, ki ugotavljajo:

- prijetno zvečenje zaradi ameriške gumi baze
- osvežujoč in dolgotrajen okus
- slinčice s številko: 5, 15, 25, 35 nagrajujejo brez žrebanja

Bazooka

žvečilno gumo kupite posamezno ali v tripaku

Bazooka

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

KMETIJSKI KOMBINAT
Hmezad

Kmetijski kombinat Hmezad
TOZD OBRAT KMETIJSTVO
ŽALEC

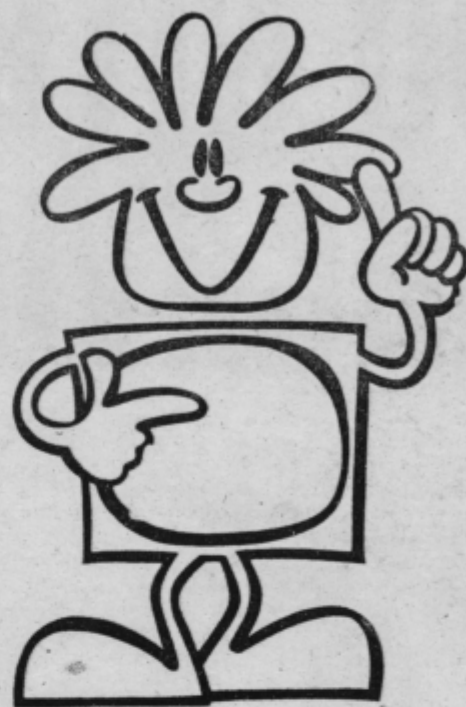
objavlja
prosto delovno mesto

RIBIŠKI DELAVEC

Zahtevana osnovna šola in priučitev za to delovno mesto, brez prakse. Osební dohodek znaša 1.450.— Ndin. Interesenti naj oddajo pismene ponudbe v kadrovsko službo Kmetijskega kombinata Hmezad, Žalec — Zalskega tabora 1 v 15 dneh po objavi.

imena, v jeseni pa boste dobili sadike po želji. Jelen Anton, drevesnica Sentilj pri Velenju.

ZAHVALA. Ob težki izgubi dragega moža in očeta **FRA-NJA PAVICA** se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in znancem, ki so ga spremlili na njegovi zadnji poti in mu darovali vece. Posebej se zahvaljujemo kolektivu in sodelavcem Doma »Dušana Pinžgarja« za hitro pomoč, družini Vipotnik za požrtvovalnost in tolažbo ter bratu Ivanu za poslovljne besede. Zalujoci: žena Lojzka, sin Marjan s Štefko, hčerkica Danica in ostalo sorodstvo.

10%

popusta

do 31. avgusta

kredit do 10 000 din

Iskra Panorama Arier
črno-beli televizor

Iskra Panorama 73
barvni televizor

Iskrine televizorje Panorama dobite v trgovinah z elektrotehničnimi izdelki in v Iskrinih prodajalnah — v Ljubljani, Mariboru in Izoli.

FRIZER — NOVATON

Pride direktor Pepi Tapata k frizerju, da bi se ostrigel. Mojster ga spoštljivo posadi na stol in začne svoj pripravljalni obred:

»Ste pri vas v tovarni že ustanovili tozde? Ja, ja. To je zelo dobra stvar, ti tozdi. Veste če imajo delavci več pravic, imajo tudi več dolžnosti. Potemtakem imate vi manj dolžnosti in odgovornosti, ali ne? ...«

Direktor Tapata je samo zagodel, pa ni bilo čisto jasno ali je to brundanje pomenilo odobravanje ali nejevoljo.

Pa vam mojster brivskih škarij odpre kot bi ustrelil nov problem:

»Kaj pa samoupravno delavsko kontrolo že imate. Veste, jaz mislim, da je to odlično. Človek pri tolikih

skrbih marsikaj lahko spre-gleda. Tako pa bodo sproti opozarjali, da je preveč dnevnice, pa spet preveč kilome-trin, da bi v reprezentanci bilo na mesec nekaj stekle-nic škotskega viskija manj. Človek se znebi hudih skrbi, ko tudi drugi gledajo, da bi ga od preobremenjenosti kaj ne polomil ...«

Pa vam direktor Pepi Tapa-ta vzroji:

»Lomite ga vi, mojster se mi že lasje ježijo od vašega politiziranja ...«

Mojster pa, kot spet dujem, da vas lažje ob-če bodo lasje čvrsti, sem že mislil reči. Saj Ste že dobili vprašanje od komisije za ugotovitev izvora premoženja? Veste je zelo dobro, saj ...«

Tale prijazni mo- kar je v lanskem nem sprevodu prazniku piva in tja v Laškem ka samokolnico na cvetni aranžman. je zagledal obje fotoaparata, se je stavil v kar na imenitno držo in nadel nadvse sve izraz na obraz.

Posnetek je po spet zelo aktua saj bo čez štirin dni v Laškem praznik.

Še ena spokornica

Ann Smyrner, 36 letna zvezdnica, ki je doslej igra-la vsaj v petdesetih filmih, je nedavno opravila spoved pred televizijskimi kamerami rodne danske televizije. Nekako takole je povedala:

»Leta sem bila satanova svečenica. Zaradi pu-stolovščine in radovednosti sem se na Ceylonu včla-nila v nek hudičev kult. Leta in leta sem se kot čarovnica posvečala slikarjem, pesnikom, igralcem in princem.«

Vsa skesana je še priznala, da je zbolela za neko skrivnostno boleznijo, takrat pa so se ji odprle oči. Kar naenkrat se je spomnila, da še ni bila pri bir-mi in z dvajsetletno zamudo opravila tudi to. Kako ganljivo. Pri 36 letih, ko si je nabrala že kupček zlatih guldnov, ko zlagoma že veni, je že čas za po-koro.

humor

Angleška kraljica Mary je bila baje pretirano sramežljiva. Nekoč je obiskala poro-dnišnico in obstala pri poste-lji, v kateri je ležala silno lepa svetlolasa ženska, v zib-ki pa srčkan otročiček s tem-nimi kodrčki.

»Kako lep dojenček,« je vzklila kraljica. »Oče ima gotovo tudi črne lase?«

Svetlolaska je odgovorila:

»Ne vem, ni snel klobuka.«

Ko je bil ruski car Peter I. Veliki v Franciji, je videl dvorjana, ki je nosil vsak dan novo obleko. »Tako se vidi,« je dejal car, »da tistile gos-pod ni zadovoljen s svojim krojačem.«

Nekdo je grajal Rembrand-ta, češ da uporablja barve, za-radi katerih so slike pretem-ne. Rembrandt je ponosno odgovoril:

»Jaz sem slikar, ne ple-skar!«

»Pred kratkim sem šel mi-mo tvoje hiše,« je rekel zna-nec angleškemu pesniku Joh-nu Wilmontu Rochestru.

»Hvala,« je rekel Roches-ter.

Slavni francoski odvetnik Luis Richard je večkrat re-ke, da so odvetniki kot škar-je: sebe nikoli ne urežejo, gorje pa tistemu, ki pride med škarnici!

VLOM, STRELJANJE

Zgodilo se je na relaciji Celje—Zalec—Trojane (in obratno). Mladoletnik I. R., 17, iz Celja, si je zahotel vožnje z avtomobilom. Seveda ukradenim. Najprej je vlomil v sedem avtomobilov, šele os-mega, last Hidiya Džumhurja, mu je uspelo spraviti v po-gon. Odpeljal se je proti Tro-janam. V Levcu je pri nepravilnem prehitevanju opazil osebni avto Branka Verka, ki si je zapisal številko in sto-rica prijavil na Postaji milice v Zalcu.

Storilec I. R. pa ni imel sreče, kajti pri Trojanah je za-rad nepravilne in prehitre vožnje zletel s ceste. Pri tem je ukradeni avto povsem uničil, sam pa se je poškodoval. Takšnega je našel mimo vozeči miličnik v civilu G. K., ki je poškodovanca pobral in odpe-ljal v Zdravstveni dom v Za-lec, nesrečo pa prijavil.

Ko je miličnik odšel, je mla-doletni I. R. potegnil iz žepa pištolo, z njo ustraševal zdra-vnico in pri tem pobegnil. Po

ponovni prijavi ga je izsledil miličnik Postaje milice Zalec in to ob železniški progi proti Celju. Tudi tokrat se je mla-dostni objestnež obrnil in pi-štolo naperil proti miličniku. Pištola se je na veliko srečo v tem primeru zaskočila, mla-doletnik pa je pobegnil. Izsled-il so ga čez dve uri ponov-no v Zalcu. Ponovno je vlomil v osebni avto, kjer so ga tudi prijeli in izročili preiskovalne-mu sodniku v nadaljno obrav-navo.

Objestni mladoletnik, pod vplivom alkohola, si je tako privoščil akcijo, ki je vredna filmskega scenarija. V nekaj urah je vlomil v devet avto-mobilov, povzročil dve nesre-či (v eni je bil sam udele-žen), dvakrat poskušal ubiti človeka (zdravnico in milični-ka) in pobegnil. Kljub temu, da so se dogodki razvijali kot na tekočem traku, so ga konč-no le uspeli prijeti in ukrotiti. Za »tako lepe« grehe pa bo še odgovarjal. Ne da bi bili zlobni — prav je tako.

Oh, ti odrasli

Ti odrasli so pa res čudni. Sprašujejo, kje je mi-mica. Saj sem zdaj jaz mamica, ko sem v njenih dalih. Nič mi prav ne verjamejo, da sem jaz mam-ker imam mamičine sandale. Kaj bi pa bilo še tak-ga, da bi mi verjeli?